

သဘောတရားကို ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက်သိမြင်တတ်သော **အပရပ္ပန္နယဉာဏ် = အတ္တပန္နက္ခဉာဏ်** သည်သာလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤ အကြောင်းတရားသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဤ အကျိုးတရားသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဤ အကြောင်းတရား၏ (အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဤ အကျိုးတရားသည် (အနုပ္ပါဒ နိရောဓသဘောအားဖြင့်) ချုပ်၏။ -

အဝိဇ္ဇာသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် သင်္ခါရတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ် မလာကြကုန်၊ သင်္ခါရတို့သည် ထင်ရှားမရှိကုန်လတ်သော် ဝိညာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဝိညာဏ်သည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် နာမ်ရုပ် သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ နာမ်ရုပ်သည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် သဠာယတနသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ သဠာယတနသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဖဿသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဖဿသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဝေဒနာသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဝေဒနာသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် တဏှာသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ တဏှာသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဥပါဒါန်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဥပါဒါန်သည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဘဝသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဘဝသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဇာတိသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ၊ ဇာတိသည် ထင်ရှားမရှိလတ်သော် ဇရာ+မရဏသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်မလာ - ဟု

ဤသို့သော အသိဉာဏ်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ထိုအရိယာဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားရှင်၏ တပည့်- သာဝကသည် - “ ဤသင်္ခါရလောကသည် (အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့်) ဤသို့ ချုပ်ငြိမ်း၏ ” ဟု **အပရပ္ပန္နယဉာဏ် = အတ္တပန္နက္ခဉာဏ်**ဖြင့် ကွဲကွဲပြားပြား သိ၏။

ရဟန်းတို့ . . . အကြင်အခါ၌ အရိယာဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကသည် ဤသို့လျှင် သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်စဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ချုပ်စဉ်ကိုလည်းကောင်း မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း **အပရပ္ပန္နယဉာဏ် = အတ္တပန္နက္ခဉာဏ်**ဖြင့် ကွဲကွဲပြားပြား သိ၏။ ရဟန်းတို့ . . . ထိုအခါ ဤအရိယာဖြစ်တော် မူသော ငါဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကကို မှန်ကန်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူနှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မှန်- ကန်သော ဒဿနဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဤ သဒ္ဓမ္မ အမည်ရသည့် သူတော်ကောင်း တရားသို့ ဆိုက်ရောက်လာသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မအမည်ရသည့် ဤသူတော်ကောင်းတရားကို မြင်သူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်သည့် သေက္ခဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်သည့် သေက္ခ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသောတ အမည်ရသည့် တရားအယဉ်သို့ ကောင်းစွာ ဆိုက်- ရောက်လာသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကိလေသာထုအစိုင်အခဲကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးနိုင်သော ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော (ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဟူသော) နိဗ္ဗေဒိကပညာနှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တံခါးဝသို့ ဆိုက်ရောက်၍ တည်နေသူဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုအပ်၏။ (သံ-၁-၃၀၆-၃၀၈။)

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှစ၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဘုရားရှင်က ဟောကြားထားတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လောကီယဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် လောကုတ္တရာမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ နှစ်မျိုးလုံးကိုရောနှောလျက် သမ္မာဒိဋ္ဌိဟု ဘုရားရှင် က ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။ (သံ-၄-၂-၃၂။ သံ-၆-၂-၃၈။)

ထို့ကြောင့် ဤသုတ္တန်၌ သေက္ခ အရ - **သေက္ခော**တိ ပုထုဇနကလျာဏကေန သဒ္ဓိံ သတ္တ အရိယာ တိသော သိက္ခာ သိက္ခန္တိ သေက္ခာ။ (အဘိ-၄-၂-၃၁၅။) - ဤ အဋ္ဌကထာအဖွင့်နှင့် အညီ ကလျာဏပုထုဇနနှင့် တကွ အောက်အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ဦးတို့ကို သီလ သမာဓိ ပညာဟူသည့် သိက္ခာသုံးရပ်အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ဆဲ

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ပစ္စက္ခဉာဏ် နှင့် အန္တယဉာဏ် အကြောင်း

ဖြစ်ကြသောကြောင့် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ရကား ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်စာရင်းတွင် ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ကလျာဏပုထုဇနိပုဂ္ဂိုလ်လည်း ပါဝင်သည်ဟု မှတ်သားပါလေ။

ဤသုတ္တန်တွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က ကလျာဏပုထုဇနိနှင့်တကွသော သေက္ခအရိယာသုတော်- ကောင်းတို့သည် ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟူသော **အပရပ္ပန္နယဉာဏ် = အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်**ဖြင့် လောကသမုဒယခေါ်သည့် သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်စဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ လောကနိရောဓ ခေါ်သည့် သင်္ခါရ- လောက၏ ချုပ်စဉ်ကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက် သိမြင်ပါကြောင်းကို ဝန်ခံဟောကြား- ထားတော်မူပေသည်။ အလားတူပင် သာဝကတို့သည်လည်း လောကသမုဒယနှင့် လောကနိရောဓအကြောင်းကို မိမိတို့သာဝကအချင်းချင်း ဆွေးနွေးရင်းဖြင့် တစ်ပါးနှင့် တစ်ပါးဝန်ခံဟောပြောချက်များလည်း ပိဋကတော်၌ ထင်ရှားရှိသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤတွင် ကောသမ္မိသုတ္တန်မှ ကောက်နုတ်ချက်အချို့ကို ဆက်လက်၍ တင်ပြ- အပ်ပါသည်။

ကောသမ္မိသုတ္တန် ကောက်နုတ်ချက်

တစ်ချိန်ဝယ် အရှင်မုသိလ၊ အရှင်ပဝိဋ္ဌ၊ အရှင်နာရဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်ကြီးတို့သည် ကောသမ္မိ- ပြည် ယောသိတာရုံကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးစံနေတော်မူဆဲ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ အရှင်ပဝိဋ္ဌက အရှင်မုသိလ ကို စတင်၍ မေးခွန်းများ မေးတော်မူ၏။ အရှင်မုသိလကလည်း ဖြေကြားတော်မူ၏။ ယင်း အမေးအဖြေတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ကြ၏။ -

အညတြေဝ အာဝုသော မုသိလ သဒ္ဓါယ အညတြ ရုစိယာ အညတြ အနုဿဝါ အညတြ အာကာရ- ပရိဝိတက္ကာ အညတြ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ အတ္ထာယသ္မတော မုသိလဿ ပစ္စတ္တမေဝ ဉာဏံ “ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏ”န္တိ။

အညတြေဝ အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ သဒ္ဓါယ အညတြ ရုစိယာ အညတြ အနုဿဝါ အညတြ အာကာရ- ပရိဝိတက္ကာ အညတြ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ အဟမေတံ ဇာနာမိ အဟမေတံ ပဿာမိ “ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏ”န္တိ။
(သံ-၁-၃၃၆။)

ထေရော ပန ပဉ္စပိ ဧတာနိ ကာရဏာနိ ပဋိက္ခိပိတွာ ပစ္စက္ခဉာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓဘာဝံ ပုစ္ဆန္တော **အညတြေဝ အာဝုသော မုသိလ သဒ္ဓါယာ**တိအာဒိမာဟ။ (သံ-ဋ-၂-၁၁၃။)

အမေး - ငါ့ရှင် မုသိလ . . .

၁။ သဒ္ဓါ = သူတစ်ပါးကို ကိုးစားယုံကြည်မှု၊

၂။ ရုစိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် မိမိ၏ အလိုအကြိုက်၊

၃။ အနုဿဝ = သူတစ်ပါးထံမှ တစ်ဆင့်ကြားနာရမှု၊

၄။ အာကာရပရိဝိတက္က = အခြင်းအရာ အာကာရကို ကြံစည်တွေးခေါ်မှု၊

၅။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် အယူအဆကို ရှေ့သွားပြုလျက် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြံစည် ၍ နှစ်သက်မှု -

ဤငါးမျိုးမှ တစ်ပါး အရှင်မုသိလအား ဇာတိ အကြောင်းခံကြောင့် ဇရာမရဏ ဖြစ်၏ဟူ၍ သိသော **ပစ္စက္ခဉာဏ်**သည် ရှိပါသလောဟု မေးမြန်းလျှောက်ထား၏။

အဖြေ — ငါ့ရှင် ပဝိဋ္ဌ . . .

- ၁။ သဒ္ဓါ = သူတစ်ပါးကို ကိုးစားယုံကြည်မှု၊
- ၂။ ရုစိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် မိမိ၏ အလိုအကြိုက်၊
- ၃။ အနုဿဝ = သူတစ်ပါးထံမှ တစ်ဆင့်ကြားနာရမှု၊
- ၄။ အာကာရပရိဝိတက္က = အခြင်းအရာ အာကာရကို ကြံစည်တွေးခေါ်မှု၊
- ၅။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် အယူအဆကို ရှေ့သွားပြုလျက် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြံစည်၍ နှစ်သက်မှု —

ဤငါးမျိုးမှတစ်ပါးသော **ပစ္စက္ခဉာဏ်**ဖြင့် — ဇာတိ အကြောင်းခံကြောင့် ဇရာမရဏ ဖြစ်၏ဟူသော ဤအကြောင်းကို တပည့်တော် သိပါ၏။ တပည့်တော် မြင်ပါ၏။ — ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားတော်မူ၏။
(သံ-၁-၃၃၆-၃၃၇။)

အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်ပုံသို့တိုင်အောင် အလားတူပင် မေးတော်မူ၏။ အလားတူပင် ဖြေဆိုတော်မူ၏။ တစ်ဖန် သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်စဉ်ကိုလည်း ဆက်လက်မေးမြန်းတော်မူပြန်၏။

အညတြေဝ အာဝုသော မုသိလ သဒ္ဓါယ အညတြ ရုစိယာ အညတြ အနုဿဝါ အညတြ အာကာရ- ပရိဝိတက္ကာ အညတြ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ အတ္ထာယသ္မတော မုသိလဿ ပစ္စတ္တမေဝ ဉာဏံ “ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏနိရောဓော”တိ။ အညတြေဝ အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ သဒ္ဓါယ အညတြ ရုစိယာ အညတြ အနုဿဝါ အညတြ အာကာရပရိဝိတက္ကာ အညတြ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ အဟမေတံ ဇာနာမိ အဟမေတံ ပဿာမိ “ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏနိရောဓော”တိ။ (သံ-၁-၃၃၇။)

အမေး — ငါ့ရှင် မုသိလ . . .

- ၁။ သဒ္ဓါ = သူတစ်ပါးကို ကိုးစားယုံကြည်မှု၊
- ၂။ ရုစိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် မိမိ၏ အလိုအကြိုက်၊
- ၃။ အနုဿဝ = သူတစ်ပါးထံမှ တစ်ဆင့်ကြားနာရမှု၊
- ၄။ အာကာရပရိဝိတက္က = အခြင်းအရာ အာကာရကို ကြံစည်တွေးခေါ်မှု၊
- ၅။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် အယူအဆကို ရှေ့သွားပြုလျက် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြံစည်၍ နှစ်သက်မှု —

ဤငါးမျိုးမှ တစ်ပါး အရှင်မုသိလအား “ဇာတိ၏ (အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဇရာမရဏ၏ (အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏ဟူ၍ သိသော **ပစ္စက္ခဉာဏ်**သည် ရှိပါသလောဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။

အဖြေ — ငါ့ရှင် ပဝိဋ္ဌ . . .

- ၁။ သဒ္ဓါ = သူတစ်ပါးကို ကိုးစားယုံကြည်မှု၊
- ၂။ ရုစိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် မိမိ၏ အလိုအကြိုက်၊
- ၃။ အနုဿဝ = သူတစ်ပါးထံမှ တစ်ဆင့်ကြားနာရမှု၊
- ၄။ အာကာရပရိဝိတက္က = အခြင်းအရာ အာကာရကို ကြံစည်တွေးခေါ်မှု၊
- ၅။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ = အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် အယူအဆကို ရှေ့သွားပြုလျက် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြံစည်၍ နှစ်သက်မှု —

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ပစ္စက္ခဉာဏ် နှင့် အနုယဉာဏ် အကြောင်း

ဤငါးမျိုးမှတစ်ပါးသော ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် “ဇာတိ၏ (အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဇရာမရဏ၏ (အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏” ဟူသော ဤအကြောင်းကို တပည့်တော် သိပါ၏။ တပည့်တော် မြင်ပါ၏ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထား၏။ (သံ-၁-၃၃၇။)

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောသို့ တိုင်အောင် ပုံစံတူပင် မေးတော်မူ၏။ ပုံစံတူပင် အဖြေပေးတော်မူ၏။ ဤတွင် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၏ ရှင်းလင်းချက်များကို ဆက်လက်၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

၁။ သဒ္ဓါ - အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သူတစ်ပါး၏ စကားကို ယုံကြည်၍ ဤသူသည် အကြင် စကားကို ပြောဆို၏။ ထိုစကားသည် အမှန်သာဖြစ်၏ဟု စွဲယူ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကား သူတစ်ပါးကိုသာ ကိုးစားယုံကြည်သော သူတစ်ပါးအသိဖြင့်သာ သိနေသော သူတစ်ပါး၏ပါးစပ်တွင်သာ လမ်းဆုံးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတည်း။ အမှားအမှန် ဝေဖန်ဆန်းစစ်မှု မရှိသောသူပင်တည်း။

၂။ ရူခိ - အခြားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကား ထိုင်လျက် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို မိမိကိုယ်တိုင် တွေးခေါ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် - “ဤအကြောင်းအရာသည် ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အခြားတစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်တန်ရာ” ဟု မိမိအလိုအကြိုက်အတိုင်း စဉ်းစားတွေးခေါ်လျက် ထိုအကြောင်းအရာကို နှစ်သက်၏။ သူတစ်ပါးတို့အား ကိုးစားယုံကြည်မှုမရှိဘဲ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် မိမိအလိုအကြိုက်အတိုင်း တွေးခေါ်ထားသည့်အတိုင်း နှစ်သက်လျက် ထိုအကြောင်းအရာကို အမှန်ဟု စွဲယူ၏။

၃။ အနုဿဝ - တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကား “ဤအကြောင်းအရာသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသလဲ၊ ဤအကြောင်းအရာသည် အဘယ်ကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသလဲ၊ ဤအကြောင်းအရာသည် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤအကြောင်းအရာသည် ဤအကြောင်းကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ - ဤသို့စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် ကြားထားဖူး၏။ ကြာမြင့်စွာသော အချိန်ကာလမှစ၍ ဤသို့ အဆင့်ဆင့် ကြားထားဖူးသော စကားသည် ရှိ၏။ ဤစကားသည် အမှန်သာဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းအရာသည် အမှန်သာ ဖြစ်၏” ဟု သူတစ်ပါးထံမှ တစ်ဆင့် ကြားနာရမှုဖြင့် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို အမှန်ဟု စွဲယူ၏။ သူတစ်ပါး၏ ပါးစပ်တွင်သာ လမ်းဆုံးနေရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

၄။ အာကာရပရိဝိတက္က - အခြားတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား - ဤအကြောင်းအရာသည် ဤသို့ကား ဖြစ်လေရာ၏ဟု စဉ်းစားတွေးခေါ်နေစဉ် မိမိကြံစည်စိတ်ကူးတွေးခေါ်လိုက်သော အကြောင်းအရာတစ်ခုသည် တွေးခေါ်ထားသည့် ဝတ္ထုအတိုင်း စိတ်ဝယ် ထင်လာ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် - ဤထင်လာသော အကြောင်းအရာသည် ရှိ၏ဟု မိမိကိုယ်တိုင်ကြံစည်စိတ်ကူးထားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ထိုအကြောင်းအရာကို အမှန်ဟု စွဲယူ၏။ လက်တွေ့မကျင့်ဘဲ အတွေးအခေါ်သက်သက်ဖြင့် လမ်းဆုံးနေသူသာဖြစ်၏။

၅။ ခိန္တိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ - အခြားတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကား အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ကြံစည်တွေးခေါ်စဉ် ဤအကြောင်းအရာသည် ဤသို့ကြံစည်တွေးခေါ်ထားသည့်အတိုင်း တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးသည်ကား ရှိသည်သာတည်း။ အခြားတစ်မျိုးသော အကျိုးမရှိဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်နှလုံးသွင်း၏။ ယင်းသို့ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်နှလုံးသွင်းသောသူအား တစ်မျိုးသော အဘိနိဝေသ ခေါ်သည့် စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ဆုံးဖြတ်ထားအပ်သော အယူအဆတစ်မျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ယင်းအယူအဆဖြင့် ထိုအကြောင်းအရာကို စူးစူးစိုက်စိုက် မျက်မှောက်ပြုနေသကဲ့သို့ စဉ်းစားတွေးခေါ်နေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုအတွေးအခေါ်အပေါ်၌ နှစ်သက်ကျေနပ်လက်ခံမှုသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် - “ဤအကြောင်းအရာသည် ရှိသည်သာတည်း”

ဟု အတွေးအခေါ်မျှဖြင့် ရရှိလာသည့် အယူအဆကို ရှေးသွားပြုလျက် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြံစည်၍ ထိုအကြောင်း အရာကို နှစ်သက်ကျေနပ် လက်ခံထား၏။ ဤကား ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိတည်း။

(သံ-ဋ-၂-၁၁၃။ သံ-ဋီ-၂-၁၂၂ - တို့၌ ကြည့်ပါ။)

အမေးရှင်ကလည်း - လောကသမုဒယခေါ်သည့် သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်စဉ် = အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရားကိုလည်းကောင်း၊ လောကနိရောဓခေါ်သည့် သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်စဉ် = ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောတရားကိုလည်းကောင်း - အထက်ပါ သဒ္ဓါ၊ ရူစိ၊ အနုဿဝ၊ အာကာရပရိဝိတက္က၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ ဟူသော ဤအကြောင်းငါးမျိုးတို့ကို ပယ်ရှားလျက် ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် သိပါသလား၊ မြင်ပါသလားဟု မေးမြန်းခဲ့၏။

အဖြေရှင်ကလည်း ဤငါးမျိုးသော အကြောင်းအရာတို့မှ အခြားတစ်ပါးသော ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင် သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်စဉ်နှင့် ချုပ်စဉ်ကို သိပါကြောင်း မြင်ပါကြောင်းကို ပြန်လည်တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့၏။ ထိုအရှင်မုသိလမထေရ်မြတ်ကြီးကိုယ်တိုင်က **ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် သိပါ၏ မြင်ပါ၏**ဟု ဝန်ခံဖြေကြားထားသော အဖြေတွင်ပါဝင်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ (၁၂)ရပ်တို့၌ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိတော် စာမျက်နှာ(၅၀) စသည်၌ ဟောကြားထားတော်မူအပ်သော - ပုရိမကမ္မဘဝသို့ မောဟော အဝိဇ္ဇာ - ဤသို့စသော ဒေသနာတော်နှင့်အညီ -

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ဟူသော အတိတ်အခွန့်ကာလတရားစု၊
- ၂။ ဝိညာဏ်မှသည် (ကမ္မ)ဘဝသို့ တိုင်အောင်သော ပစ္စုပ္ပန်အခွန့်ကာလတရားစု၊
- ၃။ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏဟူသော အနာဂတ်အခွန့်ကာလတရားစု၊

ဤအခွန့်ကာလတရားသုံးမျိုး ပါဝင်နေသဖြင့် အသင်သူတော်ကောင်းသည် ယင်းပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါရပ်တို့ကို အတိတ်အခွန့်ကာလတရား ပစ္စုပ္ပန်အခွန့်ကာလတရား အနာဂတ်အခွန့်ကာလတရားဟု ခေါ်ဆိုလိုက်လည်း ခေါ်ဆိုပါ။ သို့မဟုတ် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိတော် စာမျက်နှာ (၅၂) ဥပယဗ္ဗယဉာဏ်ခန်း၌ လာရှိသော - ဇာတာ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စုပ္ပန္နာ - စသော ဒေသနာတော်နှင့် အညီ ပစ္စုပ္ပန္နမ္မဟုချည်း ခေါ်ဆိုလိုက်လည်း ခေါ်ဆိုပါ။ မည်သို့ပင် ခေါ်ဆိုသည် ဖြစ်ပါစေ -

- ၁။ ပုဗ္ဗဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ်ဟုခေါ်ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်၏ ရွှေအဖို့ ဝိပဿနာပိုင်း၌လည်းကောင်း၊
- ၂။ အရိယမဂ်ခဏ၌လည်းကောင်း၊

ယင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ (၁၂)ရပ်တို့ကို - အနုဗောဓဉာဏ်၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်၊ ဉာတပရိညာ၊ တိရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အပရပစ္စယဉာဏ်၊ အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ် - ဤသို့စသည်ဖြင့် အမည်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောကြားထားတော်မူအပ်သော ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့်ကား မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် ရူပါရုံ အမျိုးမျိုးတို့ကို တွေ့မြင်ရသကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက် သိမြင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ သိပါမှ ယင်းသို့ မြင်ပါမှသာလျှင် အာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ကြောင်း အရိယမဂ်ကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ဘုရားရှင်ကဟောကြားတော်မူလျက်ရှိ၏။ (သံ-၁-၂၆၇။) ထိုသို့ ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက်သိမြင်ပြီးသောအခါမှသာလျှင် အဒိဋ္ဌဖြစ်သော အတိတ်အနာဂတ်တို့၌ နည်းကိုဆောင်၍ အနွယ်ဉာဏ်ဖြင့် ရှုရမည် ဖြစ်ပေသတည်း။

စဉ်းစားနှိုင်းချိန်တော်မူပါ

ယံ ကိစ္စိ ရာဟုလ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံ ဒုရေ သန္တိကေ ဝါ ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ပစ္စက္ခဉာဏ် နှင့် အန္တယဉာဏ် အကြောင်း

ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိ။ (သံ-၁-၄၄၄။ အနုသယသုတ္တံ။)

သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိတိ သဟ ဝိပဿနာယ မဂ္ဂပညာယ သုဋ္ဌ၊ ပဿတိ။ (သံ-ဋ-၂-၁၉၇။)

ဤသုတ္တန်တွင် ဘုရားရှင်က အရှင်ရာဟုလာအား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူသည့် ကာလသုံးပါး အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓဟူသည့် သန္တာန်နှစ်ပါးအတွင်း၌ တည်ရှိသော (၁၁)မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်နေသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို - “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ” ဟု = အနိစ္စဟု ဒုက္ခဟု အနတ္တဟု မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း **သမ္မပ္ပညာ**ဖြင့် ရှုပါဟု ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာကလည်း **သမ္မပ္ပညာ**ဖြင့် ရှုပါဟူသည် ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွ အရိယမဂ်ပညာဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ မြင်အောင် ရှုပါဟု ဆိုလိုကြောင်း ရှင်းပြထား၏။

ဤရှင်းလင်းချက်အရ **သမ္မပ္ပညာ = ကောင်းမွန်မှန်ကန်သောပညာ** ဟူသည် ဝိပဿနာပညာနှင့် မဂ်ပညာကို ဆိုလိုသည်ဟု မှတ်ပါ။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်စသည့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို အနိစ္စဟု ဒုက္ခဟု အနတ္တဟု ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်း ရှုပါ။ အရိယမဂ်ပညာနှင့်လည်း ရှုပါဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ ရှုရာ၌ ယင်းဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာသည် အန္တယဉာဏ်လေလော၊ ပစ္စက္ခဉာဏ်လေလောဟူမူ - ဋီကာဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းတင်ပြထား၏။

သမ္မ။ ပ ။ ပဿတိတိ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝိပဿနာဉာဏေန သမ္မသနဝသေန၊ မဂ္ဂက္ခဏေ အဘိသမယဝသေန သုဋ္ဌ၊ အတ္တပစ္စက္ခေ ဉာဏေန ပဿတိ။ (သံ-ဋီ-၂-၁၈၁။)

အရိယမဂ်၏ ရှေးအဖို့ ဝိပဿနာပိုင်း၌ အတိတ်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၊ အနာဂတ်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးစသည့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို လက္ခဏာယာဉ်တင်ကာ ရှုပွားသုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်တည်းဟူသော **အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်**ဖြင့် ကောင်းစွာရှုမြင်၏။ အရိယမဂ်အခိုက်၌ကား ယင်းအတိတ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အနာဂတ်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစသည့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို မသိအောင် ဖုံးလွှမ်းထားသည့် မောဟကို ပယ်သတ်ခြင်း အသမ္မောဟပဋိဝေဓ သဘောအားဖြင့် ယင်းဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို ထိုးထွင်းသိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော **အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်**ဖြင့် ကောင်းစွာ ရှုမြင်၏ — ဟု ရှင်းလင်း တင်ပြထား၏။

အတိတ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အနာဂတ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာစသည့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို လက္ခဏာယာဉ် တင်ကာ ဝိပဿနာ ရှုပွားသုံးသပ်တတ်သော ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို **အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်**ဟု ဖွင့်ဆိုထားတော်မူ၏။ အလားတူပင် မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကိုလည်း **အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်**ဟုပင် ဖွင့်ဆိုထားတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဖွင့်ဆိုနေသော ဋီကာဆရာတော်မှာ အာစရိယဓမ္မပါလ အမည်ရှိတော်မူသော ဆရာတော် **အရှင်ဓမ္မပါလ မထေရ်မြတ်** ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် —

အထ ခေါ် ရှုပါနိ ဝိယ စက္ခုရိညာဏေန ရှုပါဒီနိ တေသံ စ သမုဒယာဒိကေ ပစ္စက္ခေ ကတွာ ဒဿနံ . . . (သံ-ဋီ-၂-၆၃။)

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာတိ အဝိဇ္ဇာယ ဥပ္ပါဒါ၊ အတ္တိဘာဝါတိ အတ္တော။ နိရောဓဝိရောဓီ ဟိ အတ္တိဘာဝေါ ဟောတိ၊ တသ္မာ နိရောဓေ အသတိ အတ္တိဘာဝေါ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပုရိမဘဝသိဒ္ဓါယ အဝိဇ္ဇာယ သတိ ဣမသ္မိ ဘဝေ ရူပဿ သမုဒယော ရူပဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိတိ အတ္တော။ **တဏှာသမုဒယာ ကမ္မသမုဒယာ**တိ ဧတ္တာပိ ဧသေဝ နယော။ (သံ-ဋီ-၂-၅၈။)

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ ရူပနိရောဓောတိ အဂ္ဂမဂ္ဂဉာဏေန အဝိဇ္ဇာယ အနုပ္ပါဒနိရောဓတော အနာဂတဿ ရူပဿ အနုပ္ပါဒနိရောဓော ဟောတိ ပစ္စယာဘာဝေ အဘာဝတော။ (သံ-ဋီ-၂-၅၉။ မဟာဋီ-၂-၄၂၁။)

မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် ရူပါရုံတို့ကို တွေ့မြင်ရသကဲ့သို့ အလားတူပင်-

၁။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဩဠာရိက သုဗုဒ္ဓ ဟိန ပဏိတ ဒူရ သန္တိက - ဟူသော (၁၁) မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်နေသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊

၂။ (က) ကမ္မဘဝကို ထူထောင်ခဲ့စဉ် အတိတ်ဘဝက ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံစသော အကြောင်းတရားတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေခန္ဓာငါးပါး အစရှိသော ပစ္စုပ္ပန်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း သမုဒယသဘောကိုလည်းကောင်း၊ (ခ) ပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် ပြုစုပျိုးထောင်လိုက်သော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံ စသော အကြောင်းတရားတို့၏ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့် အနာဂတ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး အကျိုးတရားတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဟူသော သမုဒယသဘောကိုလည်းကောင်း၊ (ဂ) ယင်းဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ စ၍ဖြစ်ခြင်း နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာဟူသော သမုဒယသဘောကိုလည်းကောင်း၊

၃။ (က) အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံစသော အကြောင်းတရားတို့၏ အရဟတ္တမဂ်ကြောင့် နောက်ထပ် တစ်ဖန် ဖြစ်ခွင့်မရှိသော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းဟူသော အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်း ခြင်းကြောင့် အနာဂတ်အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏လည်း ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံသောအခါ၌ နောင်တစ်ဖန် ဖြစ်ခွင့်မရှိသော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းဟူသော အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်း = နိရောဓသဘော = အတ္တင်္ဂမသဘောကိုလည်းကောင်း၊ (ခ) ယင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ဝိပရိကာမလက္ခဏာ ဟူသော ပျက်ခြင်း ဘင် = နိရောဓသဘော အတ္တင်္ဂမ သဘောကိုလည်းကောင်း -

ဤ သမုဒယသဘော နိရောဓသဘော = (အတ္တင်္ဂမသဘော) ကို ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် **ပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ်** ဖြင့် သိပါ၏ မြင်ပါ၏ ဟု ဖွင့်ဆိုရေးသားထားတော်မူသော သံယုတ်ဋီကာဆရာတော်မှာလည်း အာစရိယဓမ္မပါလ အမည်ရှိတော်မူသော ဆရာတော် **အရှင်ဓမ္မပါလမထေရ်မြတ်**ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် -

နယဒဿနဝသေန ဝါ ဧဝံ ဝုတ္တံ။ ပဌမဉ္စိ ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာနံ ဥဒယဗ္ဗယံ ဒိသ္မာ အထ အတိတာနာဂတေ နယံ နေတိ။ (မဟာဋီ-၂-၄၂၃။)

တစ်နည်း - နယဒဿန = နည်းကိုပြသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဤသို့ ဖွင့်ဆိုခြင်းတည်း။ ရှေးဦးစွာ ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မ တို့၏ -

၁။ (က) ကမ္မဘဝကို ထူထောင်ခဲ့စဉ် အတိတ်ဘဝက ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံစသော အကြောင်းတရားတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ပဋိသန္ဓေ ခန္ဓာငါးပါး အစရှိသည့် အကျိုးဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ဥဒယကိုလည်းကောင်း၊ (ခ) ပစ္စုပ္ပန်တွင် ပြုစု ပျိုးထောင်လိုက်သော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံ စသော အကြောင်း တရားတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့် အနာဂတ်အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း ဥဒယကိုလည်းကောင်း၊ (ဂ) အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံ စသော အကြောင်းတရားတို့၏ အရဟတ္တမဂ်ကြောင့် အနုပ္ပါဒ နိရောဓသဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် အနာဂတ်အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံသော အခါ၌ အနုပ္ပါဒနိရောဓ သဘောအားဖြင့် ချုပ်ခြင်း ဝယသဘောကိုလည်းကောင်း ရှုမြင်တတ်သော **ပစ္စယတော ဥဒယဗ္ဗယဒဿန** -

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ပစ္စက္ခဉာဏ် နှင့် အနွယ်ဉာဏ် အကြောင်း

၂။ (အကြောင်း) အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ခဏအားဖြင့် ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို ရှုမြင်တတ်သော **ခဏတော**
ဥဒယဗ္ဗယဒဿန -

ဤနှစ်မျိုးသော ဥဒယဗ္ဗယကို ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် ရှုမြင်ပြီးပါမှ အဒိဋ္ဌဖြစ်သော အတိတ်အနာဂတ်တို့၌ နည်းကိုဆောင်၍ ၎င်းနည်းဟု ရှုပါ - ဟု ဤသို့ ဖွင့်ဆိုထားတော်မူသော မဟာဋီကာဆရာတော်မှာလည်း အာစရိယဓမ္မပါလ အမည်ရှိတော်မူသော ဆရာတော် **အရှင်ဓမ္မပါလမထေရ်မြတ်**ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အတိတ်အနာဂတ်မှန်သမျှကို ပစ္စက္ခဉာဏ်လုံးဝမပါဘဲ အနွယ်ဉာဏ်သက်သက်ဖြင့်သာလျှင် အနုမာန မျက်ရမ်းဆ၍ မှန်းဆရှုရမည်ဟု ဋီကာဆရာတော်က ဖွင့်ဆိုထားသည်ကိုကား နိဗ္ဗာန်ကို လိုလား တောင့်တလျက်ရှိသော အသင်သူတော်ကောင်းသည် သတိသမ္ပဇဉ် ဉာဏ်ယှဉ်လျက် စဉ်းစားနှိုင်းချိန်လေရာသည်။

အမြတ်ဆုံးစကားတော်

ယံ ဗုဒ္ဓေါ ဘာသတေ ဝါစံ၊ ခေမံ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ။

ဒုက္ခဿန္တကိရိယာယ၊ သာ ဝေ ဝါစာနမုတ္တမာ။ (သံ-၁-၁၉၁။)

ဗုဒ္ဓေါ = သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို ဆရာမကူ သယမ္မုဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ထိုးထွင်းသိမြင်တော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍ ကျွတ်ထိုက်သသူ နတ်လူ ဗြဟ္မာ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်း ယင်း သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း သိမြင်စေတော်မူတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်တော်ကို ရရှိတော်မူသည့် ဘုရားရှင်သည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ = ကိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ်းမှ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းရာ မဟာအသင်္ခတဓာတ် အငြိမ်းဓာတ် နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်သို့ ပစ္စက္ခဉာဏ်ဖြင့် အာရုံမျက်မှောက် ဆိုက်-ရောက်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿ = ကာမ ရူပ အရူပဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သည့် ဘဝသုံးထပ် ဘုံသုံးရပ် တည်းဟူသော တေဘူမက ဝဋ်ဒုက္ခ၏။ အန္တကိရိယာယ = ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံချုပ်ငြိမ်း ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းဖြင့် အဆုံးအပိုင်းအခြားကို ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ခေမံ = ဘေးဒုက္ခ အဝဝတို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ငြိမ်းအေးရာ ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ = သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း နိယျာနိကတရားကောင်းဟု ခေါ်ဆို သမုတ်အပ်သည့် အကြင်တရားစကားတော်ကို။ ဘာသတေ = ကရုဏာရွှေသွား မေတ္တာထား၍ ဟောကြားပြသ ဆိုဆုံးမတော်မူအပ်ခဲ့လေပြီ။ သာ ဝါစာ = သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း နိယျာနိကတရားကောင်းဟု ခေါ်ဆို သမုတ်အပ်သည့် ထိုတရားစကားတော်သည်ကား။ ဝါစာနံ = စကားဟူသမျှတို့တွင်။ ဥတ္တမာ = အသာဆုံး အမြတ်ဆုံး စကားတော် ဖြစ်တော်မူပါပေသတည်း။ (သံ-၁-၁၉၁။ သံ-ဋ္ဌ-၁-၂၅၂။)

ဤမျှသော စကားအစဉ် တရားအယဉ်ဖြင့် **ပစ္စက္ခဉာဏ်နှင့် အနွယ်ဉာဏ် အကြောင်း**ကို နိဂုံးခါးပတ် အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။ အသင်သူတော်ကောင်းသည် ဤရှင်းလင်းချက်များကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး လက်ခံ နိုင်ပါက ဘဒ္ဒေကရတ္ထသုတ္တန်နှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှင်းလင်းတင်ပြထားသော ရှင်းလင်းချက်များကိုလည်း လက်ခံ နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်အပ်ပါသည်။

ဘဒ္ဒေကရတ္တ (ကောင်းသော ည တစ်ည) သုတ္တန် - ရှင်းလင်းချက်

နိကာယ်ငါးရပ်တို့တွင် မဇ္ဈိမနိကာယ်၌ အဝင်အပါ ဖြစ်သော ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် ဝိဘင်္ဂဝဂ် တွင် -
ဘဒ္ဒေကရတ္တ = ကောင်းသော ည တစ်ည ဟူသော အမည်ဖြင့် သုတ္တန်လေးခု လာရှိပေသည်။ ထိုတွင် ပထမ
ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်ကား သဗ္ဗညုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားထားတော် မူအပ်သော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာသိတသုတ္တန် ဖြစ်၏။

ဒုတိယသုတ္တန်ကား အသျှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ် ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုတ္တန် ဖြစ်၏။

တတိယသုတ္တန်ကား အသျှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်မြတ် ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုတ္တန် ဖြစ်၏။

စတုတ္ထသုတ္တန်မှာ အသျှင်လောမသကဂီယမထေရ်နှင့် ဆက်စပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာသိတ
သုတ္တန်ပင် ဖြစ်၏။

ပထမ - ဒုတိယ - စတုတ္ထသုတ္တန်တို့တွင် ခန္ဓာငါးပါးနည်းဖြင့် တတိယသုတ္တန်တွင် အာယတန တစ်ဆယ့်-
နှစ်ပါးနည်းဖြင့် **ဘဒ္ဒေကရတ္တ = ကောင်းသော ည တစ်ည** - အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းလင်း ဟောကြားထားတော်
မူပေသည်။

ထို သုတ္တန်တို့တွင် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူသော ကာလသုံးပါး အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓဟူသော သန္တာန်
နှစ်ပါးအတွင်း၌ တည်ရှိနေသော အကြောင်းတရားနှင့်တကွသော ခန္ဓာငါးပါး သို့မဟုတ် အာယတန တစ်ဆယ့်-
နှစ်ပါးတို့ကို ခဏပစ္စုပ္ပန်သို့ ဆိုက်အောင် အနိစ္စာနုပဿနာစသော ခုနစ်မျိုးသော အနုပဿနာတို့ဖြင့် နေ့ညဉ့်တို့
ပတ်လုံး ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းနေသော ရဟန်းတော်ကို **ကောင်းသော ည တစ်ည ရှိသော
ရဟန်း** ထိုညကို **ကောင်းသော ည တစ်ည**ဟု ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။

အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည်လည်း **ကောင်းသော ည တစ်ည ရှိသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ပုဂ္ဂိုလ်မွန်** ဖြစ်လိုသော် ကာလသုံးပါး သန္တာန်နှစ်ပါးအတွင်း၌ တည်ရှိသော အကြောင်းတရားနှင့်တကွ ခန္ဓာ-
ငါးပါး အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး **အနိစ္စာနုပဿနာစသော** ခုနစ်မျိုးသော အနုပဿနာ
တို့ဖြင့် ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဤကျမ်းစာတွင်ကား **ကောင်းသော ည တစ်ည**
ရှိသော ရဟန်း ဖြစ်ရေးအတွက် ခန္ဓာ ငါးပါး = အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး = ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို ပရိညာ
ဉာဏ်ပညာ သုံးမျိုးတို့ဖြင့် ထိုးထွင်း သိမြင်ရေးကို ဦးတည်လျက် **အာနာပါနလမ်းစဉ်မှ** အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက်
သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာလုပ်ငန်းရပ်တို့ကို အဆင့်ဆင့် ရှင်းလင်းတင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်

ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်များတွင် အကျဉ်းဥဒ္ဒေသ ဂါထာ လေးဂါထာတို့ကို ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ယင်း ဂါထာတို့၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ဆက်လက်၍ ရှင်းလင်း ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။ ယင်းလေးဂါထာ တို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ကြ၏။

- ၁။ အတိတံ နာန္တာဂမေယျ၊ နပ္ပဋိကဇံ အနာဂတံ။
ယဒတိတံ ပဟိနံ တံ၊ အပ္ပတ္တဉ္စ အနာဂတံ။
- ၂။ ပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ ယော ဓမ္မံ၊ တတ္ထ တတ္ထ ဝိပဿတိ။
အသံဟိရံ အသံကုပ္ပံ၊ တံ ဝိဒ္ဓါ မနုဗြူဟယေ။
- ၃။ အဇ္ဇေဝ ကိစ္စမာတပုံ၊ ကော ဇညာ မရဏံ သုဝေ။
န ဟိ နော သင်္ဂရံ တေန၊ မဟာသေနေန မစ္စုနာ။
- ၄။ ဧဝံ ဝိဟာရိ အာတာပိ၊ အဟောရတ္တမတန္တိတံ။
တံ ဝေ “ဘဒ္ဒေကရတ္တော”တိ၊ သန္တော အာစိက္ခတေ မုနိ။

ဤအထက်ပါ ဂါထာတို့၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်မှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

- ၁။ (က) အတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး (= အာယတန-၁၂-ပါး)သည် ချုပ်ပျက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အတိတ် ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး (= အာယတန-၁၂-ပါး)ကို တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် “ငါ-ငါ့ဟာ”ဟူ၍ အစဉ် မလိုက်လေရာ။
(ခ) အနာဂတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး (= အာယတန-၁၂-ပါး) သည်လည်း မရောက်ရှိလာသေး မဖြစ်ပေါ် လာ သေးသောကြောင့် အနာဂတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး (= အာယတန-၁၂-ပါး)ကိုလည်း တဏှာ- ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမျှော်လင့် မတောင့်တလေရာ။
- ၂။ အကြင်ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး (= အာယတန-၁၂-ပါး)ဟူသော တရား ကိုလည်း —
(က) ထိုထို ဖြစ်ဆဲခဏ၌
(ခ) ထိုထို တရားအစုအပုံ၌
(ဂ) တောအရပ် အစရှိသော ထိုထို နေရာ၌ - အနိစ္စာနုပဿနာစသော ခုနစ်မျိုးသော အနုပဿနာတို့ဖြင့် ဝိပဿနာရှုပွားသုံးသပ်၍ နေ၏။ ထိုပညာရှိသူတော်ကောင်းသည် တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့သည် “ငါ-ငါ့ဟာ” ဟု မဆွဲငင်အပ် မဆွဲငင်နိုင်သော တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့် ပျက်စီးမှု မရှိသော ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ပွားများ အားထုတ်ရာ၏။ တစ်နည်း — တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့သည် “ငါ-ငါ့ဟာ”ဟု မဆွဲငင်အပ် မဆွဲငင်နိုင်သော တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့် ပျက်စီးမှု မရှိသော ထိုအသင်္ခတဓာတ် အငြိမ်း ဓာတ် နိဗ္ဗာန်ကို ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသောအားဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ပွားများ အားထုတ် ရာ၏။

- ၃။ ထို ဝိပဿနာဉာဏ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ဝိပဿနာ ရှုပွား အားထုတ်ရန် အလို့ငှာ၊ တစ်နည်း — ထိုဖလသမာပတ်ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ပွားများအားထုတ်ရန်အလို့ငှာ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ် လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော အာတပ္ပအမည်ရသည့် သမထ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော သမ္ပပ္ပဓာန်လုံ့လဝီရိယကို ယနေ့ပင်လျှင် လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်ရာ၏။ နက်ဖြန်သန်ဘက်၌ သေမည် ရှင်မည် ဤ နှစ်လီကို အဘယ်မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သိရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။ မှန်ပေသည် — ငါတို့အား စစ်သည် ဗိုလ်ပါ များလှစွာသော ရှင်သေမင်းနှင့် မိတ်သင်းဖွဲ့၍ လည်းကောင်း၊ လက်ဆောင်တံစိုး ထိုး၍လည်းကောင်း၊ စစ်သည်ဗိုလ်ထုဖြင့် တားမြစ်ခုခံ၍လည်းကောင်း ဤနေ့ခါမူ ဤရက်ခါမူ ဤလခါမူ ဤနှစ်ခါမူ သေအံ့ဟူ၍ သဘောတူချိန်းချက်ထားခြင်းမည်သည် မရှိသည်သာလျှင်တည်း။
- ၄။ ဤသို့လျှင် ပျင်းရိမှု မရှိဘဲ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော သမထ ဝိပဿနာဘာဝနာဉာဏ်တို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော အာတပ္ပအမည်ရသော သမ္ပပ္ပဓာန် လုံ့လဝီရိယကို ဖြစ်ပေါ်လာအောင် လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်လျက် နေထိုင်လေ့ရှိသော ထိုရဟန်းကို စင်စစ် ဧကန် အမှန်အားဖြင့် **ကောင်းသော ည တစ်ည ရှိသော ရဟန်း** ဟူ၍ ကိလေသာဟူ အပူခပ်သိမ်းမှ အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော ဗုဒ္ဓမုနိ အမည်ရသည့် မုနိထွတ်ထား သဗ္ဗညု သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရား ရှင်သည် ဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေ၏။ (မ-၃-၂၂၆။)

အတိတ်ကို လိုက်ပုံ

အထက်ပါ အမှတ် (၁) ဂါထာစကားရပ်တွင် အတိတ် နာန္တာဂမေယျ = အတိတ်ကို မလိုက်ရာဟူသော ညွှန်ကြားတော်မူချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အတိတ်ကိုလိုက်ပုံ - မလိုက်ပုံများကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် အောက်ပါ အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းလျက် ဟောကြားထားတော်မူခဲ့လေသည်။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အတိတ် အန္တာဂမေတိ၊ “ဧဝံ ရူပေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါန”န္တိ တတ္ထ နန္တိ သမန္တာနေတိ။ “ဧဝံ ဝေဒနော။ ပ ။ ဧဝံ သညော။ ဧဝံ သင်္ခါရော။ ဧဝံ ဝိညာဏော အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါန”န္တိ တတ္ထ နန္တိ သမန္တာနေတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ အတိတ် အန္တာဂမေတိ။ (မ-၃-၂၂၆။)

တတ္ထ နန္တိ သမန္တာနေတိတိ တေသု ရူပါဒိသု တဏှံ သမန္တာနေတိ အနုပဝတ္တေတိ။ (မ-၄-၄-၁၇၁။)

= ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အတိတ်ကို အစဉ်လိုက်လေသနည်း?

၁။ “အတိတ်ကာလက ဤကဲ့သို့သော ရုပ်တရားသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ”ဟု ထိုအတိတ်ရုပ်တရား၌ နှစ်သက်မှု နန္တိတရားကို ဖြစ်စေ၏။

၂။ “အတိတ်ကာလက ဤကဲ့သို့သော ခံစားမှု = ဝေဒနာတရားသည်၊

၃။ ဤကဲ့သို့သော မှတ်သားမှု = သညာတရားသည်၊

၄။ ဤကဲ့သို့သော ပြုပြင်တတ်သော စေတသိက်သင်္ခါရတရားစုသည်၊

၅။ ဤကဲ့သို့သော သိမှု = ဝိညာဏ်တရားသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ”ဟု ထိုအတိတ် (ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ) ဝိညာဏ်တရား၌ နှစ်သက်မှု နန္တိတရားကို ဖြစ်စေ၏။ ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် အတိတ်ကို အစဉ်လိုက်-နေ၏။ (မ-၃-၂၂၆။)

ဤအထက်ပါ ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားတော်မူချက်တွင် အတိတ်ကာလက ဖြစ်ခဲ့သော ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်တို့၌ နှစ်သက်မှု နန္တိတရားကို ဖြစ်စေလျှင် အတိတ်ကို အစဉ်လိုက်နေ၏ - ဟူသော လိုရင်း စကားရပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားထားပါ။ တစ်ဖန် အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်မြတ်ကလည်း အတိတ်လိုက်ပုံကို ဤသို့ ရှင်းလင်းဟောကြားထားတော်မူခဲ့ပြန်၏။

ကထဉ္စ အာဝုသော အတိတ် အန္တာဂမေတိ? ဣတိ မေ စက္ခု အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ဣတိ ရူပါတိ၊ တတ္ထ ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓံ ဟောတိ ဝိညာဏံ၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓတ္တာ ဝိညာဏဿ တဒဘိနန္တတိ၊ တဒဘိနန္တန္တော အတိတ် အန္တာဂမေတိ။ (မ-၃-၂၃၆။)

သီတင်းသုံးဖော် ငါ့ရှင်တို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အတိတ်ကို အစဉ်လိုက်လေသနည်း?

အတိတ်ကာလက ငါ၏စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ၊ ငါ၏ရူပါရုံတို့သည် ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့လေကုန်ပြီ ဟု ထိုအတိတ်စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ရူပါရုံတို့၌ လိုလားတပ်မက်ခြင်း ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်-လျက်ရှိသော နိကန္တိ ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သီတတ်သော (နိကန္တိ) ဝိညာဏ်တရား၏ လိုလားတပ်မက်-ခြင်း ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်နေသောကြောင့် ထိုအတိတ်စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို အလွန်နှစ်သက်နေ၏။ ထိုအတိတ် စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို နှစ်သက်သော် အတိတ်ကို လိုက်နေပေ၏။ (ကျန်အာယတနများကို လည်း ပုံစံတူပင် ဟောကြားတော်မူပါသည်။)

ဤအထက်ပါ ဟောကြားတော်မူချက်တွင်လည်း အတိတ်ကာလက ဖြစ်ခဲ့သော အာယတန (၁၂)ပါးတို့ အပေါ်၌ အလွန်နှစ်သက်နေသော် အတိတ်ကို လိုက်နေပေ၏ - ဟူသော စကားရပ်ကိုလည်း သံမှိုနှင့်နှက်သကဲ့သို့ စွဲသထက်စွဲအောင် တစ်ဖန် ထပ်၍ မှတ်သားထားပါဦး။

အတိတ်ကို မလိုက်ပုံ

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အတိတ် နာန္တာဂမေတိ။ “ဧဝံ ရူပေါ အဟောသိ” အတိတမဒ္ဓါနံ”န္တိ တတ္ထ နန္တိ န သမန္တာနေတိ။ “ဧဝံ ဝေဒနော။ ပ ။ ဧဝံ သညော။ ဧဝံ သင်္ခါရော။ ဧဝံ ဝိညာဏော အဟောသိ” အတိတမဒ္ဓါနံ”န္တိ တတ္ထ နန္တိ န သမန္တာနေတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ အတိတ် နာန္တာဂမေတိ။ (မ-၃-၂၂၆-၂၂၇။)

= ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အတိတ်ကို အစဉ်မလိုက်လေသနည်း?

၁။ “အတိတ်ကာလက ဤကဲ့သို့သော ရုပ်တရားသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ” ဟု ထိုအတိတ်ရုပ်တရား၌ နှစ်သက်မှု နန္တိ တရားကို မဖြစ်စေ။

၂။ “အတိတ်ကာလက ဤကဲ့သို့သော ခံစားမှု ဝေဒနာတရားသည်၊

၃။ ဤကဲ့သို့သော မှတ်သားမှု သညာတရားသည်၊

၄။ ဤကဲ့သို့သော ပြုပြင်တတ်သော စေတသိက်သင်္ခါရတရားစုသည်၊

၅။ ဤကဲ့သို့သော သိမှု ဝိညာဏ်တရားသည် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ” ဟု ထိုအတိတ် (ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ) ဝိညာဏ် ၌ နှစ်သက်မှု နန္တိတရားကို မဖြစ်စေ။ ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် အတိတ်ကို အစဉ်မလိုက်ပေ။

(မ-၃-၂၂၆-၂၂၇။)

တစ်ဖန် အရှင်မဟာကစ္ဆည်းမထေရ်မြတ်ကလည်း အတိတ်မလိုက်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်းရှင်းလင်း တင်ပြထားပြန်၏။

ကထဉ္စ အာရုသော အတိတ် နာန္တာဂမေတိ။ ဣတိ မေ စက္ခု အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ဣတိ ရူပါတိ၊ တတ္ထ န ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓံ ဟောတိ ဝိညာဏံ၊ န ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓတ္တာ ဝိညာဏဿ န တဒဘိနန္ဒတိ၊ န တဒဘိနန္ဒန္တော အတိတ် နာန္တာဂမေတိ။ (မ-၃-၂၃၆။)

သီတင်းသုံးဖော် ငါ့ရှင်တို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အတိတ်ကို အစဉ်မလိုက်လေသနည်း?

အတိတ်ကာလက ငါ့အား ဤသို့သော စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ၊ ဤသို့သော ရူပါရုံတို့သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေကုန်ပြီ ဟု ထိုအတိတ်ဖြစ်သော စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံတို့၌ လိုလားတပ်မက်ခြင်း ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ် လျက်ရှိသော သိမှု (နိက္ခန္တိ) ဝိညာဏ်သည် မဖြစ်။ သိမှု ဝိညာဏ်၏ ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်မှု မရှိသည့် အတွက်ကြောင့် ထိုအတိတ်စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ရူပါရုံကို မနှစ်သက်၊ ထိုအတိတ်စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ရူပါရုံ ကို မနှစ်သက်သော် အတိတ်ကို အစဉ်မလိုက်ပေ။ (မ-၃-၂၃၆။)

ကျန်အာယတနတို့၌လည်း နည်းတူပင် ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။ ဤဟောကြားချက်၌လည်း - အတိတ်အာယတန (၁၂)ပါးတို့၌ နှစ်သက်နေသော် အတိတ်ကို အစဉ်လိုက်သည်မည်၍၊ အတိတ်အာယတန (၁၂) ပါးတို့၌ မနှစ်သက်သော် အတိတ်ကို အစဉ်မလိုက်ဟူသော အဆိုအမိန့်ကိုလည်း ထပ်မံ မှတ်သားထားပါ။

ဤအထက်ပါ ဘုရားရှင်၏ ရှင်းလင်းချက်နှင့် အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်မြတ်တို့၏ ရှင်းလင်းချက်မှာ အတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာ (၅) ပါး အာယတန (၁၂) ပါးဟူသော ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၌ နှစ်သက်မှု နန္ဒီတရားကို ဖြစ်စေလျှင် အတိတ်ကို လိုက်သည်မည်၍ နှစ်သက်မှု နန္ဒီတရားကို မဖြစ်စေလျှင် အတိတ်ကို မလိုက်သည်မည် ကြောင်းသာ ရှင်းလင်းထား၏။ အတိတ်ခန္ဓာအာယတနတို့၌ နှစ်သက်မှု နန္ဒီတရားမဖြစ်အောင် ကျင့်ရန်သာ ညွှန်ကြားထားသော ဒေသနာတော်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ အတိတ်ခန္ဓာအာယတနတို့၌ နှစ်သက်မှု နန္ဒီတရား မဖြစ်ရန် သို့မဟုတ် တဏှာ ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်အောင် ကျင့်ရန်သာ ညွှန်ကြားထားသော ဒေသနာတော်များသာ ဖြစ်သည့်အတွက် အတိတ် ခန္ဓာ-အာယတန-ရုပ်-နာမ်တို့ကို ဝိပဿနာမရှုရန် ညွှန်ကြားထားသော ဒေသနာတော်များ မဟုတ်ကြ သည်ကိုကား အထူးသတိပြု၍ မှတ်သားလေရာ၏။

အနာဂတ်ကို မျှော်ပုံ

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အနာဂတံ ပဋိကင်္ခတိ? “ဧဝံ ရူပေါ သိယံ အနာဂတမဒ္ဓါန”န္တိ တတ္ထ နန္ဒိ သမန္ဓာနေတိ။ ဧဝံ ဝေဒနော သိယံ။ ပ ။ ဧဝံ သညော သိယံ။ ဧဝံ သင်္ခါရော သိယံ။ “ဧဝံ ဝိညာဏော သိယံ အနာဂတမဒ္ဓါန”န္တိ တတ္ထ နန္ဒိ သမန္ဓာနေတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ အနာဂတံ ပဋိကင်္ခတိ။ (မ-၃-၂၂၇။)

= ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အနာဂတ်ကို မျှော်လင့်တောင့်တလေသနည်း?

၁။ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ဤကဲ့သို့သော ရုပ်တရားသည် ဖြစ်ရလို၏ဟု ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော ရုပ်တရားအပေါ်၌ နှစ်သက်မှု နန္ဒီတရားကို ဖြစ်စေ၏။

၂။ နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ဤကဲ့သို့သော ခံစားမှု = ဝေဒနာတရားသည်။ ပ ။

၃။ ဤကဲ့သို့သော မှတ်သားမှု = သညာတရားသည်။

၄။ ဤကဲ့သို့သော ပြုပြင်တတ်သော စေတသိက်သင်္ခါရတရားစုသည်။

၅။ ဤကဲ့သို့သော သိမှု = ဝိညာဏ်တရားသည် ဖြစ်ရလို၏ဟု ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော (ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ) ဝိညာဏ်တရားအပေါ်၌ နှစ်သက်မှု နန္ဒီတရားကို ဖြစ်စေ၏။

ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် အနာဂတ်ကို မျှော်လင့်တောင့်တ၍ နေပေ၏။ (မ-၃-၂၂၇။)

ဤကား အနာဂတ်ကိုမျှော်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်၏ ရှင်းလင်းဟောကြားထားတော်မူချက်ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် အရှင်မဟာကစ္စည်း ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း အနာဂတ်ကို မျှော်နေပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ဟောကြားထားတော်မူခဲ့ပေသည်။ —

ကထဉ္စ အာရုသော အနာဂတံ ပဋိကင်္ခတိ။ ဣတိ မေ စက္ခု သိယာ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ဣတိ ရူပတိ အပ္ပဋိလဒ္ဓဿ ပဋိလာဘာယ စိတ္တံ ပဏိဒဟတိ၊ စေတသော ပဏိဓာနပစ္စယာ တဒဘိနန္ဒတိ၊ တဒဘိနန္ဒန္တော အနာဂတံ ပဋိကင်္ခတိ။ (မ-၃-၂၃၇။)

= သိတင်းသုံးဖော် ငါ့ရှင်တို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အနာဂတ်ကို မျှော်လင့်တောင့်တလေသနည်း? နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ငါ၏ စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဤသို့ ဖြစ်ရလို၏၊ ငါ၏ အဆင်းရူပါရုံတို့သည် ဤသို့ ဖြစ်ရလိုကုန်၏ ဟု ဤသို့လျှင် မရအပ်သေးသော စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို ရရှိရန်အလို့ငှာ စိတ်ကို ဆောက်-တည်ထား၏၊ စိတ်၏ ဆောက်တည်ထားခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထို စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို

နှစ်သက်နေပေ၏။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို နှစ်သက်နေသော် အနာဂတ်ကို မျှော်လင့်တောင့်တနေပေ၏။ (ကြွင်းအာယတန ငါးစုံတို့၌လည်း ပုံစံတူပင် ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။) (မ-၃-၂၃၇။)

ဤ ဟောကြားထားတော်မူသည့် ဒေသနာတော် အရ -

နောင်အနာဂတ်ကာလ အနာဂတ်ဘဝဝယ် လူဖြစ်လျှင်လည်း လူတော်လူကောင်း နတ်ဖြစ်လျှင်လည်း နတ်ကောင်းနတ်မြတ် ဖြစ်ရန် စိတ်က တောင့်တခဲ့သော် စိတ်က ဆောက်တည်ထားခဲ့သော် ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလျက် ဆုတောင်းပန်ထွာခဲ့သော် အနာဂတ် လူ့ဘဝ နတ်ဘဝစသည့် ဘဝထိုထို၌ ရရှိမည့် ခန္ဓာ (၅) ပါး အာယတန (၁၂) ပါးတည်းဟူသော ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့အပေါ်၌ နှစ်သက်နေသည် မည်ပေသည်။ နှစ်သက်မှုဖြစ်နေသော် အနာဂတ်ကို မျှော်လင့်တောင့်တနေသည် မည်၏ဟု မှတ်ပါ။

အနာဂတ်ကို မမျှော်ပုံ

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အနာဂတံ နပ္ပဋိကဿိတိ။ “ဧဝံ ရူပေါ သိယံ အနာဂတမဒ္ဓါန”န္တိ တတ္ထ နန္တိ” န သမန္တာနေတိ။ ဧဝံ ဝေဒနော သိယံ။ ပ ။ ဧဝံ သညော သိယံ။ ဧဝံ သင်္ခါရော သိယံ။ “ဧဝံ ဝိညာဏော သိယံ အနာဂတမဒ္ဓါန”န္တိ တတ္ထ နန္တိ” န သမန္တာနေတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ အနာဂတံ နပ္ပဋိကဿိတိ။ (မ-၃-၂၂၇။)

= ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အနာဂတ်ကို မမျှော်လင့် မတောင့်တလေသနည်း?

“နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ဤသို့နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော ရုပ်တရားရှိသူ ဖြစ်ရလို၏”ဟု ထိုအနာဂတ် ရုပ်တရား၌ နှစ်သက်မှု နန္တိတရားကို အဖန်ဖန် မဖြစ်စေ။

ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော ခံစားမှု = ဝေဒနာရှိသူ ဖြစ်ရလို၏။

ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော မှတ်သားမှု = သညာရှိသူ ဖြစ်ရလို၏။

ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော ပြုပြင်တတ်သော စေတသိက်သင်္ခါရတရားစုရှိသူ ဖြစ်ရလို၏။

“နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ဤသို့ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော သိမှု = ဝိညာဏ်ရှိသူ ဖြစ်ရလို၏”ဟု ထိုအနာဂတ် (ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ) ဝိညာဏ်တရားစု၌ နှစ်သက်မှု နန္တိတရားကို အဖန်ဖန် မဖြစ်စေ။

ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် အနာဂတ်ကို မမျှော်လင့်မတောင့်တပေ။ (မ-၃-၂၂၇။)

ဤကား အနာဂတ်ကို မမျှော်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်၏ မုခပါဌ်တော်မှ တိုက်ရိုက်ထွက်ပေါ်တော်မူလာသော ရှင်းလင်းချက် ဒေသနာတော်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ဖန် အရှင်မဟာကစ္ဆည်း မထေရ်မြတ်ကလည်း အနာဂတ်ကို မမျှော်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းမိန့်ကြားထားတော်မူပြန်၏။

ကထဉ္စ အာဝုသော အနာဂတံ နပ္ပဋိကဿိတိ။ ဣတိ မေ စက္ခု သိယာ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ဣတိ ရူပါတိ အပ္ပဋိလဒ္ဓဿ ပဋိလာဘာယ စိတ္တံ နပ္ပဏိဒဟတိ။ စေတသော အပ္ပဏိဓာနပစ္စယာ န တဒဘိနန္ဒတိ၊ န တဒဘိနန္ဒန္တော အနာဂတံ နပ္ပဋိကဿိတိ။ (မ-၃-၂၃၇။)

= သီတင်းသုံးဖော် ငဲ့ရှင်တို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် အနာဂတ်ကို မမျှော်လင့် မတောင့်တလေသနည်း?

နောင်အနာဂတ်ကာလ၌ ငါ၏ စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဤသို့ ဖြစ်ရလို၏။ ရူပါရုံတို့သည် ဤသို့ ဖြစ်ရလိုကုန်၏ ဟူ၍ မရသေးသော စက္ခုအကြည်ဓာတ်ရူပါရုံကို ရရှိခြင်းငှာ စိတ်ကို ဆောက်တည်ထားပေ။ စိတ်ကို ဆောက်တည်ထားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထို အနာဂတ်စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို မနှစ်သက်၊ ထို အနာဂတ်

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်ရှင်းလင်းချက်

စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို မနှစ်သက်သော် အနာဂတ်ကို မမျှော်လင့် မတောင့်တပေ။ (ကြွင်းကျန်သော အာယတန (၅) စုံတို့၌လည်း ပုံစံတူပင် ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။) (မ-၃-၂၃၇။)

ဤအထက်ပါ သဗ္ဗညုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဟောကြားတော်မူသည့် ဒေသနာတော်နှင့် အရှင်မဟာ-ကစ္စည်းမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ရှင်းလင်းထားတော်မူချက်များအရ အနာဂတ်ခန္ဓာ (၅) ပါး အာယတန (၁၂) ပါး ဟူသော ရုပ်-နာမ်တို့အပေါ်၌ “ဤသို့ ဤပုံ ဖြစ်ရလို၏”ဟူသော တောင့်တမှု မရှိသော် နှစ်သက်မှု မဖြစ်သော် အနာဂတ်ကို မမျှော်သည် မည်ပေသည် - ဟူသော ဆိုလိုရင်းကိုလည်း တစ်ဖန် ထပ်မံ၍ မှတ်သားထားပါဦး။

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော်များ၏ ရှင်းလင်းထားတော်မူချက် ညွှန်ကြားထားတော်မူချက်များကို မျှော်ခေါ် ထောက်ရှု၍ အဋ္ဌကထာဆရာတော်ကလည်း **အတိတ်မလိုက်ရ အနာဂတ်မမျှော်ရ**ဟူသော စကားရပ်များကို အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဆို ရှင်းလင်းထားပေသည်။

အတိတန္တိ အတိတေ ပဉ္စက္ခန္ဓေ။ **နာနာဂမေယျာတိ** တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ နာနုဂစ္ဆေယျ။ **နပ္ပဋိကဇနိတိ** တဏှာ-ဒိဋ္ဌိဟိ န ပစ္ဆေယျ။ (မ-၄-၄-၁၇၀။)

= အတိတ်ဟူသည် အတိတ်၌ ဖြစ်ခဲ့သော ခန္ဓာ (၅) ပါး (= အာယတန - ၁၂-ပါး) တည်း။ အတိတ်ကို မလိုက်ရဟူသည် အတိတ်ခန္ဓာ (၅) ပါး (= အာယတန - ၁၂-ပါး)တို့ကို တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် “ငါ - ငါ့ဟာ = ငါ ခိုလို ပြန်ခဲ့၏၊ ငါ့ဟာ ခိုလို ပြန်ခဲ့၏”ဟု အစဉ်မလိုက်ရဟု ဆိုလိုသည်။

အနာဂတ်ကို မမျှော်ရဟူသည် အနာဂတ်ခန္ဓာ (၅) ပါး (= အာယတန - ၁၂-ပါး)တို့ကို “ငါ ခိုလို ပြန်ရလို၏၊ ငါ့ဟာ ခိုလို ပြန်ရလို၏”ဟု တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမျှော်ရဟု ဆိုလိုသည်။

ဟောတော်မူလိုရင်း

ဤ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၏ ဆိုလိုရင်းကား ဤသို့တည်း -

- ၁။ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသော် အတိတ်ကို လိုက်သည် မည်၏။
- ၂။ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်သော် အတိတ်ကို မလိုက်သည် မည်၏။
- ၃။ အနာဂတ် ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေသော် အနာဂတ်ကို မျှော်သည် မည်၏။
- ၄။ အနာဂတ် ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်သော် အနာဂတ်ကို မမျှော်သည် မည်၏။

ဤကား ဆိုလိုရင်းတည်း။

ဤရှင်းလင်းချက်များအရ -

- ၁။ အတိတ်ကို မလိုက်ရဆိုသည်မှာ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်စေရ၊ မဖြစ်အောင် ကျင့်ပါ။
- ၂။ အနာဂတ်ကို မမျှော်ရ ဆိုသည်မှာ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်စေရ၊ မဖြစ်အောင် ကျင့်ပါ။ -

ဤသို့သာ ဒေသနာတော်က ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်ကို သံသယကင်းရှင်းစွာ မှတ်သားထားလေရာသည်။

ပစ္စုပ္ပန်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ တို့က ဆွဲငင်ပုံ

ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ ဖြစ်စေ ခန္ဓာတစ်ပါးပါးအပေါ်၌ ဖြစ်စေ အတ္တဒိဋ္ဌိဟူသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နေလျှင် = အသက်ကောင် လိပ်ပြာကောင် ဝိညာဏ်ကောင် အတ္တကောင်ဟု စွဲယူနေလျှင်၊ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လူ နတ် ဗြဟ္မာဟု စွဲယူနေလျှင် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ တို့၏ ဆွဲငင်မှုကို ခံနေရသည်မည်ကြောင်းကို (မ-၃-၂၂၇။) ၌ သဗ္ဗညုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားထားတော်မူခဲ့၏။

ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က ဆွဲငင်သနည်း?

ရဟန်းတို့ . . . ဤလောက၌ အရိယာတို့ကို ဖူးမြင်လေ့မရှိသော၊ အရိယာတရား၌ မကျွမ်းကျင်သော အရိယာတရား၌ မယဉ်ကျေးသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖူးမြင်လေ့မရှိသော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ မကျွမ်းကျင်သော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ မယဉ်ကျေးသော အကြားအမြင် မရှိသော ပုထုဇန်သည် -

၁။ ရုပ်-ကို အတ္တဟု ရှု၏၊

၂။ (ကြွင်းခန္ဓာကို) ရုပ်ရှိသော အတ္တဟုလည်းကောင်း၊

၃။ အတ္တ၌ ရုပ်ဟုလည်းကောင်း၊

၄။ ရုပ်၌ အတ္တဟုလည်းကောင်း ရှု၏။

ခံစားမှုဝေဒနာကို ။ ပ ။

မှတ်သားမှုသညာကို ။ ပ ။

ပြုပြင်စီရင်တတ်သော စေတသိက်သင်္ခါရတရားစုတို့ကို ။ ပ ။

၁။ သိမှု = ဝိညာဏ်ကို အတ္တဟု ရှု၏။

၂။ (ကြွင်းခန္ဓာကို) ဝိညာဏ်ရှိသော အတ္တဟုလည်းကောင်း ရှု၏။

၃။ အတ္တ၌ ဝိညာဏ်ဟုလည်းကောင်း၊

၄။ ဝိညာဏ်၌ အတ္တဟုလည်းကောင်း ရှု၏။

ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က ဆွဲငင်နေ၏။ (မ-၃-၂၂၇။)

တစ်ဖန် အရှင်မဟာကစ္ဆည်း ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း ဤသို့ ဟောကြားထားတော်မူပြန်၏။ -

ကထဉ္စ အာဝုသော ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသု သံဟီရတိ။

ယဉ္ဇာဝုသော စက္ခု၊ ယေ စ ရူပါ။ ဥဘယမေတံ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ တသ္မိံ စေ ပစ္စုပ္ပန္နေ ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓံ ဟောတိ ဝိညာဏံ၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓတ္တာ ဝိညာဏဿ တဒဘိနန္ဒတိ၊ တဒဘိနန္ဒန္တော ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသု သံဟီရတိ။

(မ-၃-၂၃၇။)

= သီတင်းသုံးဖော် ငါ့ရှင်တို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က “ငါ-ငါ့ဟာ”ဟု ဆွဲငင်အပ်ပါသနည်း?

သီတင်းသုံးဖော် ငါ့ရှင်တို့ . . . မျက်စိအကြည်ဓာတ် (= စက္ခုပသာဒ) ရူပါရုံ ထိုနှစ်ပါးစုံသည် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်သာတည်း။ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ထိုမျက်စိအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံ၌ လိုလားတပ်မက်ခြင်း = ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော သိမှု = ဝိညာဏ်သည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သိမှု = ဝိညာဏ်၏ လိုလား-

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်ရှင်းလင်းချက်

တပ်မက်ခြင်း = ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုမျက်စိအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို နှစ်သက်၏။ ထိုမျက်စိအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို နှစ်သက်သည်ရှိသော် မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က ဆွဲငင်-အပ်သည်မည်၏။ (ကြွင်းအာယတန ငါးစုံတို့၌လည်း ပုံစံတူပင် ဆက်လက်၍ ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။)

ပစ္စုပ္ပန်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်ပုံ

ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်အပ်လေသနည်း?

ရဟန်းတို့ . . . ဤလောက၌ အရိယာတို့ကို ဖူးမြင်လေ့ရှိသော၊ အရိယာတရား၌ ကျွမ်းကျင်သော၊ အရိယာတရား၌ ယဉ်ကျေးသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖူးမြင်လေ့ရှိသော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ ကျွမ်းကျင်သော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ ယဉ်ကျေးသော၊ အကြားအမြင် ဗဟုသုတ ရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တပည့်-သာဝကသည် -

၁။ ရုပ်-ကို အတ္တဟု မရှု။

၂။ (ကြွင်းခန္ဓာကိုလည်း) ရုပ်ရှိသော အတ္တဟု မရှု။

၃။ အတ္တ၌ ရုပ်ဟု မရှု။

၄။ ရုပ်၌ အတ္တဟု မရှု။

ခံစားမှု = ဝေဒနာကို ။ ပ ။

မှတ်သားမှု = သညာကို ။ ပ ။

ပြုပြင်စီရင်တတ်သော စေတသိက်သင်္ခါရတရားစုတို့ကို ။ ပ ။

၁။ သိမှု = ဝိညာဏ်ကို အတ္တဟု မရှု။

၂။ (ကြွင်းခန္ဓာကို) ဝိညာဏ်ရှိသော အတ္တဟု မရှု။

၃။ အတ္တ၌ ဝိညာဏ်ဟု မရှု။

၄။ ဝိညာဏ်၌ အတ္တဟု မရှု။

ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်အပ်ပေ။ (မ-၃-၂၂၇။)

ကထဉ္စ အာဝုသော ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသု န သံဟီရတိ။

ယဉ္ဇာဝုသော စက္ခု၊ ယေ စ ရူပါ၊ ဥဘယမေတံ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ တသ္မိံ စေ ပစ္စုပ္ပန္နေ န ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓံ ဟောတိ ဝိညာဏံ၊ န ဆန္ဒရာဂပ္ပဋိဗဒ္ဓတ္တာ ဝိညာဏဿ န တဒဘိနန္ဒတိ၊ န တဒဘိနန္ဒန္တော ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသု န သံဟီရတိ။ (မ-၃-၂၃၈။)

= သီတင်းသုံးဖော် ငါ့ရှင်တို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်အပ်ပါသနည်း?

သီတင်းသုံးဖော်ငါ့ရှင်တို့ . . . မျက်စိအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံ ထိုနှစ်ပါးစုံသည် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်သာတည်း။ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ထိုမျက်စိအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံ၌ လိုလားတပ်မက်ခြင်း = ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်လျက် ရှိသော သိမှု = ဝိညာဏ်သည် အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့၊ သိမှု = ဝိညာဏ်၏ လိုလားတပ်မက်ခြင်း = ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်မှု မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထို မျက်စိအကြည်ဓာတ် ရူပါရုံကို မနှစ်သက်၊ ထို မျက်စိအကြည်ဓာတ်

ရူပါရုံကို မနှစ်သက်သည်ရှိသော် မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်အပ်သည် မည်၏။
(ကြွင်း အာယတနငါးစုံတို့၌လည်း ပုံစံတူပင် ဆက်လက်၍ ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။) (မ-၃-၂၃၈။)

ဤဒေသနာတော်၏ ဆိုလိုရင်း

ဤဒေသနာတော်၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်း တင်ပြထားတော်မူ၏။

တတ္ထ သံဟီရဇီတိ ဝိပဿနာယ အဘာဝတော တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ အာကမ္မိယတိ။ န သံဟီရဇီတိ ဝိပဿနာယ ဘာဝေန တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ နာကမ္မိယတိ။ (မ-ဋ္ဌ-၄-၁၇၁-၁၇၂။)

= ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ ဝိပဿနာဉာဏ် မဖြစ်သည့် အတွက်ကြောင့် = ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ထင်ရှား မရှိခြင်းကြောင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့က ဆွဲငင်အပ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၌ ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်နေသည့် အတွက်ကြောင့် ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်အပ် မဆွဲငင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။
(မ-ဋ္ဌ-၄-၁၇၁-၁၇၂။)

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၏ ရှင်းလင်းချက်အရ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ အပေါ်၌ ဝိပဿနာဉာဏ်-တွေ ဖြစ်နေပါက တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က မဆွဲငင်အပ် မဆွဲငင်နိုင် = တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်နိုင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ အပေါ်၌ ဝိပဿနာဉာဏ်များ မဖြစ်ခဲ့သော် တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့၏ ဆွဲငင်မှုကို ခံရမည် = တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ ဖြစ်နေမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရေးအတွက် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ကို အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်၊ ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်၊ အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏ်၊ ဝိရာဂါနုပဿနာဉာဏ်၊ နိရောဓာနုပဿနာဉာဏ်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာဉာဏ်ဟူသော (၇)မျိုးသော အနုပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ကြိတ်ခြေရမည် ဝိပဿနာ ရှုရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဒုတိယဂါထာဖြင့် ဤသို့ ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။ -

ပစ္စုပ္ပန္နစ္စ ယော ဓမ္မံ၊ တတ္ထ တတ္ထ ဝိပဿတိ။
အသံဟီရံ အသံကုပ္ပံ၊ တံ ဝိဒ္ဓါ မနုဗြူဟယေ။
(ဤဂါထာအဓိပ္ပါယ် စာမျက်နှာ-၁၃၃-၌ ကြည့်ပါ။)

အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့ကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းတင်ပြထားတော်မူကြ၏။

တတ္ထ တတ္ထာတိ ပစ္စုပ္ပန္နဓိဓ္မံ ဓမ္မံ ယတ္ထ ယတ္ထေဝ ဥပ္ပန္နော၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ စ နံ အနိစ္စာနုပဿနာဒီဟိ သတ္တဟိ အနုပဿနာဟိ ယော ဝိပဿတိ၊ အရညာဒီသု ဝါ တတ္ထ တတ္ထေဝ ဝိပဿတိ။ (မ-ဋ္ဌ-၄-၁၇၀။)

ယတ္ထ ယတ္ထာတိ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ခဏေ၊ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဝါ ဓမ္မပုဇ္ဇေ ဥပ္ပန္နံ၊ တံ သဗ္ဗမိ အသေသေတွာ။
(မ-ဋီ-၃-၃၆၆။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားကိုလည်း -

- ၁။ ထိုထို ဖြစ်ဆဲခဏ၌၊
- ၂။ တောအရပ်စသည့် ထိုထိုနေရာ၌၊

၃။ ထိုထိုတရား အစုအပုံ၌ ထိုထိုတရား အစုအပုံအတိုင်း တရားအားလုံး ကုန်စင်အောင် အနိစ္စာနုပဿနာ စသော (၇)မျိုးသော အနုပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ရှုပွားသုံးသပ်ပါ။ ထိုသို့ ရှုပွားသုံးသပ် နေသော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ စသည့် ကိလေသာတို့သည် မဆွဲငင်အပ် မဆွဲငင်နိုင်၊ ထို ဝိပဿနာဉာဏ်သည် တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ စသည့် ကိလေသာတို့ကြောင့် ပျက်စီးမှု မရှိနိုင်။ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိပဿနာရှုပါ = ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ကို တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်ပါ။ ထိုသို့ ရှုခြင်းကား ခန္ဓာ ငါးပါးကိုလည်း ဝိပဿနာရှုခြင်း = ဝိပဿနာဉာဏ်ဦးဆောင်သည့် မနောဒွါရိက မဟာကုသိုလ်ဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်ကိုလည်း တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိပဿနာရှုနေခြင်း ဖြစ်သဖြင့် အရှုခံအာရုံနှင့် ရှုနေသည့်ဉာဏ် နှစ်- မျိုးလုံးကို အစုံလိုက် အစုံလိုက် ဝိပဿနာရှုနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ ရှုသည်ရှိသော် ထိုသို့ရှုခြင်းဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်သည် တိုးပွားလာသည်ရှိသော် ရာဂစသော ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့သည် ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ကို ပျက်စီးအောင် မပျက်ဆီးနိုင်တော့ပေ။ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းသည် တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ စသည့် ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့ကြောင့် မပျက်စီးနိုင်သော ထိုဝိပဿနာ- ဉာဏ်ကို တိုးပွားအောင် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ပွားများအားထုတ်လေရာ၏။

ဤစကားကား ပရိယာယ်စကားမျှသာ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူ ဝိပဿနာဉာဏ်သည် ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့ကို တဒင်္ဂအားဖြင့်သာ ပယ်နိုင်သည့် စွမ်းအားရှိသဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်သည် တဒင်္ဂအားဖြင့်သာလျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့ကြောင့် မပျက်စီးနိုင်ပေ။

မုချအားဖြင့်ကား အသင်္ခတဓာတ်အမည်ရသည့် နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်သည်သာလျှင် ရာဂစသည့် ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့ကြောင့် မပျက်စီးနိုင်ပေ။ သို့အတွက် ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည် ဝိပဿနာဉာဏ် တို့၏ အဆုံး၌ ပေါ်လာသော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကို ရရှိအောင် ဝိပဿနာဘာဝနာကို ပွားများပြီးလျှင် မိမိရရှိထားသော ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် အသင်္ခတဓာတ် အငြိမ်းဓာတ် နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အာရုံပြုပြီး နေနိုင်အောင် ဖလသမာပတ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ဝင်စားနေပါ။ ဤကား နံပါတ် (၂) ဂါထာ၏ ဆိုလိုရင်းတည်း။

ရရှိလာသည့် ဥပဒေသ

အထက်ပါ ဂါထာနှစ်ဂါထာတို့ကို ခြုံကြည့်ပါက - ဘုရားရှင်သည် -

- ၁။ အတိတ်ခန္ဓာ (၅) ပါး အပေါ်၌လည်း တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရန်၊
- ၂။ အနာဂတ်ခန္ဓာ (၅) ပါး အပေါ်၌လည်း တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရန်၊
- ၃။ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ (၅) ပါး အပေါ်၌လည်း တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရန် -

ညွှန်ကြားနေတော်မူကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

ထိုတွင် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ (၅) ပါးတို့ အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရေးအတွက် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ (၅) ပါးတို့ကို အနိစ္စာနုပဿနာ စသော (၇) မျိုးသော အနုပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ဝိပဿနာရှုရန်ကိုပါ ပူးတွဲညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။

ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် အတိတ်ခန္ဓာငါးပါး အပေါ်၌လည်း တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရန်၊ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါး အပေါ်၌- လည်း တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရန်၊ မည်သို့ပြုကျင့်ရမည်နည်းဟု မေးရန်ရှိ၏ - အဖြေမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ပဋိသန္ဓိဒါမဂ္ဂပါဠိတော် ကောက်နုတ်ချက်

ကထံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်နံ ဓမ္မာနံ သဒ္ဓိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ -

ယံ ကိစ္စိ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ ရူပံ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ပသနံ။ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ပသနံ။ အနတ္တတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ပသနံ။

ယာ ကာစိ ဝေဒနာ။ ပ ။ ယာ ကာစိ သညာ။ ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ။ ယံ ကိစ္စိ ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ပသနံ။ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ပသနံ။ အနတ္တတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ပသနံ။ (ပဋိသံ-၅၁။)

= အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ကို အကျဉ်းချုံး၍ ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပညာသည် အဘယ်သို့လျှင် သမ္ပသနဉာဏ် မည်သနည်း။

အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဩဠာရိက သုခမ ဟိန ပဏီတ ဒူရ သန္တိကဖြစ်သော ရုပ်အားလုံးကို အနိစ္စဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည် တစ်ခုသောသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = သမ္ပသန မည်၏။ ဒုက္ခဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည် တစ်ခုသောသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = သမ္ပသန မည်၏။ အနတ္တဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည် တစ်ခုသောသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = သမ္ပသန မည်၏။

အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဩဠာရိက သုခမ ဟိန ပဏီတ ဒူရ သန္တိကဖြစ်သော ဝေဒနာ ။ ပ ။ သညာ။ သင်္ခါရ။ ဝိညာဏ်အားလုံးကို အနိစ္စဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည် တစ်ခုသော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = သမ္ပသန မည်၏။ ဒုက္ခဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည် တစ်ခုသောသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = သမ္ပသန မည်၏။ အနတ္တဟု ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည် တစ်ခုသောသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = သမ္ပသန မည်၏။ (ပဋိသံ-၅၁။)

တသ္မာ ဒေသ ယံ အတိတံ ရူပံ၊ တံ ယသ္မာ အတိတေယေဝ ဒီဏံ၊ နယိမံ ဘဝံ သမ္ပတ္တန္တိ အနိစ္စံ ခယဌေန။ ယံ အနာဂတံ ရူပံ အနန္တရဘေဝ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ တမ္ပိ တတ္ထေဝ ဒီယိဿတိ၊ န တတော ပရံ ဘဝံ ဂမိဿတိတိ အနိစ္စံ ခယဌေန။ ယံ ပစ္စုပ္ပန် ရူပံ၊ တမ္ပိ ဣဓေဝ ဒီယတိ၊ န ဣတော ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဌေန။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၄၅။ ပဋိသံ-၄-၁-၂၂၉။)

ထိုကြောင့် ဤယောဂါဝစရရဟန်းတော်သည် ဤသို့ရှု၏။ -

၁။ အကြင်အတိတ်ရုပ်တရားသည် ရှိ၏။ ထိုအတိတ်ရုပ်တရားသည် အတိတ်၌သာလျှင် ကုန်ဆုံးပျက်ပြုန်းခဲ့၏။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ မဆိုက်ရောက်လာ၊ ဤသို့ ကုန်တတ် ပျက်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့် အနိစ္စဟု ရှု၏။

၂။ အကြင် အနာဂတ်ရုပ်တရားသည် အနာဂတ်ဘဝ၌ ဖြစ်ပေါ်လာလတ္တံ့၊ ထိုအနာဂတ်ရုပ်သည်လည်း ထိုအနာဂတ်ဘဝ၌သာလျှင် ကုန်ဆုံးပျက်ပြုန်း၍ သွားပေလတ္တံ့၊ ထိုအနာဂတ်ဘဝမှ နောက်ထပ် အခြား အနာဂတ်ဘဝသို့ မသွားရောက်ပေလတ္တံ့၊ ဤသို့ ကုန်တတ် ပျက်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့် အနိစ္စဟု ရှု၏။

၃။ အကြင် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်တရားသည် ရှိ၏။ ထိုပစ္စုပ္ပန်ရုပ်တရားသည်လည်း ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင် ကုန်ဆုံး ပျက်ပြုန်း၏။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ အခြားတစ်ပါးသော ဘဝသို့ မသွားပေ။ ဤသို့ ကုန်တတ် ပျက်တတ်သော အနက် သဘောကြောင့် အနိစ္စဟု ရှု၏။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၄၅။ ပဋိသံ-၄-၁-၂၂၉။)

[မှတ်ချက် — ဤ ရူပက္ခန္ဓာနည်းတူ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်ဟူသော နာမ်ခန္ဓာ လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ရပ် စသည် တို့ကိုလည်းကောင်း ပုံစံတူပင် ဆက်လက်ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။ ပဋိသံ- ၅၁-၅၂ - ကြည့်ပါ။]

ဧဝံ သင်္ခါရေ အနတ္တတော ပဿန္တဿ **ဒိဋ္ဌိသမုဋ္ဌါဇုနံ** နာမ ဟောတိ။ အနိစ္စတော ပဿန္တဿ **မာနသမုဋ္ဌါဇုနံ** နာမ ဟောတိ။ ဒုက္ခတော ပဿန္တဿ **နိကန္တိပရိယာဒါနံ** နာမ ဟောတိ။ ဣတိ အယံ ဝိပဿနာ အတ္တနော အတ္တနော ဌာနေယေဝ တိဌတိတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၄။)

= ဤသို့လျှင် သင်္ခါရတရားတို့ကို အနတ္တဟု သိမြင်သူ၏ သန္တာန်၌ **ဒိဋ္ဌိသမုဋ္ဌါဇုနံ** = ဒိဋ္ဌိကို ပယ်ခွာခြင်း မည်သည်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အနိစ္စဟု သိမြင်သူ၏ သန္တာန်၌ **မာနသမုဋ္ဌါဇုနံ** = မာနကို ပယ်ခွာခြင်း မည်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဒုက္ခဟု သိမြင်သူ၏ သန္တာန်၌ **နိကန္တိပရိယာဒါနံ** = တဏှာနိကန္တိကို ကုန်ခန်းစေခြင်း မည်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဤသို့လျှင် ဤဝိပဿနာသည် မိမိ မိမိ၏ အရာဌာန၌သာလျှင် တည်နေပေသည်ဟု မှတ်သားပါ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၄။)

ဤတွင် မဟာဋီကာဆရာတော်၏ ရှင်းလင်းချက်ကို လိုရင်းကောက်နုတ်၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။ (အကျယ် ကို မဟာဋီကာ ဒုတိယတွဲ - စာမျက်နှာ - ၄၁၅-၄၁၆-တို့၌လည်းကောင်း၊ ဤနိဗ္ဗာနဂါမိနိပဋိပဒါကျမ်း ပဉ္စမတွဲ သမ္မသနဉာဏ်ခန်း - စာမျက်နှာ - ၁၅၂-၁၅၃-တို့၌လည်းကောင်း ကြည့်ပါ။)

အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်က ဒိဋ္ဌိစွဲကို ပယ်ခွာနိုင်သည်ဆိုသော်လည်း အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ် သက်သက် ဖြင့် ပယ်ခွာနိုင်သည်ကား မဟုတ်။ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ် ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်နှစ်မျိုးတို့က အားကြီးသော မှီရာ ဥပနိဿယပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပေးပါမှသာလျှင် စွမ်းအင်ပြည့်ဝလာသော သန့်ရှင်း ထက်မြက် စူးရှ လာသော အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်က ဒိဋ္ဌိစွဲကို ပယ်ခွာနိုင်ပေသည်။

အလားတူပင် အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်က မာနစွဲကို ပယ်ခွာနိုင်သည်ဆိုသော်လည်း အနတ္တာနုပဿနာ ဉာဏ် ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်နှစ်ပါးတို့က အားကြီးသော မှီရာ ဥပနိဿယပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပေးပါမှ သာလျှင် စွမ်းအင် ပြည့်ဝလာသော သန့်ရှင်း ထက်မြက် စူးရှလာသော အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်က မာနစွဲကို ပယ်ခွာနိုင်ပေသည်။

အနိစ္စသညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ အသိမာနသမုဋ္ဌါဋ္ဌာယ = အသိမာနကို ပယ်ခွာခြင်းငှာ အနိစ္စသညာကို ပွားများပါဟု ဘုရားရှင်ဟောကြားထားတော်မူ၏။ (မဟာဋီ-၂-၄၁၆။)

တစ်ဖန် ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်က တဏှာစွဲ နိကန္တိကို ကုန်ခန်းစေနိုင်သည်ဆိုသော်လည်း အနိစ္စာနုပဿနာ ဉာဏ် အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်နှစ်မျိုးတို့က အားကြီးသော မှီရာ ဥပနိဿယ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပေးပါမှ သာလျှင် စွမ်းအင် ပြည့်ဝလာသော သန့်ရှင်း ထက်မြက် စူးရှလာသော ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်က တဏှာစွဲကို ပယ်ခွာနိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အနိစ္စာနုပဿနာ သက်သက်ဖြင့် ဒုက္ခာနုပဿနာ သက်သက်ဖြင့် အနတ္တာနုပဿနာ သက်သက်ဖြင့် တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲ တို့ကို မဖြိုခွဲနိုင်သဖြင့် လက္ခဏာရေးသုံးတန်လုံး တစ်လှည့်စီတင်၍ သင်္ခါရတရားတို့ကို ဝိပဿနာရှုရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဝိပဿနာရှုရာ၌ ရံခါ အနိစ္စလက္ခဏာကို ဦးစားပေး၍ ရှုလိုက ရှုနိုင်၏။ ရံခါ ဒုက္ခလက္ခဏာကို ဦးစားပေး၍ ရှုလိုက ရှုနိုင်၏။ ရံခါ အနတ္တလက္ခဏာကို ဦးစားပေး၍ ရှုလိုက ရှုနိုင်၏။

ထိုသို့ ကြိမ်ဖန်များစွာ ထပ်ကာထပ်ကာ ဝိပဿနာရှုသဖြင့် အကြင်အချို့ အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်သည် အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ် ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်တို့၏ အားပေးထောက်ပံ့မှုကြောင့် ထက်မြက်လာ၏၊ သန့်ရှင်းလာ၏၊ စူးရှလာ၏၊ ရဲရင့်လာ၏။ အတ္တစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်လောက်အောင် စွမ်းအင် ပြည့်ဝလာ၏၊ တိုးပွားလာ၏။ ထိုအခါ၌ ယင်း အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်က အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်၏။

အကြင်အချို့ကား အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်သည် ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ် အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်တို့၏ အားပေးထောက်ပံ့မှုကြောင့် ထက်မြက်လာ၏၊ သန့်ရှင်းလာ၏၊ စူးရှလာ၏၊ ရဲရင့်လာ၏။ မာနစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်လောက်အောင် စွမ်းအင် ပြည့်ဝလာ၏၊ တိုးပွားလာ၏။ ထိုအခါ၌ ယင်းအနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်က မာနစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်၏။

အကြင်အချို့ကား ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်သည် အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ် အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်တို့၏အားပေးထောက်ပံ့မှုကြောင့် ထက်မြက်လာ၏၊ သန့်ရှင်းလာ၏၊ စူးရှလာ၏၊ ရဲရင့်လာ၏။ တဏှာစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်လောက်အောင် စွမ်းအင် ပြည့်ဝလာ၏၊ တိုးပွားလာ၏။ ထိုအခါ၌ ယင်းဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်က တဏှာစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်၏။
(မဟာဋီ-၂-၄၁၅-၄၁၆-ကြည့်။)

လောကီယဘာဝနာ၏ စွမ်းအား

လောကီယဘာဝနာယ ဟိ ကာယေ ပဟိနံ န ဝေဒနာဒိသု ပဟိနံ ဟောတိ။ ယဒိပိ န ပဝတ္တေယျ။ န ပဋိပက္ခဘာဝနာယ တတ္ထ သာ အဘိဇ္ဇာ ဒေါမနဿဿ အပ္ပဝတ္တိ ဟောတိတိ ပုန တပ္ပဟာနံ ဝတ္တဗ္ဗမေဝါတိ။ **ကေတ္တု ပဟိနံ သေသေသုပိ ပဟိနံ ဟောတိတိ** မဂ္ဂသတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ လောကီယဘာဝနာယ ဝါ သဗ္ဗတ္ထ အပ္ပဝတ္တိမတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ (မ-ဋီ-၁-၃၄၇။)

လောကုတ္တရာမဂ္ဂသတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၏ စွမ်းအားနှင့် လောကီယသတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၏ စွမ်းအားကား မတူညီပေ။ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မဟူသည့် ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံ ပရမတ္ထ ဓာတ်သားတို့ကို အကြောင်းတရားနှင့်တကွ သိမ်းဆည်းလျက် ဝိပဿနာအစဉ်အတိုင်း လက္ခဏာယာဉ်တင်ကာ ဝိပဿနာရှုပွားသုံးသပ်လာရာ အရိယမဂ်သို့ ဆိုက်လုခါနီး အချိန်၌ ယင်း ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့တွင် မည်သည့်တရားကိုမဆို ဝိပဿနာရှုခိုက် အရိယမဂ်သို့ ဆိုက်နိုင်သည်သာဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကာယအမည်ရသည့် ရုပ်တရားကို ဝိပဿနာရှုခိုက် အရိယမဂ်သို့ဆိုက်ခဲ့လျှင် ယင်း အရိယမဂ်ဉာဏ်က ကာယအမည်ရသည့် ရုပ်တရားအပေါ်၌ စွဲနေသည့် တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကိုသာမက ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့အပေါ်၌ စွဲနေသည့် တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲတို့ကိုပါ ဖြိုခွဲနိုင်၏၊ ပယ်သတ်နိုင်၏။ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့ကို ဝိပဿနာရှုခိုက် အရိယမဂ်သို့ ဆိုက် ရာ၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါ။ သို့သော် လောကုတ္တရာ အရိယမဂ်တရားဟူသည် ဝိပဿနာဉာဏ်တို့က အဆင့်ဆင့် အားကြီးသော မှီရာ ဥပနိဿယ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပေးပါမှ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော တရား ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် လောကီယသတိပဋ္ဌာနဘာဝနာကား ထိုမျှ အစွမ်းမထက်ပေ။ ကာယ အမည်ရသည့် ရုပ်တရား ကို လက္ခဏာယာဉ်တင်ကာ ဝိပဿနာရှုခဲ့သော် ကာယအမည်ရသော ရုပ်တရားအပေါ်၌ စွဲနေသည့် တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကိုသာ တဒင်္ဂအားဖြင့် ဖြိုခွဲနိုင်၏။ ယင်းကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနဘာဝနာက ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့အပေါ်၌ စွဲနေသည့် တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို မဖြိုခွဲနိုင်ပေ။ အလားတူပင် ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့ကို ဝိပဿနာရှုရာ၌လည်း နည်းတူပင် သဘောပေါက်ပါ။

ထိုကြောင့် လောကီယသတိပဋ္ဌာနဘာဝနာအရာ၌ - ကာယအပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် ကာယကို ဝိပဿနာရှုရ၏။ ဝေဒနာအပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် ဝေဒနာကို ဝိပဿနာရှုရ၏။ စိတ္တအပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် စိတ္တကို ဝိပဿနာရှုရ၏။ ဓမ္မအပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် ဓမ္မကို ဝိပဿနာရှုရ၏။

ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မတို့ဟူသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့ အပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ဝိပဿနာရှုရ၏။ အတိတ် ခန္ဓာငါးပါးတို့အပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ဝိပဿနာရှုရ၏။ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့အပေါ်၌ စွဲနေသော တဏှာစွဲ မာနစွဲ ဒိဋ္ဌိစွဲကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ဝိပဿနာရှုရ၏။ - ဤကား အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာတို့အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်အောင် ကျင့်ရမည့် ကျင့်စဉ်တည်း။

ထို့ကြောင့် - ရရှိလာသော ဥပဒေသမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

- ၁။ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ရန် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးကို ဝိပဿနာရှုပါ။
- ၂။ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ရန် အတိတ်ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း ဝိပဿနာရှုပါ။
- ၃။ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်ရန် အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း ဝိပဿနာရှုပါ။

ဤကား ရရှိလာသည့် ဥပဒေသဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အတိတ်အနာဂတ်တို့ကို ဝိပဿနာရှုရာ၌ ပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ်ဖြင့် ရှုလေသလော အနုယဉာဏ်ဖြင့် ရှုလေသလောဟူမူ ရှေး ပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ်နှင့် အနုယဉာဏ်ပိုင်းတွင် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှစ၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိအမည်ရသည့် အတ္တပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ်ကို ဘုရားရှင်သည် ဟောကြားထားတော်မူသောကြောင့် -

ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝိပဿနာဉာဏေန သမ္မသနဝသေန ။ ပ ။ သုဠ အတ္တပစ္စုပ္ပန် ဉာဏေန ပဿတိ။
(သံ-ဇီ-၂-၁၈၁။)

= အရိယမဂ်၏ ရှေးအဖို့ဖြစ်သော ဝိပဿနာပိုင်း၌ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် စသည့် (၁၁) မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်နေသည့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ကို လက္ခဏာယာဉ်တင်ကာ ရူပားသုံးသပ်ခြင်း သမ္မသန၏ အစွမ်းဖြင့် ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အတ္တပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာရှု၏ ကောင်းစွာသိ၏ ကောင်းစွာမြင်၏ဟူပေ။ (အနုယဉာဏ်ဖြင့်ရှုပုံကို ဝိပဿနာပိုင်း စာမျက်နှာ-၂၃၆-၂၉၇-စသည်တွင်ကြည့်ပါ။)

ယင်းသို့ အတိတ် အနာဂတ်ခန္ဓာတို့အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရေးအတွက် အတိတ်အနာဂတ်ခန္ဓာတို့ကို ဝိပဿနာရှုရမည် မှန်လျှင် ဤ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်၌ မည်သည့်စကားရပ်များက အတိတ်အနာဂတ်ကို ဝိပဿနာရှုရန် ညွှန်ပြနေပါသနည်းဟု မေးရန်ရှိ၏။ အဖြေမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

- ၁။ အတိတ် နာန္တာဂမေယျ = အတိတ်ကို တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မလိုက်ရ။
- ၂။ နပ္ပဋိကဓံ အနာဂတံ = အနာဂတ်ကို တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမျှော်ရ။ -

ဤစကားတော်တို့ကား အတိတ်အနာဂတ်ခန္ဓာတို့အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရေးအတွက် အတိတ် အနာဂတ်ခန္ဓာတို့ကို ဝိပဿနာရှုရန် ညွှန်ပြနေသော စကားတော်တို့ပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု မှတ်သားပါလေ။ ကိလေသာထု အစိုင်အခဲကို ဖြိုခွဲ ဖျက်ဆီးနိုင်သည့် နိဗ္ဗေဒိကပညာဟူသည့် ဝိပဿနာပညာ (မဂ်ပညာ) ဖြင့်

ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးနိုင်ပါမှ ကိလေသာထု အစိုင်အခဲ ပြိုကွဲပျက်စီးနိုင်သည်။ အတိတ်အနာဂတ်ကို မရှုရှုသက်သက်မျှဖြင့်-
ကား ကိလေသာထု အစိုင်အခဲ မပြိုကွဲနိုင်သည်ကို သတိပြုသင့်လှပေသည်။

အတိတ် အနာဂတ်ကို မရှုရှုသက်သက်မျှဖြင့် အတိတ်အနာဂတ်တို့အပေါ်၌ စွဲနေသည့် တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ တို့ကား
မကုန်နိုင်။ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာတို့အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရေးအတွက် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာတို့ကို ဝိပဿနာရှုရသကဲ့သို့ အတိတ်
အနာဂတ်ခန္ဓာတို့အပေါ်၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ မဖြစ်ရေးအတွက်လည်း အတိတ်အနာဂတ်ခန္ဓာတို့ကို ဝိပဿနာ
ရှုရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ အောက်ပါ သုတ္တန်များကို ဆက်လက်၍ ဖတ်ရှုကြည့်ပါ။

ကာလတ္တယအနိစ္စ (ဒုက္ခ - အနတ္တ) သုတ္တန်

ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ အတိတာနာဂတံ၊ ကော ပန ဝါဒေါ ပစ္စုပ္ပန္နဿ။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ
အရိယသာဝကော အတိတသ္မိံ ရူပသ္မိံ အနပေက္ခော ဟောတိ၊ အနာဂတံ ရူပံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဿ ရူပဿ
နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ။ ပ ။

ရူပံ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အတိတာနာဂတံ၊ ကော ပန ဝါဒေါ ပစ္စုပ္ပန္နဿ။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ
အရိယသာဝကော အတိတသ္မိံ ရူပသ္မိံ အနပေက္ခော ဟောတိ၊ အနာဂတံ ရူပံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဿ ရူပဿ
နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ။ ပ ။

ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တံ အတိတာနာဂတံ၊ ကော ပန ဝါဒေါ ပစ္စုပ္ပန္နဿ။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ
အရိယသာဝကော အတိတသ္မိံ ရူပသ္မိံ အနပေက္ခော ဟောတိ၊ အနာဂတံ ရူပံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဿ ရူပဿ
နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ။

ဝေဒနာ အနိစ္စာ ။ ပ။ ဒုက္ခာ ။ ပ။ အနတ္တာ ။ ပ ။

သညာ အနိစ္စာ ။ ပ။ ဒုက္ခာ ။ ပ။ အနတ္တာ ။ ပ ။

သင်္ခါရာ အနိစ္စာ ။ ပ။ ဒုက္ခာ ။ ပ။ အနတ္တာ ။ ပ ။

ဝိညာဏံ အနိစ္စံ ။ ပ။ ဒုက္ခံ ။ ပ။ အနတ္တံ ။ ပ ။

(သံ-၂-၁၇-၁၈။)

နဝမေ ကော ပန ဝါဒေါ ပစ္စုပ္ပန္နဿာတိ ပစ္စုပ္ပန္နမ္ပိ ကထာဝ ကာ အနိစ္စမေဝ တံ။ တေ ကိရ ဘိက္ခု
အတိတာနာဂတံ အနိစ္စန္တိ သလ္လက္ခေတွာ ပစ္စုပ္ပန္နေ ကိလမိသု၊ အထ နေသံ ဣတော အတိတာနာဂတေပိ
“ပစ္စုပ္ပန္နံ အနိစ္စ”န္တိ ဝုစ္စမာနေ ဗုဒ္ဓိဿန္တိတိ အဇ္ဈာသယံ ဝိဒိတွာ သတ္တာ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယေန ဣမံ ဒေသနံ ဒေသေသိ။
(သံ-၅-၂-၂၄၂။)

ဒသမေကာဒသမာနိ ဒုက္ခံ အနတ္တာတိ ပဒေဟိ ဝိသေသေတွာ တထာရူပေနေဝ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယေန
ကထိတာနိ။ (သံ-၅-၂-၂၄၂။)

ယဒိ အတိတာနာဂတံ ဧတရဟိ နတ္ထိဘာဝတော အနိစ္စံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နမ္ပိ တဒါ နတ္ထိတိ ကော ပန ဝါဒေါ
တဿ အနိစ္စတာယ၊ ပစ္စုပ္ပန္နမ္ပိ ကထာဝ ကာ ဥဒယဗ္ဗယပရိစ္ဆိန္နတ္တာ တဿ။ ဝုတ္တံ ဟေတံ “နိဗ္ဗတ္တာ ယေ စ
တိဋ္ဌန္တိ၊ အာရဂ္ဂေ သာသပူပမာ”တိ။ (သံ-၆-၂-၂၁၃။)

ရဟန်းတို့ . . . အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်သော ရုပ်သည် အနိစ္စတည်း။ (ဒုက္ခတည်း၊ အနတ္တတည်း။)
ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်၌ အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့ ရုပ်၏ အနိစ္စသဘော (ဒုက္ခသဘော

အနတ္တသဘော)ကို ရှုမြင်သော အာဂမသုတဟူသော သင်သိ၊ အဓိဂမသုတဟူသော ကျင့်သိ - ဤအသိ နှစ်မျိုးဖြင့် အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိသော အရိယဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကသည် (တစ်နည်း - အရိယသာဝကသည်) အတိတ်ဖြစ်သော ရုပ်၌ ငဲ့ကွက်တွယ်တာခြင်း မရှိ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော ရုပ်ကို မနှစ်သက် မတောင့်တ။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ တပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာ ချုပ်ခြင်းငှာ ကျင့်သည် ဖြစ်ပေ၏။ (ဝေဒနာစသည်တို့၌လည်း နည်းတူ မှတ်ပါ။) (သံ-၂-၁၇-၁၈။)

ထိုရဟန်းတော်တို့သည်ကား အတိတ်-အနာဂတ် ရုပ် (ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်) ကို အနိစ္စဟု (ဒုက္ခဟု အနတ္တဟု) ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား မှတ်သားပြီး၍ ပစ္စုပ္ပန် ရုပ် (ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်) ၌ ပင်ပန်းနေကြကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းတို့အား ဤပစ္စုပ္ပန်မှ အတိတ် အနာဂတ်၌လည်း အနိစ္စ (ဒုက္ခ အနတ္တ) ဟု ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ပစ္စုပ္ပန် ရုပ် (ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်) သည် အနိစ္စ (ဒုက္ခ အနတ္တ)တည်း ဟု ဟောပြောတော်မူသည်ရှိသော် ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုးထွင်းသိကြကုန်လတ္တံ့ဟု ထိုရဟန်းတို့၏အဇ္ဈာသယဓာတ်ကို သိရှိပြီး၍ ဘုရားရှင်သည် တရားနာခံသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုအဇ္ဈာသယဓာတ်ခံနှင့် လျော်ညီစွာ ဤဒေသနာတော် ကို ဟောကြားပြသပေးတော်မူလေသည်။ (သံ-ဋီ-၂-၂၄၂။)

အတိတ်-အနာဂတ် ခန္ဓာသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်၌ ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အနိစ္စ (ဒုက္ခ အနတ္တ) ဖြစ်ငြားအံ့။ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာသည်လည်း ထိုအတိတ်-အနာဂတ် အချိန်ကာလ၌ မရှိသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ထို ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၏ အနိစ္စ (ဒုက္ခ အနတ္တ) ဖြစ်မှုမှာ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဖွယ်ရာ ရှိနိုင်တော့အံ့နည်း။ အဘယ်ကြောင့်- နည်းဟူမူ - ထိုပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၏ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်မှုကို ဥဒယဗ္ဗယ = ဖြစ်မှု ပျက်မှုဖြင့် ပိုင်းခြားထားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ - “နိဗ္ဗတ္တာ ယေ စ တိဋ္ဌန္တိ၊ အာရဂ္ဂေ သာသပူပမာ = ပွတ်ဆောက်ဖျား၌ မုန်ညှင်းစေ့ပမာ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော အကြင်ခန္ဓာတို့သည် တည်နေကြကုန်၏။” - (ခု-၇-၃၂။)ဟု ဤစကားတော်ကို ဟောကြားထားတော်မူအပ်ပေသည်။ - ဤသို့ မှတ်သားပါလေ။ (သံ-ဋီ-၂-၂၁၃။)

ထိုကြောင့် အတိတ်-အနာဂတ် ခန္ဓာတို့ အပေါ်၌ ငဲ့ကွက်တွယ်တာမှု မရှိရေးအတွက် နှစ်သက်မှု မဖြစ်ရေး အတွက်လည်း အတိတ်-အနာဂတ် ခန္ဓာတို့ကို ဝိပဿနာ ရှုရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်၌ ဆိုလိုသော ပစ္စုပ္ပန်

ဤတွင် ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်၌ ဆိုလိုသော ပစ္စုပ္ပန်နှင့် ကျမ်းဂန်များ၌ ခန္ဓာ (၅)ပါးတို့ကို အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့် ခွဲခြားသတ်မှတ်ပုံများကို ဆက်လက်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ရှေးဦးစွာ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ကို တင်ပြပေအံ့။

ပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ နာမေတံ တိဝိဓံ ခဏပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ။ တတ္ထ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိဘင်္ဂပုတ္တံ ခဏပစ္စုပ္ပန္နံ။ ဧကဒ္ဓိသန္တတိဝါရပရိယာပန္နံ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နံ။ ။ ပ ။ ဧကဘဝပရိစ္ဆိန္နံ ပန အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံ နာမ။ ယံ သန္တာယ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တေ - “ယော စာဝုသော မနော၊ ယေ စ ဓမ္မာ၊ ဥဘယမေတံ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ တသ္မိံ စေ ပစ္စုပ္ပန္နေ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓိံ ဟောတိ ဝိညာဏံ၊ ဆန္ဒရာဂပဋိဗဒ္ဓတ္တာ ဝိညာဏဿ တဒဘိနန္တန္တိ၊ တဒဘိနန္တန္တော ပစ္စုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသု သံဟီရတိ”တိ ဝုတ္တံ။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နဉ္စေတ္ထ အဋ္ဌကထာသု အာဂတံ၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံ သုတ္တေ။ (အဘိ-ဋီ-၁-၄၄၅။)

= ဤ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ မည်သည် -

၁။ ခဏ ပစ္စုပ္ပန်

၂။ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်

၃။ အဒ္ဓါ ပစ္စုပ္ပန် - ဟု သုံးမျိုးပြား၏။

၁။ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် ထိုထို အကြောင်းတရားကို အစွဲပြု၍ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ဥပါဒ်-ဦး-ဘင် = ဖြစ်-တည်-ပျက် ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်ဆဲဖြစ်နေသော စိတ်-စေတသိက်-ရုပ်တရားစုသည် ခဏပစ္စုပ္ပန် မည်၏။

၂။ ရုပ်အစဉ် နာမ်အစဉ်ကို သန္တတိဟု ခေါ်၏။ တစ်ဥတု တစ်ဟာရ နှစ်ဥတု နှစ်ဟာရကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်သန္တတိအစဉ်၌ အကျုံးဝင်သော တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်သော ရုပ်သန္တတိအစဉ်သည်လည်းကောင်း၊ တစ်ဝီထိ နှစ်ဝီထိဟူသော တစ်ခုသော နှစ်ခုသော စိတ်အစဉ်၏ အလှည့်အကြိမ်၌ အကျုံးဝင်သော စိတ်စေတသိက် နာမ်တရားစုသည်လည်းကောင်း သန္တတိပစ္စုပ္ပန်မည်၏။

၃။ တစ်ခုသော ဘဝဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်-နာမ်သည် အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် မည်၏။ ယင်း အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကိုပင် ရည်ရွယ်တော်မူ၍ အရှင်မဟာကစ္ဆည်း ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် **မဟာကန္တာနု - ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်**၌ ဤသို့ ဟောကြားထားတော်မူ၏။

“သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့ . . . အကြင် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ဟူသော စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတရားစုတို့သည်လည်းကောင်း ရှိကြကုန်၏။ ဤ မန-ဓမ္မာရုံ နှစ်ပါးစုံသည် အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် မည်၏။ ထိုအဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော တစ်ခုသောဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော မန-ဓမ္မာရုံ နှစ်ပါးစုံ၌ လိုလားတပ်မက်မှု ဆန္ဒရာဂနှင့် စပ်သော တပ်မက်တတ်သော ဝိညာဏ်သည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယင်း အသိစိတ်ဝိညာဏ်၏ လိုလားတပ်မက်မှု ဆန္ဒရာဂနှင့် စပ်သွယ်နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်) ထို မန-ဓမ္မာရုံ နှစ်ပါးစုံကို လွန်စွာ နှစ်သက်နေ၏။ ထို မန-ဓမ္မာရုံ နှစ်ပါးစုံကို လွန်စွာ နှစ်သက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၌ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့က ဆွဲဆောင်အပ် ဆွဲငင်ထားအပ်ကုန်၏။” (မ-၃-၂၃၇။)

ဤ ပစ္စုပ္ပန်သုံးမျိုးတို့တွင် - သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကား အဋ္ဌကထာတို့၌ လာရှိ၏။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကား **ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်** စသော သုတ္တန်ဒေသနာတော်တို့၌ လာရှိ၏။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၄၄၅။)

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့နှင့်အညီ ဤ **ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်**၌ ဆိုလိုသော ပစ္စုပ္ပန်မှာ ပဋိသန္ဓေခန္ဓာငါးပါးမှသည် စုတိခန္ဓာငါးပါးသို့တိုင်အောင် ဘဝတစ်လျှောက်အတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်နေကြသော ခန္ဓာငါးပါး (အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး) အားလုံးကိုပင် ဆိုလိုသည် ရည်ညွှန်းထားသည်ဟု မှတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ယင်း အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်တရားတို့တွင် ယနေ့ဖြစ်ပြီးခန္ဓာငါးပါးတွင်သာမက မနေ့က ခန္ဓာငါးပါး၊ တစ်နေ့က ခန္ဓာငါးပါး စသည်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေ ခန္ဓာငါးပါးသို့တိုင်အောင် ဘဝတစ်လျှောက်ဝယ် ဖြစ်ပြီး ခန္ဓာတို့လည်း ပါဝင်ကြ၏။ အလားတူပင် ယနေ့ဖြစ်လတ္တံ့ ခန္ဓာငါးပါးတွင်သာမက နက်ဖြန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာငါးပါး၊ တစ်မြန်နေ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာငါးပါး၊ နောက်လ၌ နောက်နှစ်၌ ဖြစ်မည့် ခန္ဓာငါးပါး စသည်ဖြင့် စုတိတိုင်အောင် ဖြစ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာငါးပါးတို့လည်းပါဝင်ကြ၏။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ရေပန်းစားနေသော ပစ္စုပ္ပန်နှင့်ကား တူညီမှု မရှိသည်ကို သတိပြုလေရာသည်။

အာရုံ (၆) ပါး သို့မဟုတ် ခန္ဓာ (၅) ပါးတို့ အပေါ်၌ လိုလား တပ်မက်မှု ဆန္ဒရာဂနှင့် ဆက်စပ်လျက် တွယ်တာ မက်မောတတ်သည့် အသိစိတ် ဝိညာဏ် = မန ဖြစ်ရေးမှာ ဥပါဒ်-ဦး-ဘင် ဟူသော ခဏတ္တယသို့

ဆိုက်အောင် အသိဉာဏ်ပေါက်နေသော ပရမတ်သို့ဆိုက်အောင် မြင်သိနေသော ခဏပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ အပေါ်၌ အလွန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးရာရှိ၏။ ဘဝတစ်ခုဖြင့် ပိုင်းခြားထားအပ်သော အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် အမည်ရသော ခန္ဓာ (၅)ပါး ရုပ်-နာမ်တရားတို့ အပေါ်၌သာ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ အဖြစ်များဖွယ် ရှိပေသည်။ သို့အတွက် ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်များ၌ ဆိုလိုသော ပစ္စုပ္ပန်မှာ ဘဝတစ်ခုဖြင့် ပိုင်းခြားထားအပ်သော ဘဝတစ်ခု၌ အကျုံးဝင်သော ခန္ဓာ (၅) ပါး ရုပ်-နာမ်တရားတို့သာ ဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာဆရာတော်များက ဖွင့်ဆိုတော်မူကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဤသို့သောဖွင့်ဆိုချက်တို့ကား - **သုတ္တန္တပရိယာယနည်း**သာ ဖြစ်၏။ **အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသနည်း**ကား မဟုတ်ပေ။ သို့အတွက် သုတ္တန္တပရိယာယနည်း နှင့် အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသနည်းတို့အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်ယူဆပုံကိုလည်း ဆက်လက် တင်ပြအပ်ပါသည်။

အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သတ်မှတ်ပုံ

ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတိတ်နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခမံ ဝါ ဟီနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ တဒေကဇ္ဈံ အဘိသယူဟိတွာ အဘိသဒ္ဓိပိတွာ အယံ ဝုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓော။ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ။ ယာ ကာစိ သညာ။ ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတိတနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ။ ပ ။ အဘိသဒ္ဓိ-ပိတွာ အယံ ဝုစ္စတိ ဝိညာဏက္ခန္ဓော။ (အဘိ-၂-၁-၁၀။)

ဣဒံ ပန အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ နာမ သုတ္တန္တပရိယာယတော အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသတောတိ ဒုဝိဓံ။ တံ သုတ္တန္တပရိယာယေ ဘဝေန ပရိစ္ဆိန္နံ။ ပဋိသန္ဓိတော ဟိ ပဋ္ဌာယ အတိတဘဝေသု နိဗ္ဗတ္တံ ရူပံ အနန္တရဘဝေ ဝါ နိဗ္ဗတ္တံ ဟောတု ကပ္ပကောဋိသတသဟဿမတ္ထကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ အတိတမေဝ နာမ။ စုတိတော ပဋ္ဌာယ အနာဂတ-ဘဝေသု နိဗ္ဗတ္တနကရူပံ အနန္တရဘဝေ ဝါ နိဗ္ဗတ္တံ ဟောတု ကပ္ပကောဋိသတသဟဿမတ္ထကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ အနာဂတမေဝ နာမ။ စုတိပဋိသန္ဓိအန္တရေ ပဝတ္တရူပံ ပစ္စုပ္ပန္နံ နာမ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇။)

ပါဠိတော်ဘာသာပြန်

အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အလုံးစုံသော ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ မူလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌မူလည်း ဖြစ်သော၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ဩဠာရိကသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော သုခသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ယုတ်ညံ့သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ မွန်မြိတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော အလုံးစုံသော ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ (အသိဉာဏ်နှင့်) ဝေးသော အကြင်ဒူရရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ (အသိဉာဏ်နှင့်) နီးသော အကြင်သန္တိကရုပ်သည်လည်းကောင်း ရှိ၏။ ထို (၁၁) မျိုးသော ဩကာသ = တည်ရာ၌ ပြအပ်သော အလုံးစုံသော ရုပ်ကို ဖောက်ပြန်တတ်သော ရူပနုလက္ခဏာ တစ်ခု၌ တစ်ပေါင်းတည်းပြု၍ ရုံးစု၍ ချုံး၍ ဤ (၁၁) မျိုးသောအပြားအားဖြင့် ကွဲပြားသော၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော၊ ရူပနုလက္ခဏာအားဖြင့် တစ်ပေါင်း တစ်စုတည်း ပေါင်းစုရုံးချဉ်းအပ်သော ရုပ်သဘောတရား အလုံးစုံကို ရုပ်အစု = ရူပက္ခန္ဓာဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ (နာမ်ခန္ဓာတို့၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါ။) (အဘိ-၂-၁-၁၀။)

ဤပါဠိတော်အရ (၁၁) မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်နေသော ရုပ်တရားအားလုံးကို ရူပက္ခန္ဓာဟု ခေါ်ဆိုသည်ဟု မှတ်သားထားပါ။

သုတ္တန္တပရိယာယနည်း

ပရမတ္ထသဘာဝဓမ္မမှ ပြောင်းလွဲ၍ ဖြစ်ခြင်းသည် ပရိယာယမည်၏။ သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကား ပရိယာယ ဒေသနာတော် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သုတ္တန္တပရိယာယနည်းဟု ဖွင့်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာ၌ “ဖဿ-ဝေဒနာ” စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသောအားဖြင့် ဟောတော်မူခြင်းကို “အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသ”ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

ဤ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်သည် -

- ၁။ ပရမတ္ထသဘာဝဓမ္မမှ ပြောင်းလွဲ၍ ဖြစ်သော သုတ္တန္တပရိယာယ = သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်း၊
- ၂။ အဘိဓမ္မာ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ ဟောတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသ = အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်နည်း- ဤသို့အားဖြင့် နှစ်မျိုးအပြား ရှိ၏။

ထိုအတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ကို ပရမတ္ထသဘာဝဓမ္မမှ ပြောင်းလွဲ၍ဖြစ်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်၌ ဘဝဖြင့်ပိုင်းခြား ထားအပ်၏။ ပိုင်းခြားပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ -

- ၁။ ပဋိသန္ဓေမှ စ၍ အတိတ်ဘဝတို့၌ ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော ရုပ်ဟူသမျှသည် - အခြားမဲ့ လွန်ခဲ့ပြီးသော ဒုတိယ ဘဝ၌မူလည်း ဖြစ်ခဲ့ပြီးသည် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာကုဋေတစ်သိန်းထက်၌မူလည်း ဖြစ်ခဲ့ ပြီးသည် ဖြစ်ချင် ဖြစ်ပါစေ - ဤအလုံးစုံသောရုပ်သည် အတိတ်ရုပ်သာ မည်၏။
- ၂။ ဤဘဝစုတိမှ စ၍ အနာဂတ်ဘဝတို့၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ်ဟူသမျှသည် အခြားမဲ့လာလတ္တံ့သော ဒုတိယ ဘဝ၌မူလည်း ဖြစ်လတ္တံ့သည် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော အနာဂတ် ကမ္ဘာကုဋေတစ်သိန်း ထက်၌မူလည်း ဖြစ်လတ္တံ့သည် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ - ဤရုပ်အားလုံးသည် အနာဂတ်ရုပ်သာလျှင် မည်၏။
- ၃။ ဤဘဝ စုတိ - ဤဘဝ ပဋိသန္ဓေ - ဤနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌ ဖြစ်သော ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇။)

အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသနည်း

အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသေ ပန ခဏေန ပရိစ္ဆိန္တံ။ တယော ဟိ ရူပဿ ခဏာ ဥပ္ပါဒေါ ဌိတိ ဘဂီတိ။ ဣမေ တယော ခဏေ ပတွာ နိရုဒ္ဓံ ရူပံ သမနန္တရနိရုဒ္ဓံ ဝါ ဟောတု အတိတေ ကပ္ပကောဋိသတသဟဿမတ္ထကေ ဝါ သဗ္ဗံ အတိတမေဝ နာမ။ တယော ခဏေ အသမ္ပတ္တံ ရူပံ ဧကစိတ္တက္ခဏမတ္ထေန ဝါ အသမ္ပတ္တံ ဟောတု အနာဂတေ ကပ္ပကောဋိသတသဟဿ မတ္ထကေ ဝါ ၊ သဗ္ဗံ အနာဂတမေဝ နာမ။ ဣမေ တယော ခဏေ သမ္ပတ္တံ ရူပံ ပန ပစ္စုပ္ပန္နံ နာမ။ တတ္ထ ကိဉ္စာပိ ဣဒံ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ၊ ဧဝံ သန္တေပိ အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသေနဝ အတိတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နရူပံ နိဒ္ဒိဋ္ဌန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇။)

အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသ = အဘိဓမ္မဒေသနာ၌ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကို ခဏအားဖြင့် ပိုင်းခြားထားအပ်၏။ ပိုင်းခြားထားပုံမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။ -

ရုပ်တရား၏ အခိုက်အတန့် ခဏတို့သည် -

- ၁။ ဖြစ်ခြင်း ဥပါဒ်ခဏ၊
- ၂။ တည်ခြင်း ဌိခဏ၊
- ၃။ ပျက်ခြင်း ဘင်ခဏ - ဤသို့ ခဏ သုံးမျိုး ရှိကုန်၏။

- ၁။ ဤခဏသုံးပါးတို့သို့ ရောက်ရှိ ပြီး၍ ချုပ်လေပြီးသော ရုပ်သည် ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ ဖြစ်၍ (= အခြား မရှိမူ၍) ချုပ်နှင့်လေပြီးသော ရုပ်မူလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ အတိတ် ကမ္ဘာကုဋေတစ်သိန်းထက်၌ ချုပ်နှင့် လေပြီးသော ရုပ်မူလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ အလုံးစုံသော ချုပ်လေပြီးသော ရုပ်ဟူသမျှသည် အတိတ် ရုပ်သာလျှင် မည်၏။
- ၂။ သုံးပါးကုန်သော ခဏတို့သို့ မရောက်ရှိသေးသောရုပ်သည် တစ်ခုသော စိတ္တက္ခဏမျှဖြင့်မူလည်း မရောက်- ရှိသေးသော ရုပ်သည် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ နောင်အနာဂတ်ဝယ် ကမ္ဘာကုဋေတစ်သိန်းထက်၌မူလည်း ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ၊ ခဏသုံးပါးသို့ မဆိုက်ရောက်သေးသော ရုပ်မှန်သမျှ အားလုံးသည် အနာဂတ်ရုပ်သာလျှင် မည်၏။
- ၃။ ဤ ခဏသုံးပါးတို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာသော ဆိုက်ရောက်နေဆဲဖြစ်သော ရုပ်မှန်သမျှသည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။ ဤသို့ သိရှိပါလေ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇။)

သိသင့်သောအချက် တစ်ရပ်

တတ္ထ ကိဉ္ဇာပိ ဣဒံ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ၊ ဧဝံ သန္တေပိ အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသေနဝ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နရူပံ နိဒ္ဒိဋ္ဌန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇။)

ကိဉ္ဇာပိတိအာဒိသု အယမဓိပ္ပါယော - သုတ္တန္တဘာဇနီယတ္တာ ယထာ “အတိတံ နာနာဂမေယျာ”တိ- အာဒိသု (မ-၃-၂၂၆၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံ။) အဒ္ဓါနဝသေန အတိတာဒိဘာဝေါဝ ဝုတ္တော၊ တထာ ဣဓာပိ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗော သိယာ။ ဧဝံ သန္တေပိ သုတ္တန္တဘာဇနီယမ္ပိ အဘိဓမ္မဒေသနာယေဝ သုတ္တန္တေ ဝုတ္တဓမ္မေ ဝိစိနိတွာ ဝိဘဇနဝသေန ပဝတ္တာတိ အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသေနဝ အတိတာဒိဘာဝေါ နိဒ္ဒိဋ္ဌေတိ။ (မူလဋီ-၂-၆။)

ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တံဒိသု ဝိယ အတိတာဒိဘာဝေါ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နဘာဝေါ အဒ္ဓါဝသေန ဣဓာပိ ခန္ဓဝိဘဏံ သုတ္တန္တဘာဇနီယတ္တာ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗော သိယာတိ ယောဇနာ။ (အနုဋီ-၂-၁၂။)

အထက်ပါ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

ထို သုတ္တန္တပရိယာယ၊ အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသဟူသော နည်းနှစ်မျိုးတို့တွင် ယခု ဖွင့်ဆိုရေးသားနေဆဲဖြစ်သော ခန္ဓဝိဘင်းဘာဇနီယသည် သုတ္တန္တဘာဇနီယနည်းပင် ဖြစ်၏။ **ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်** စသည်တို့၌ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် သဘောကို အဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့် ဘဝဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ညွှန်ပြတော်မူသကဲ့သို့ ဤခန္ဓဝိဘင်း - သုတ္တန္တဘာဇနီယ နည်း၌လည်း သုတ္တန္တဘာဇနီယနည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်၏အဖြစ်ကို အဒ္ဓါ၏ အစွမ်း ဖြင့်သာ ဘဝဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ညွှန်ပြသင့်ပေ၏။ ဤသို့ ညွှန်ပြသင့်သည် ဖြစ်ပါသော်လည်း သုတ္တန္တဘာဇနီယ တရားတော်သည်လည်း **ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်**တို့ကဲ့သို့သော သုတ္တန်၌ ဟောကြားထားတော်မူအပ်သော ပရမတ္ထ ဓာတ်သား ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရူခံအာရုံတရားတို့ကို တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ရွေးချယ် စိစစ်၍ အကျယ် ဝေဖန် တော်မူခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော **အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်** တစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာနိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့်သာလျှင် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို ဘုရားရှင်သည် ညွှန်ပြအပ် ပေ၏ဟု သိရှိပါလေ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇။ မူလဋီ-၂-၆။ အနုဋီ-၂-၁၂။)

[မှတ်ချက် - ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၏ ဖွင့်ဆိုတော်မူချက်အရ - **ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်**၌ အတိတ်ခန္ဓာငါးပါး၊ အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့် ဘဝဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ညွှန်ပြ ဟောကြားထားတော်မူသည်ဟု မှတ်ပါ။ သုတ္တန္တဘာဇနီယနည်းဟု ဆိုလိုသည်။ သို့သော် သုတ္တန္တ-

ဘာဇနီယ ပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း သုတ္တန္တဘာဇနီယနည်းဟူသည် အဘိဓမ္မာ၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတို့ကို စိစစ်သောအားဖြင့် ခွဲခြားဝေဖန်၍ ဟောကြားတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော် တစ်မျိုးပင် ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့်သာ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးကို ဘုရားရှင် ညွှန်ပြထားတော်မူအပ်သည်ဟု သိရှိပါလေ။]

နောက်တစ်နည်းပွင့်ဆိုပုံ

အပရော နယော - ဣဒဉ္စိ ရူပံ အဒ္ဓါ-သန္တတိ-သမယ-ခဏဝသေန စတုဓာ အတိတံ နာမ ဟောတိ။ တထာ အနာဂတပစ္စုပ္ပန်။ **အဒ္ဓါဝသေန** တာဝ ဧကဿ ဧကသ္မိံ ဘဝေ ပဋိသန္ဓိတော ပုဗ္ဗေ အတိတံ၊ စုတိတော ဥဒ္ဓိံ အနာဂတံ၊ ဥဘိန္နမန္တရေ ပစ္စုပ္ပန်။

သန္တတိဝသေန သဘာဂဧကဉာဏသမုဋ္ဌာနံ ဧကာဟာရသမုဋ္ဌာနဉ္စ ပုဗ္ဗာပရိယဝသေန ပဝတ္တမာနမ္ပိ ပစ္စုပ္ပန်၊ တတော ပုဗ္ဗေ ဝိသဘာဂဉာဏဟာရသမုဋ္ဌာနံ အတိတံ၊ ပစ္စာ အနာဂတံ။ စိတ္တံ ဧကဝီထိ-ဧကဇဝန-ဧကသမာပတ္တိသမုဋ္ဌာနံ ပစ္စုပ္ပန်၊ တတော ပုဗ္ဗေ အတိတံ၊ ပစ္စာ အနာဂတံ။ ကမ္မသမုဋ္ဌာနဿ ပါဠိယေက္ကံ သန္တတိဝသေန အတိတာဒိဘေဒေါ နတ္ထိ၊ တေသညေဝ ပန ဉာတုအာဟာရစိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ဥပတ္တမ္ဘကဝသေန တဿ အတိတာဒိဘေဒေါ (= အတိတာဒိဘာဝေါ) ဝေဒိတဗျော။

သမယဝသေန ဧကမုဟုတ္တပုဗ္ဗဏှသာယနရတ္တိဒိဝါဒီသု သမယေသု သန္တာနဝသေန ပဝတ္တမာနံ တံ တံ သမယံ ပစ္စုပ္ပန် နာမ၊ တတော ပုဗ္ဗေ အတိတံ၊ ပစ္စာ အနာဂတံ။

ခဏဝသေန ဥပါဒါဒိခဏတ္တယပရိယာပန္နံ ပစ္စုပ္ပန် နာမ၊ တတော ပုဗ္ဗေ အတိတံ ပစ္စာ အနာဂတံ။

အပိစ အတိက္ကန္တဟေတုပစ္စယကိစ္စံ အတိတံ၊ နိဋ္ဌိတဟေတုကိစ္စံ အနိဋ္ဌိတပစ္စယကိစ္စံ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဥဘယကိစ္စံ အသမ္ပတ္တိ အနာဂတံ။ သကိစ္စက္ခဏေ ဝါ ပစ္စုပ္ပန်၊ တတော ပုဗ္ဗေ အတိတံ၊ ပစ္စာ အနာဂတံ။

ဧတ္ထ စ ခဏာဒိကထာဝ နိပ္ပရိယာယာ ၊ သေသာ သပရိယာယာ။ တာသု နိပ္ပရိယာယကထာ ဣဓ အဓိပ္ပေတာ။ (အဘိ-ဋ-၂-၇-၈။ ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၀၃။)

ဤ အထက်ပါ အဋ္ဌကထာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ -

ဤ ရုပ်တရားဟူသည် -

၁။ အဒ္ဓါ = ဘဝဟူသော အဓွန့်ကာလ၊

၂။ သန္တတိ = အစဉ်အတန်း၊

၃။ သမယ = အခါ (အချိန်အခါ)،

၄။ ခဏ = ဥပါဒိ-ဋီ-ဘင်ဟူသော ခဏတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လေးမျိုးအပြားအားဖြင့် အတိတ်မည်၏။

ထို့အတူ လေးမျိုးအပြားအားဖြင့် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။

အဒ္ဓါ (= ဘဝ) ဟူသော အဓွန့်

ထို အဒ္ဓါ-သန္တတိ-သမယ-ခဏ လေးမျိုးတို့တွင် **အဒ္ဓါ-သဒ္ဓါ**ကား စုတိ ပဋိသန္ဓေဖြင့် ပိုင်းခြားအပ် ပိုင်း-ဖြတ်အပ်သော တစ်ဘဝဟူသော အဓွန့်ကာလ၌ ဖြစ်၏။

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တန်ရှင်းလင်းချက်

“အဟောသိ န ခေါ အတိတမဒ္ဓါနံ” (မ-၁-၁၀။ သံ-၁-၂၅၆။)

= “ငါသည် လွန်လေပြီးသော အတိတ်ဘဝ အခွန်၌ ဖြစ်ခဲ့လေပြီလော -”

ဤသို့ စသည်ဖြင့် နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် အာဟာရဝဂ် ပစ္စယသုတ္တန် စသည်တို့၌ ဟောကြားထားတော်မူ-
အပ်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်း၏ အစွမ်းဖြင့် အဒ္ဓါ သဒ္ဓါကား စုတိ ပဋိသန္ဓေဖြင့် ပိုင်းခြားအပ် ပိုင်းဖြတ်
အပ်သော တစ်ဘဝဟူသော အခွန်ကာလ၌ ဖြစ်၏ဟု သိရှိနိုင်ပေ၏။

နောက်တစ်မျိုးကား -

တယောမေ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓါ၊ ကတမေ တယော? အတိတော အဒ္ဓါ၊ အနာဂတော အဒ္ဓါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နော အဒ္ဓါ။
(ခ-၁-၂၃၂။ ဒီ-၃-၁၈၁။)

“ရဟန်းတို့ . . . အခွန်ကာလတို့သည် ဤသုံးပါးတို့တည်း။ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်းဟူမူ အတိတ် ဖြစ်သော
အခွန်ကာလလည်းကောင်း၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော အခွန်ကာလလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော အခွန်ကာလ
လည်းကောင်း - ဤသုံးပါးတို့တည်း။”

ဤပါဠိတော်ဝယ် ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ဥပယဝဂ် နိရုတ္တိပထသုတ်၏ အစွမ်းဖြင့် အဒ္ဓါ-သဒ္ဓါ၏ အနက်သည်
ပရမတ္ထအားဖြင့် ပိုင်းဖြတ်အပ်သော ပရမတ်တို့၏ ဥပါဒ်-ဌီ-ဘင် = ဖြစ်-တည်-ပျက်ဟူသော ခဏဖြင့် ပိုင်းခြား
သတ်မှတ်အပ်သော အနက်သည် သင့်တင့်ပေ၏။

အကြောင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ -

ထို နိရုတ္တိပထသုတ္တန်၌ -

ယံ ဘိက္ခဝေ ရူပံ ဇာတံ ပါတုဘူတံ၊ “အတ္ထိ”တိ တဿ သင်္ခါ။ (သံ-၂-၆၀။)

= ရဟန်းတို့ . . . အကြင် ရုပ်သည် ဖြစ်ဆဲဖြစ်၏။ ထင်ရှားဖြစ်နေ၏။ ထို ရုပ်သည်ရှိ၏ဟူသော ထိုရုပ်၏
အမည်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ (သံ-၂-၆၀။)

ဤဖော်ပြပါ နိရုတ္တိပထသုတ္တန်ဝယ် ဥပါဒ်-ဌီ-ဘင် အနေအားဖြင့် ထင်ရှားရှိနေဆဲဖြစ်သော ရုပ်တရား၏
ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထို ဥပါဒ်-ဌီ-ဘင် အနေအားဖြင့် ထင်ရှားရှိနေဆဲဖြစ်သော ရုပ်တရားမှ
ရှေး၌ ဖြစ်ပြီးသော ရုပ်တရား၏ အတိတ်ရုပ်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ်တရား၏
အနာဂတ်ရုပ်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဟောကြားထားတော်မူအပ်ခဲ့လေပြီ။

သို့အတွက် သုတ္တန်ဒေသနာတော်တို့၌ -

၁။ စုတိ ပဋိသန္ဓေဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော တစ်ဘဝဟူသော အခွန်ကာလ အဒ္ဓါတစ်မျိုး (= ဘဝဟူသော
အခွန်ကာလ၊)

၂။ ပရမတ်တို့၏ ဥပါဒ်-ဌီ-ဘင် = ဖြစ်-တည်-ပျက်ဟူသော ထင်ရှားရှိနေဆဲ ခဏဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်
အပ်သော (ခဏ) အဒ္ဓါတစ်မျိုး (= ခဏဟူသော အခွန်ကာလ၊) ဤသို့ နှစ်မျိုးရှိပေသည်။

သုတ္တန်ဒေသနာတော်တို့၌ ထိုသို့ပင် အဒ္ဓါနှစ်မျိုးရှိပါသော်လည်း များသောအားဖြင့် သုတ္တန်ပါဠိတော်တို့၌
စုတိ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ပိုင်းဖြတ်အပ်သော ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်သော အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူသော
ဘဝဟူသော အခွန် အဒ္ဓါကို ဘုရားရှင်သည် ဟောကြားထားတော်မူအပ်ခဲ့လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ထိုယေဘုယျ

ဟောကြားထားတော်မူချက်သို့ လိုက်၍ အဋ္ဌကထာဆရာတော်က အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အယူအဆကို အောက်ပါအတိုင်း သတ်မှတ်လျက် တစ်နည်း ဖွင့်ဆိုထားတော်မူပြန်သည်။

၁။ **အဓ္မိ** - တစ်ဦးသော သတ္တဝါ၏ တစ်ခုသောဘဝ၌ ယခုလက်ရှိဘဝ ပဋိသန္ဓေမှ ရှေးဖြစ်သော အတိတ်၌ ဖြစ်သော ရုပ်မှန်သမျှသည် အတိတ်ရုပ် မည်၏။ ဤဘဝ စုတိမှ အထက်ဖြစ်သော နောင်အနာဂတ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ်မှန်သမျှသည် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏။ အတိတ်ရုပ် အနာဂတ်ရုပ် နှစ်မျိုးတို့၏ အလယ် ဖြစ်သော ရုပ်မှန်သမျှသည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။

၂။ **သန္တတိ** - သန္တတိအစဉ်အတန်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဆိုရမူ ဤသို့ ဖြစ်၏။ -

သဘောတူသော အဖို့ရှိသော တစ်ခုသော ဥတုဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ သဘောတူသော အဖို့ရှိသော တစ်ခုသော အာဟာရဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်သည်လည်းကောင်း ရှေး၌ ဖြစ်သည် နောက်၌ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပါသော်လည်း ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ (သဘာဂဧကဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၊ သဘာဂဧကာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏ ဟူလိုသည်။)

ထို သဘာဂဧကဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၊ သဘာဂဧကာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ်မှ ရှေး၌ ဝိသဘာဂဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၊ = သဘောမတူသော ဥတုလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောရုပ်၊ ဝိသဘာဂအာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ် = သဘောမတူသော အာဟာရဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်သည် အတိတ်ရုပ် မည်၏။

ထိုသဘာဂဧကဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၊ သဘာဂဧကာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ်မှ နောက်ကာလ၌ဖြစ်သော ဝိသဘာဂ ဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ် = သဘောမတူသော ဥတုလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသောရုပ်၊ ဝိသဘာဂအာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ် = သဘောမတူသော အာဟာရဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်သည် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏။

သဘာဂဥတု-အာဟာရ ကေဥတု-အာဟာရ

သီတံ သီတဿ သဘာဂေါ ၊ တထာ ဥက္ကံ ဥက္ကဿ။ ယံ ပန သီတံ ဥက္ကံ ဝါ သရီရေ သန္နိပတိတံ သန္တာနဝသေန ပဝတ္တမာနံ အနန္တံ အနဓိကံ ဧကာကာရံ ၊ တံ ဧကော ဥတူတိ ဝုစ္စတိ။ သဘာဂဥတုနော အနေ- ကန္တသဘာဝတော ဧကဂဟဏံ ကတံ ၊ ဧဝံ အာဟာရေပိ။ (မူလဋီ-၂-၆။)

သန္တာနဝသေနာတိ ပုဗ္ဗာပရဝသေန။ ပုဗ္ဗေနာပရဿ သမပ္ပမာဏတာယ **အနန္တံ အနဓိကံ**၊ တတော ဧဝ **ဧကာကာရံ**။ တေန ဝိသဘာဂဥတုနာ အနန္တရိတတံ ဒဿေတိ။ (အနုဋီ-၂-၁၂။)

သဘာဂဥတု - အေးသော သီတဥတုသည် သီတဥတု၏ တူသော အဖို့ရှိသော သဘာဂတရားတည်း။ ထို့အတူ ပူသော ဥက္ကဥတုသည် ဥက္ကဥတု၏ သဘာဂတရားတည်း။

ကေဥတု - အအေးမူလည်း ဖြစ်သော၊ အပူမူလည်းဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်၌ ပေါင်းဆုံကျရောက်လျက် ရှိသော အကြင် သီတဥတု သို့မဟုတ် အကြင် ဥက္ကဥတုသည် ရှေးရုပ်အစဉ်နှင့် နောက်ရုပ်အစဉ်တို့ ဆက်စပ်လျက် သန္တတိအစဉ်အတန်း၏ အစွမ်းဖြင့် အဆက်မပြတ် ဖြစ်လတ်သော် ပင်ကိုယ်သဘောမှ လျော့လည်း မလျော့သည် ဖြစ်၍၊ ပင်ကိုယ်သဘောထက် လွန်လည်း မလွန်သည် ဖြစ်၍ တူမျှသော ပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင် တစ်မျိုးတည်းသော အခြင်းအရာ ရှိ၏။ ထိုဥတုကို ကေဥတု = တစ်မျိုးသော ဥတုဟု ခေါ်ဆို၏။ (ခန္ဓာကိုယ်၌ ကျရောက်သော ဥတုသည် ရှေးရုပ်အစဉ်နှင့် နောက်ရုပ်အစဉ်တို့ ဆက်စပ်လျက် အဆက်မပြတ် အစဉ်အတန်း

အားဖြင့် ဖြစ်၍ နေရာဝယ် ပြဒါးတိုင်ဖြင့် တိုင်းကြည့်သောအခါ လျော့လည်း မလျော့၊ ပိုလည်းမပိုဘဲ တစ်သမတ်တည်း နေသော ဥတုကို ဧကဥတု = တစ်ခုသော တစ်မျိုးသော ဥတု = ဥတုတစ်ခုဟု ခေါ်ဆို၏။ ဥပမာ-အေးသည့် သီတရုပ် အစဉ်အတန်း တစ်နာရီလောက် ဆက်တိုက်ဖြစ်နေလျှင် ထိုကာလ အတွင်း၌ အေးရုပ် အစဉ် သန္တတိသည် လျော့လည်း လျော့မသွားဘဲ၊ ပိုလည်း မပိုလွန်လာဘဲ တစ်သမတ်တည်း တည်နေသော အခြင်းအရာရှိမှု၊ ပူသည့် ဥဏှရုပ် အစဉ်အတန်း တစ်နာရီလောက် ဆက်တိုက်ဖြစ်နေလျှင်လည်း ထိုကာလ အတွင်း၌ ပူရုပ်အစဉ်သန္တတိသည် လျော့လည်း လျော့မသွားဘဲ၊ ပိုလည်း မပိုလွန်လာဘဲ တစ်သမတ်တည်း တည်နေသော အခြင်းအရာရှိမှုမျိုးတည်း။) ယင်းသဘာဝတရားမျိုးကို တူညီသော သဘာဝရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တစ်ခုတည်းသော အခြင်းအရာရှိ၏ဟု ဆိုအပ်၏။ ဤ ဧကာကာရံ = တစ်ခုတည်းသော အခြင်းအရာရှိ၏ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် သဘောမတူသော ဝိသဘာဝဥတုသည် မခြားကွယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ထင်ရှားပြ၏။

သို့သော် သဘာဝဖြစ်သော ဥတုတစ်ခု၏ အတွင်း၌ ပရမတ္ထဓမ္မသဘာဝ ဖြစ်သော ဥတုတွေကား များစွာ ဖြစ်ပျက်နေကြ၏။ ဥတုဇရုပ်တွေကား များစွာ ဖြစ်ပျက်နေကြ၏။ ယင်းသို့ သဘာဝဥတု၏ တစ်ခုအတွင်း၌ တစ်ပါးမက များပြားလှစွာသော ပရမတ္ထဓမ္မသဘာဝများ ထင်ရှားရှိနေသည့် အတွက်ကြောင့် **သဘာဝဥတုကို အနေကဥတုဟု** ထင်မှားမည်စိုး၍ သန္တတိအစဉ်အတန်းအားဖြင့် ဥတုတစ်ခုသာဟု သိစေလိုရကား **သဘာဝ-ဧကဥတုသမုဋ္ဌာနံ**ဟု ဧက-သဒ္ဒါကို ထည့်၍ အဋ္ဌကထာဆရာတော်သည် ဖွင့်ဆိုတော်မူအပ်ပါပေသည်။

ဧဝံ အာဟာရေပီတိ ဧတ္ထ ဝိသဘာဝါဟာရေန အနန္တရိတော အနေကဝါရံ အနေကဒီဝသမ္ပိ ဘုတ္တော သဘာဝေကာဟာရံ နာမ။ “တတော ပုဗ္ဗေ ဝိသဘာဝဥတုအာဟာရသမုဋ္ဌာနံ အတိတံ၊ ပစ္ဆာ အနာဂတ”န္တိ ဟိ ဝုတ္တန္တိ။ “ဧကာဟာရသမုဋ္ဌာန”န္တိ ပန ဝုတ္တတ္တာ ဧကဿေဝ အာဟာရဿ ယောဇနာ ယုတ္တရူပတိ အပရေ။ (အနုဋီ-၂-၁၂။)

ဤ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ်ပိုင်း၌လည်း ဧကာဟာရယူဆပုံကို နည်းတူမှတ်ယူရန် မူလဋီကာဆရာတော်က ဖွင့်ဆိုထားတော်မူသည်။ သဘောမတူသော ဝိသဘာဝအာဟာရသည် မခြားကွယ်အပ်သော အကြိမ်ပေါင်းများစွာ နေ့ပေါင်းများစွာလည်း စားမျိုအပ်သော အစာအာဟာရသည် သဘောတူသော တစ်ခုသော အာဟာရမည်၏။

ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ - “ထိုသဘာဝဧကဥတုသမုဋ္ဌာနရုပ် သဘာဝဧကာဟာရသမုဋ္ဌာနရုပ်မှ ရှေး၌ ဝိသဘာဝအာဟာရကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်သည် အတိတ်မည်၏။ နောက်၌ဖြစ်သော ရုပ်သည် အနာဂတ်မည်၏”ဟု ဖွင့်ဆိုထား၏ဟု မှတ်ပါ။

သို့သော် - **ဧကာဟာရသမုဋ္ဌာနံ** တစ်ခုသော အာဟာရကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ဆိုထားသောကြောင့် ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု အတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိသော တစ်ခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော အာဟာရကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်ကို ဧကာဟာရသမုဋ္ဌာနရုပ် = တစ်ခုသော အာဟာရကြောင့် ဖြစ်သောရုပ်ဟု ယှဉ်စပ်ပြခြင်း သည်သာလျှင် သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော သဘောရှိ၏ဟု **အပရေ**ဆရာတို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်။ (အနုဋီ-၂-၁၂။)

[မှတ်ချက် - အာစရိယဓမ္မပါလ အမည်ရှိတော်မူသော အနုဋီကာဆရာတော်မြတ်သည် ဤ - **အပရေ ဆရာမြတ်တို့၏ ဝါဒ**ကို နောက်ဆုံးထား၍ ဖွင့်ဆိုထားတော်မူသဖြင့် ဤ အပရေဝါဒကို ပို၍ နှစ်ခြိုက်တော်မူကြောင်းကို အနှစ်သာရအားဖြင့် မှတ်သားစေလိုသော ဆန္ဒဓာတ်ရှိတော်မူကြောင်း သိရှိနိုင်၏။ ဤကျမ်းတွင်လည်း ဤအနုဋီကာဆရာတော်၏ အပရေဝါဒအတိုင်း ရုပ်ယန နာမ်ယနတို့ကို ရှင်းလင်း တင်ပြရာတွင်

သန္တတိယနပိုင်းဝယ် - တစ်ဥတု တစ်ဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ စက္ခုဒသက ကလာပ်တို့ ကဲ့သို့သော ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု၏ အတွင်း၌ တည်ရှိသော တေဇောဓာတ်ကြောင့် ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ဖြစ်ပေါ်သွားကြသော ဥတုဇရုပ်များကို တစ်ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အလား တူပင် စက္ခုဒသကကလာပ်တို့ကဲ့သို့သော ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု၏ အတွင်း၌ တည်ရှိသော သြဇာက အာဟာရဇ ကြောင့် အားပေးထောက်ပံ့မှုကို ရရှိသောအခါ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ဖြစ်စေသော အာဟာရဇရုပ်များကိုလည်း တစ်ဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့ဟူ၍လည်းကောင်း အသီးအသီး ဖော်ပြထားပါသည်။ ရုပ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာရှုရာ၌လည်းကောင်း ခဏပစ္စုပ္ပန်သို့ ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းနိုင် ပါမှ ဝိပဿနာ ရှုပွားနိုင်ပါမှ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်နိုင်၍၊ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်ပါမှလည်း အနတ္တရောင်ခြည်တော်နေဝန်းသည် ထွန်းလင်း တင့်တယ်စွာ ထွက်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။]

ဤကား သန္တတိ၏ အစွမ်းဖြင့် ဥတုဇရုပ် အာဟာရဇရုပ်တို့၌ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် သတ်မှတ်- ပုံတည်း။ တစ်ဖန် စိတ္တဇရုပ်တို့၌ သန္တတိ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်သတ်မှတ်ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

စိတ္တသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၏ သန္တတိ

စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်သည် -

- ၁။ တစ်ခုသော ပဉ္စဒွါရဝီထိကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်၊
- ၂။ တစ်ခုသော မနောဒွါရဇောဝီထိကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်၊
- ၃။ တစ်ခုသော သမာပတ် = သမာပတ္တိဝီထိလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရုပ်သည် - ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။

ထိုတစ်ခုသော ပဉ္စဒွါရဝီထိကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်၊ တစ်ခုသော မနောဒွါရဇောဝီထိကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်၊ တစ်ခုသော သမာပတ္တိဝီထိကြောင့် ဖြစ်သောရုပ်မှ ရှေး၌ ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်သည် အတိတ်ရုပ် မည်၏။ နောက်၌ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်သည် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏။

ကမ္မသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၏ သန္တတိ

ကံကြောင့် ဖြစ်သော ကမ္မသမုဋ္ဌာန်ရုပ်၏ အသီးအသီးသော သန္တတိ အစဉ်အတန်း၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အပြားသည် မရှိပေ။ (ကမ္မဇရုပ်သည် ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်ရကား သန္တတိ အပြောင်းအလွဲ မရှိခြင်း ဖြစ်၏။) အလျော်အားဖြင့် ဆိုရမူ -

- ၁။ ဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ် (= ဥတုဇရုပ်)،
- ၂။ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ် (= အာဟာရဇရုပ်)،
- ၃။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်ရုပ် (= စိတ္တဇရုပ်) - တို့ကိုပင် ထောက်ပံ့တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ထိုကမ္မဇရုပ်၏ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အပြားကို သိသင့် သိထိုက်ပေ၏။

သန္တတိ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်တို့ကို ပြပြီး၍ သမယ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်တို့ကို အဋ္ဌကထာ၌ အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက် ဖော်ပြထား၏။ -

သမယ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် ယူဆပုံ

- ၁။ တစ်မဟုတ် အခါ၊
- ၂။ နံနက် အခါ၊
- ၃။ ညနေချမ်း အခါ၊
- ၄။ ညဉ့် အခါ၊
- ၅။ နေ့ အခါ -

အစရှိကုန်သော သမယ = အခါတို့၌ သန္တတိအစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ထိုထို အခါ၌ ဖြစ်သော ရုပ် အစဉ်သည် ပစ္စုပ္ပန် မည်၏။ ထိုထို သန္တတိအစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ထိုထို သမယရုပ်မှ ရှေး၌ ဖြစ်ပြီးသော ရုပ်သည် အတိတ် မည်၏။ နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ်သည် အနာဂတ် မည်၏။

ဤ၌ သန္တတိနှင့် ဆက်စပ်နေသော စကားအရပ်ရပ်၊ သမယနှင့် ဆက်စပ်နေသော စကားအရပ်ရပ်တို့ကို ဝိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းကြကုန်သော ယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လျော်လျောက်ပတ်သော ကျေးဇူးကို ပြုခြင်းငှာ ကျေးဇူးများစိမ့်သောငှာ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ဖွင့်ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ဤအရာ၌ -

- ၁။ သမယ = အချိန်အခါကို မသုံးသပ်မူ၍သာလျှင် သန္တတိ၏ အစွမ်းဖြင့် -
- ၂။ သန္တတိကိုလည်း မသုံးသပ်မူ၍သာလျှင် သမယ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ်ရုပ် အနာဂတ်ရုပ် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ကို ခွဲခြား ဝေဖန်ခြင်းကို ယူသင့် ယူထိုက်ပေသည်။ (မူလဋီ-၂-၇။ အနုဋီ-၂-၁၂။)

ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် နာမ ဇာတိ ခဏတ္တယပရိယာပန္နန္တိ အတ္ထော။ တံ ပန အာဒိတော ဒုပ္ပရိဂ္ဂဟန္တိ သန္တတိ-ပစ္စုပ္ပန်ဝသေန ဝိပဿနာဘိနိဝေသော ကာတဗ္ဗော။ (မဟာဋီ-၂-၄၁၉။)

ဤဋီကာ၏ ဖွင့်ဆိုတော်မူချက်အတိုင်း ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်ဟူသော ခဏငယ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်သော ရုပ်ကို ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ပိုင်းတွင် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ဟု ခေါ်၏။ ယင်းပစ္စုပ္ပန်ရုပ်ကိုကား အားထုတ်စ အာဒိ-ကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင်ဖို့ရန် ခက်ခဲလှဘိ၏။ သို့အတွက် သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းဖြင့် ရှေးဦးစွာ ဝိပဿနာနှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

တဿ ယဒါ ဉာဏံ တိက္ခံ ဝိသဒံ ဟုတွာ ပဝတ္တတိ၊ တဒါ ရူပါရူပဓမ္မာ ခဏော ခဏော ဥပ္ပဇ္ဈန္တာ၊ ဘိဇ္ဈန္တာ စ ဟုတွာ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ (မဟာဋီ-၂-၄၂၂။)

အကြင် အခါ၌ ထိုယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်သည် ထက်မြက်သန်ရှင်းလာ၏။ ထိုအခါ၌ ထိုယောဂီဝ-စရပုဂ္ဂိုလ်၏ အသိဉာဏ်ဝယ် ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့သည် ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း၌ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း ပျက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း ထင်လာကုန်၏။ (မဟာဋီ-၂-၄၂၂။)

သို့အတွက် ရုပ်-နာမ်ပရမတ်တို့၏ ခဏပစ္စုပ္ပန်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်ရေးအတွက် သန္တတိပစ္စုပ္ပန် သမယပစ္စုပ္ပန်တို့ကား အလွန်ကျေးဇူးများလျက်ပင် ရှိရကား သန္တတိကထာ၊ သမယကထာ စကားရပ်တို့ကိုလည်း ရှေးရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတော်တို့က ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ပါဠိတော်၌ကား အဒ္ဓါနှင့် ခဏ နှစ်မျိုးသာ တိုက်ရိုက်လာ၏။

ခဏအားဖြင့် အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ခွဲပုံ

ဥပါဒ်-ဌီ-ဘင်ဟူသော ခဏငယ်သုံးပါးအပေါင်း၌ အကျုံးဝင်သော ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန် မည်၏။ ယင်း ရုပ်မှ ရှေး၌ဖြစ်သော ရုပ်မှန်သမျှသည် အတိတ် မည်၏။ ယင်းပစ္စုပ္ပန်ရုပ်မှ နောက်ကာလ၌ ဖြစ်သော ရုပ်မှန်သမျှသည် အနာဂတ် မည်၏။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၇-၈။) (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၀၃။)

တစ်နည်းပွင့်ဆိုပုံ

တစ်နည်း - လွန်လေပြီးသော ဟေတုကိစ္စ ပစ္စယကိစ္စရှိသော ရုပ်သည် အတိတ် မည်၏။ ပြီးပြီးသော ဟေတုကိစ္စရှိသော မပြီးသေးသော ပစ္စယကိစ္စရှိသော ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။ နှစ်ပါးစုံသော ဟေတုကိစ္စ ပစ္စယကိစ္စသို့ မရောက်သေးသော ရုပ်သည် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏။

တစ်နည်း - မိမိကိစ္စကို ပြုဆဲခဏ၌ ဖြစ်နေဆဲရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။ ထိုရုပ်မှ ရှေး၌ဖြစ်သော ရုပ်သည် အတိတ်ရုပ် မည်၏။ နောက်၌ ဖြစ်သောရုပ်သည် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏။

ရုပ်တရားတို့ကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သော ဇနက အကြောင်းတရားသည် ဟေတု အကြောင်း မည်၏။ အားပေးထောက်ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်းတရားသည် ပစ္စယအကြောင်း မည်၏။

ဇနက (= ဟေတု) အကြောင်းတရားက ရုပ်ကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေခြင်းသည် ဟေတုကိစ္စတည်း။ အားပေး ထောက်ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်း (= ပစ္စယအကြောင်း) တရားက အားပေးထောက်ပံ့ခြင်းသည် ပစ္စယကိစ္စတည်း။

ဥပမာ - မျိုးစေ့၏ အညွန့်ကို ဖြစ်စေခြင်းသည် မျိုးစေ့၏ လုပ်ငန်းကိစ္စတည်း။ ရေ-မြေ-ဥတု (= ပထဝီရသ- အာပေါရသ-နေရောင်ခြည်) စသည်တို့၏ ထိုအညွန့်ကို ဖြစ်စေရာဝယ် အားပေးထောက်ပံ့ခြင်းသည် ရေ-မြေ- ဥတု စသည်တို့၏ လုပ်ငန်းကိစ္စပင် ဖြစ်၏။ (ဤကား လောကဥပမာတည်း။)

ကံ၏ ကဋတ္တာရုပ် = ကမ္မဇရုပ်နှင့် ဝိပါက နာမ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းသည် ယင်းကံ၏ လုပ်ငန်းကိစ္စပင် ဖြစ်၏။ အာဟာရစသည်တို့၏ ထို ကဋတ္တာရုပ်နှင့် ဝိပါကနာမ်တရားတို့ကို အားပေးထောက်ပံ့ခြင်းသည် ယင်းအာဟာရစသည်တို့၏ လုပ်ငန်းကိစ္စပင်တည်း။ (ဤကား သာသနာတော် ဥပမာတည်း။)

ဤ ဥပမာအတူပင် - တစ်ခုတစ်ခုသော ရုပ်ကလာပ်ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်စေတသိက်ဟူသော စိတ္တုပ္ပါဒ် = ဝိပါကနာမ်တရားကိုလည်းကောင်း ကံသည် တိုက်ရိုက် ဖြစ်စေတတ်သော ဇနကသတ္တိဖြစ်၍ နာနာက္ခဏိက- ကမ္မသတ္တိ ဥပနိဿယသတ္တိ၊ အာဟာရသတ္တိစသော ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုပေး၏။ ယင်း ဝိပါက ရုပ်နာမ် တရားတို့တွင်လည်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါး ပရမတ်တရားတို့သည် အချင်းချင်း သဟဇာတစသော ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် အားပေးထောက်ပံ့လျက်ရှိကြ၏။ ဘူတရုပ် ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်လည်း အချင်းချင်းအား၊ ဘူတရုပ်သည် ဥပါဒါရုပ်အား သဟဇာတစသော ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုလျက် ရှိကြ၏။

ဤသို့လျှင် ဟေတုကိစ္စ (= ဇနကကိစ္စ)، ဥပတ္တမ္ဘကိစ္စ (= ပစ္စယကိစ္စ) ဟူသော မိမိ ကိစ္စကို ပြုဆဲခဏ၌ ဖြစ်နေဆဲ ရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ် မည်၏။ ထို ရုပ်မှ ရှေး၌ဖြစ်ပြီးသော ရုပ်သည် အတိတ်ရုပ် မည်၏။ နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရုပ်သည် အနာဂတ်ရုပ် မည်၏။ - ဟု ဆိုလိုပေသည်။ (မူလဋီ-၂-၇။ အနုဋီ-၂-၁၂-၁၃။)

မုချ နှင့် ပရိယာယ်

ဧတ္ထ စ ခဏာဒိကထာဝ နိပ္ပရိယာယာ၊ သေသာ သပရိယာယာ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၈။) (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၀၃။)

ဤဖော်ပြပါ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ခွဲခြားသတ်မှတ်မှု၌ ခဏကထာ စကား ကိစ္စကထာ စကားသည် သာလျှင် ပရိယာယ်မဟုတ် မုချကထာ စကားမည်၏။ ကြွင်းကျန်ကုန်သော -

၁။ အဒ္ဓါကထာ = ဘဝဟူသော အဓွန့်ကာလနှင့် စပ်သော စကား၊

၂။ သန္တတိကထာ = အစဉ်အတန်းနှင့် စပ်သော စကား၊

၃။ သမယကထာ = အချိန်အခါနှင့် စပ်သော စကား - တို့သည်ကား ပရိယာယ်နှင့် တကွဖြစ်သော စကား တို့တည်း။ ထိုကထာ အမျိုးမျိုးတို့တွင် ဤ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ ပရိယာယ်မဟုတ် မုချကထာကိုသာလျှင် အလိုရှိအပ်ပေ၏။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၈။)

နာမ်ပိုင်း၌ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ခွဲပုံ

အတိတာဒိဝိဘာဂေ ပနေတ္ထ သန္တတိဝသေန ခဏာဒိဝသေန စ ဝေဒနာယ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္န- ဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ တတ္ထ သန္တတိဝသေန ဧကဝိထိဧကဇနဧကသမာပတ္တိပရိယာပန္နာ ဧကဝိထိဝိသယ- သမာယောဂပ္ပဝတ္တာ စ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ တတော ပုဗ္ဗေ အတိတာ၊ ပစ္စာ အနာဂတာ။ ခဏာဒိဝသေန ခဏတ္တယ- ပရိယာပန္နာ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တမဇ္ဈတ္တဂတာ သကိစ္စဉ္စ ကုရမာနာ ဝေဒနာ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ တတော ပုဗ္ဗေ အတိတာ၊ ပစ္စာ အနာဂတာ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၀၄။) (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၃။)

ဤအရာဝယ် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကို ဝေဖန်ရာ၌ သန္တတိ = အစဉ်အတန်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ခဏ - ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း ဝေဒနာ၏ (နာမ်ခန္ဓာလေးပါး၏) အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်ကို သိသင့်ပေသည်။

ထိုတွင် သန္တတိနှင့် စပ်သဖြင့် ဆိုရမူ ဤသို့ ဖြစ်၏။ -

၁။ တစ်ခုသော ပဉ္စဒွါရဝိထိ၌ အကျုံးဝင်သော ဝေဒနာ၊

၂။ တစ်ခုသော မနောဒွါရဝိထိ၌ အကျုံးဝင်သော ဝေဒနာ၊

၃။ တစ်ခုသော သမာပတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဝေဒနာတို့သည်လည်းကောင်း၊

၄။ ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော် စသော တစ်ခုတည်းသော အဖို့ရှိသော ရူပါရုံ၊ တရားအသံတော် စသော တစ်ခုတည်းသော အဖို့ရှိသော သဒ္ဓါရုံ စသည့် ပဉ္စဒွါရဝိထိများယူသည့် အာရုံကိုပင် ဆက်လက်အာရုံ ပြုကြကုန်သော တဒန္တဝတ္တိက မနောဒွါရဝိထိ စသော မနောဒွါရဝိထိ၌ ပါဝင်သော ဝေဒနာတို့သည် လည်းကောင်း ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာတို့တည်း။ ။ ထိုဝေဒနာတို့မှ ရှေး၌ ဖြစ်ပြီးကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် အတိတ် ဝေဒနာတို့တည်း။ ထိုဝေဒနာတို့မှ နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် အနာဂတ် ဝေဒနာတို့တည်း။

ခဏ - ကိစ္စတို့နှင့် စပ်သဖြင့် ဆိုရမူ ဤသို့ ဖြစ်၏။ -

ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်ဟူသော ခဏသုံးပါးအပေါင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာတို့တည်း။ ထိုခဏသုံးပါးအပေါင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော ဝေဒနာတို့မှ ရှေး၌ ဖြစ်ခဲ့ပြီးကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် အတိတ်

ဝေဒနာတို့တည်း။ ထိုခဏသုံးပါးအပေါင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော ဝေဒနာတို့မှ နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် အနာဂတ်ဝေဒနာတို့တည်း။

ရှေးအစွန်းဖြစ်သော ဥပါဒ်၊ နောက်အစွန်းဖြစ်သော ဘင် -- ထို နှစ်မျိုးတို့၏ အလယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ တစ်နည်း - ခဏသုံးပါး အပေါင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော ဝေဒနာတို့မှ ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ ဖြစ်သော အတိတ် အနာဂတ်၏ အလယ်၌ မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မိမိကိစ္စကို ပြုဆဲလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒနာတို့ မည်ကုန်၏။ ထိုဝေဒနာမှ ရှေး၌ ဖြစ်ပြီးကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် အတိတ်ဝေဒနာတို့ မည်ကုန်၏။ နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော ဝေဒနာတို့သည် အနာဂတ်ဝေဒနာတို့ မည်ကုန်၏။

(အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၃။) (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၀၄။)

ကျန်နာမ်ခန္ဓာသုံးပါးတို့၌ ဝေဒနာက္ခန္ဓာနည်းတူ မှတ်ပါ။ ဤကား ခန္ဓာ (၅)ပါးတို့၌ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ယူဆပုံတည်း။

ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ

ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ = အရှိကို အရှိအတိုင်း မြင်၏ -- ဟူသော ဤဒေသနာတော်ကို ကိုးကား၍ ပစ္စုပ္ပန်ဆတ်ဆတ်ကိုသာ ဝိပဿနာရှုရမည်ဟုလည်း အယူအဆရှိတော်မူကြ၏။ ထိုကြောင့် ယင်းဒေသနာတော်၏ ဆိုလိုရင်းကို ဆက်လက်၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တော ပဿန္တိ? ဣမ ဘိက္ခု ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ၊ ဘူတံ ဘူတတော ဒိသွာ ဘူတဿ နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တော ပဿန္တိ။

(ဇု-၁-၂၂၄။ ဣတိဝုတ္တက။)

ဘူတန္တိ ခန္ဓပဉ္စကံ။ တံ ဟိ ပစ္စယသမ္ဘူတတ္တာ ပရမတ္ထတော ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ စ ဘူတန္တိ ဝုစ္စတိ။ တေနာဟ “ဘူတမိဒံ ဘိက္ခဝေ သမနုပဿထာ”တိ။ **ဘူတတော** အဝိပရိတသဘာဝတော သလက္ခဏတော သာမညလက္ခဏတော စ ပဿတိ။ ဣဒံ ဟိ ခန္ဓပဉ္စကံ နာမရူပမတ္ထံ။ တတ္ထ “ဣမေ ပထဝီအာဒယော ဓမ္မာ ရူပံ၊ ဣမေ ဖဿာဒယော ဓမ္မာ နာမ်၊ ဣမာနိ နေသံ လက္ခဏာဒီနိ၊ ဣမေ နေသံ အဝိဇ္ဇာဒယော ပစ္စယာ”တိ ဧဝံ သပစ္စယနာမရူပဒဿနဝသေန စေဝ, “သဗ္ဗေပိမေ ဓမ္မာ အဟုတ္တာ သမ္ဘောန္တိ၊ ဟုတ္တာ ပဋိဝေန္တိ၊ တသ္မာ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စတ္တာ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခတ္တာ အနတ္တာ”တိ ဧဝံ အနိစ္စာနုပဿနာဒိဝသေန စ ပဿတိတိ အတ္ထော။ ဧတ္တာဝတာ တရုဏဝိပဿနာပရိယောသာနာ ဝိပဿနာဘူမိ ဒဿိတာ။ **နိဗ္ဗိဒါယာ**တိ ဘူတသင်္ခါတဿ တေဘူမက-ဓမ္မဇာတဿ နိဗ္ဗိန္ဒနတ္ထာယ၊ ဧတေန ဗလဝိပဿနံ ဒဿေတိ။ **ဝိရာဂါယာ**တိ ဝိရာဂတ္ထံ ဝိရဇနတ္ထံ၊ ဣမိနာ မဂ္ဂံ ဒဿေတိ။ **နိရောဓာယာ**တိ နိရုဇ္ဈနတ္ထံ၊ ဣမိနာပိ မဂ္ဂမေဝ ဒဿေတိ။ **နိရောဓာယာ**တိ ဝါ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ-နိရောဓေန သဒ္ဓိံ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ ဒဿေတိ။ **ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တော ပဿန္တိ**တိ ဧဝံ ပညာ-စက္ခုမန္တော သပုဗ္ဗဘာဂေန မဂ္ဂပညာစက္ခုနာ စတုသစ္စဓမ္မံ ပဿန္တိ။ (ဣတိဝုတ္တကဋ္ဌကထာ-၁၇၀-၁၇၁။)

ဘူတန္တိ ခန္ဓပဉ္စကံ။ တဉ္စိ ယထာသကံ ပစ္စယေဟိ ဇာတတ္တာ, ပရမတ္ထတော ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ စ ဘူတန္တိ ဝုစ္စတိ။ **ဘူတတော**တိ ယထာဘူတသဘာဝတော, သလက္ခဏတော, သာမညလက္ခဏတော စ။

(မဟာဋီ-၂-၃၆၄)

= ရဟန်းတို့ . . . ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတတ်သော = ယထာဘူတဉာဏဒဿနဟူသော ဉာဏစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည် အဘယ်သို့လျှင် မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မြင်ကုန်သနည်း?—

ရဟန်းတို့ . . . ဤသာသနာတော်၌ ယောဂါဝစရဟန်းသည် အကြင်အကြင် မိမိ မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာရသော ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘောအားဖြင့် = ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင် သဘာဝလက္ခဏာ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထဓာတ်သား အားလုံးတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အနိစ္စလက္ခဏာ ဒုက္ခလက္ခဏာ အနတ္တလက္ခဏာဟူသော သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း (ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော) ဉာဏစက္ခုဖြင့် သိမြင်၏။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘောဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်ပိုင်သဘာဝလက္ခဏာ အားဖြင့်လည်းကောင်း အများဆိုင် သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း ဉာဏစက္ခုဖြင့် သိမြင်သည်ဖြစ်၍ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ တွယ်တာတပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာ တွယ်တာ တပ်မက်မှု ရာဂ ချုပ်ငြိမ်း စေခြင်းငှာ ကျင့်၏။ ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်တတ်သော ယထာဘူတဉာဏဒဿန ဟူသော ဉာဏစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည် မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိမြင်ကြကုန်၏။ (ခု-၁-၂၂၄။ ဣတိဝုတ္တက-ဒိဋ္ဌိဂတသုတ်။)

ဤ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည် နာမ်ရုပ်မျှသာတည်း။ ထို ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌ “ဤ ပထဝီ အစရှိကုန်သော ဓမ္မတို့ကား ရုပ်တည်း။ ဤ ဖဿ အစရှိကုန်သော ဓမ္မတို့ကား နာမ်တည်း။ ဤသည်တို့ကား ထိုရုပ်နာမ်တို့၏ လက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပ္ပန်-ပဒဋ္ဌာန်တို့တည်း။ ဤသည်တို့ကား ထိုရုပ်နာမ်တို့၏ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံ စသော အကြောင်းတရားတို့တည်း”ဟု ဤသို့လျှင်အကြောင်းတရားနှင့် တကွသော နာမ်ရုပ်ကို သိမြင်-သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊

“အကြောင်းတရားနှင့်တကွသော ဤ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရား အားလုံးတို့သည် မဖြစ်မီ ရှေးက မရှိကုန်မှီ၍ ယခုမှ ရုတ်ချည်း ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ရုတ်ချည်း ချုပ်ပျက်၍သွားကြကုန်၏။ ထိုကြောင့် အနိစ္စတို့တည်း၊ အနိစ္စဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခတို့တည်း၊ ဒုက္ခဖြစ်သောကြောင့် အနတ္တတို့တည်း” - ဟု ဤသို့လျှင် အနိစ္စာနုပဿနာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း သိမြင်၏။ ဤကား - **ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ** = အရှိကို အရှိအတိုင်း မြင်၏ ဟူရာ၌ ဆိုလိုရင်းအနက်သဘောတည်း။ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် **တရုဏ-ဝိပဿနာ**လျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော **ဝိပဿနာဘူမိ** = ဝိပဿနာဉာဏ်၏ တည်ရာဘုံကို ညွှန်ပြတော် မူအပ်ပေသည်။ (ဣတိဝုတ္တက-ဋ္ဌ-၁၇၀-၁၇၁။)

[မှတ်ချက် — တရုဏဝိပဿနာ = နုသောဝိပဿနာဟူသည် သင်္ခါရပရိစ္ဆေဒဉာဏ် (= နာမရူပပရိစ္ဆေဒ-ဉာဏ်), ကင်္ခါရိတရုဏဉာဏ် (= ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်), သမ္မသနဉာဏ်, မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ် (= ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်) ဤ ဉာဏ်လေးမျိုးတို့၏ အမည်ဖြစ်သည်။ - သံ-ဋ္ဌ-၂-၅၀။]

နိဗ္ဗိဒါယ = ငြီးငွေ့ခြင်းငှာဟူသည် ဘူတဟုခေါ်ဆိုအပ်သော ဘုံသုံးပါးအတွင်း၌ တည်ရှိသော တေဘူမက တရားအပေါင်းကို ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ - ဟုဆိုလိုသည်။ ဤ နိဗ္ဗိဒါယ - ဟူသော စကားရပ်ဖြင့် **ဗလဝိပဿနာ** = အားကောင်းသော ဝိပဿနာကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ (ဣတိဝုတ္တက-ဋ္ဌ-၁၇၁။)

[မှတ်ချက် — ဗလဝိပဿနာဟူသည် ဘယတူပဋ္ဌာနဉာဏ်, အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏ်, မုဇ္ဈိတု-ကမျတာဉာဏ်, သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ဟူသော ဉာဏ်လေးမျိုးတို့၏ အမည်ဖြစ်သည်။ သံ-ဋ္ဌ-၂-၅၀။]

ဝိရာဂါယ = ဟူသည် တွယ်တာတပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာ ကျင့်၏ဟု ဆိုလို၏။ ဤ ဝိရာဂဟူသော စကားရပ်ဖြင့် အရိယမဂ်ကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ **နိရောဓာယ** = ဟူသည် တွယ်တာတပ်မက်မှု ရာဂကို ချုပ်ငြိမ်းစေ-

ခြင်းငှာ ကျင့်၏ဟု ဆိုလို၏။ ဤ နိရောဓာယ ဟူသော စကားရပ်ဖြင့်လည်း အရိယမဂ်ကိုပင် ညွှန်ပြတော်မူ၏။
တစ်နည်း - နိရောဓာယဟူသော ဤစကားရပ်ဖြင့် ကိလေသာအပူမီးကို အငြိမ်းကြီးငြိမ်းအောင် ထပ်ဆင့်၍
ငြိမ်းတတ်သော (= ငြိမ်းအေးစေတတ်သော) ပဋိပဿဒ္ဓိနိရောဓ အမည်ရသော အရိယဖိုလ်နှင့် အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာန် အမည်ရသော ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ (ဣတိဝုတ္တက-၄-၁၇၁။)

ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တော ပဿန္တိ = ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့လျှင် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိမြင်တတ်သော
ယထာဘူတဉာဏဒဿနဟူသော ဉာဏစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည် မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည့်
အတိုင်း သိမြင်ကြကုန်၏ - ဟူသည် — ဤသို့လျှင် ပညာစက္ခုအမြင် ရှိကြကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်
အရိယမဂ်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ပုဗ္ဗဘာဂသတိပဋ္ဌာနမဂ်တည်းဟူသော ဝိပဿနာပညာစက္ခုနှင့်တကွ မဂ္ဂ-
ပညာစက္ခုဖြင့် စတုသစ္စဓမ္မအမည်ရသည့် သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို သိမြင်ကြကုန်၏ဟု ဆိုလိုသည်။
(ဣတိဝုတ္တက-၄-၁၇၁။)

ဤအဋ္ဌကထာအဖွင့်နှင့်အညီ — **ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ = အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏** —
ဟူသည် ဝိပဿနာပညာစက္ခု အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် စတုသစ္စဓမ္မအမည်ရသည့် သစ္စာလေးရပ်တရားမြတ်ကို
သိမြင်မှုကို ဆိုလိုသည်ဟု မှတ်ပါ။ ဤကဲ့သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းလင်းတင်ပြရာ၌ အဋ္ဌကထာဆရာတော်က
မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် **မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ္တန်**၌ လာရှိသော — ဘူတမိဒံ ဘိက္ခဝေ သမနုပဿထ -
စသော စကားရပ်များကို ကိုးကားလျက် ဖွင့်ဆိုသွားတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ယင်းစကားရပ်တို့ကို ကောက်နုတ်၍
တင်ပြအပ်ပါသည်။

မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ္တန် ကောက်နုတ်ချက်

ဘူတမိဒန္တိ ဘိက္ခဝေ ပဿထာတိ။ ဧဝံ ဘန္တေ။ တဒါဟာရသမ္ဘဝန္တိ ဘိက္ခဝေ ပဿထာတိ။ ဧဝံ ဘန္တေ။
တဒါဟာရနိရောဓာ ယံ ဘူတံ၊ တံ နိရောဓဓမ္မန္တိ ဘိက္ခဝေ ပဿထာတိ။ ဧဝံ ဘန္တေ။ (မ-၁-၃၂၆။)

ဘူတမိဒန္တိ ကုဒံ ခန္ဓပဉ္စကံ ဇာတံ ဘူတံ နိဗ္ဗတ္တံ၊ တုမေပိ တံ ဘူတမိဒန္တိ ဘိက္ခဝေ ပဿထာတိ။
တဒါဟာရသမ္ဘဝန္တိ တံ ပနေတံ ခန္ဓပဉ္စကံ အာဟာရသမ္ဘဝံ ပစ္စယသမ္ဘဝံ၊ သတိ ပစ္စယေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧဝံ ပဿထာတိ
ပုစ္ဆတိ။ **တဒါဟာရနိရောဓာတိ** တဿ ပစ္စယဿ နိရောဓာ။ (မ-၄-၂-၂၀၇။)

ဟေတုပစ္စယေဟိ ဇာတံ နိဗ္ဗတ္တံ “ဘူတ”န္တိ ကုဓာမိပေတံ၊ တံ အတ္တတော ပဉ္စက္ခန္ဓာ တဗ္ဗိနိမုတ္တဿ
သပ္ပစ္စယဿ အဘာဝတော၊ ယဉ္စ ခန္ဓပဉ္စကံ အတ္တနော တေသဉ္စ ဘိက္ခုနံ၊ တံ “ဘူတမိဒ” န္တိ ဘဂဝါ အဝေါစာတိ
အာဟ “**ကုဒံ ခန္ဓပဉ္စကံ**”န္တိ ။ အတ္တနော ဖလံ အာဟာရတိတိ အာဟာရော၊ ပစ္စယော။ သမ္ဘဝတိ ဧတသ္မာတိ
သမ္ဘဝေါ၊ အာဟာရော သမ္ဘဝေါ ဧတဿာတိ **အာဟာရသမ္ဘဝံ**။ တေနာဟ “**ပစ္စယသမ္ဘဝ**”န္တိ။ **တဿ ပစ္စယဿ**
နိရောဓာတိ ယေန အဝိဇ္ဇာဒိနာ ပစ္စယေန ခန္ဓပဉ္စကံ သမ္ဘဝတိ၊ တဿ ပစ္စယဿ အနုပ္ပါဒနိရောဓာ။
ခဏနိရောဓော ပန ကာရဏနိရုပေက္ခော။ (မ-၄-၂-၂၂၅။)

= ရဟန်းတို့ . . . သင်တို့သည် ဤ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏ဟု သိမြင်ကြကုန်၏
လောဟု မေးတော်မူ၏။

အရှင်ဘုရား . . . သိမြင်ကြပါကုန်၏ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ . . . ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံ စသော အကြောင်း
တရား ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရ၏ဟု သိမြင်ကြကုန်၏လောဟု မေးတော်မူ၏။

အရှင်ဘုရား . . . သိမြင်ကြပါကုန်၏ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ . . . ထို အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံ စသော အကြောင်းတရား၏ အရဟတ္တမဂ်ကြောင့် နောင်တစ်ဖန် မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ခြင်းဟူသော အနုပ္ပါဒနိရောဓ သဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံသော အခါ၌ နောင်တစ်ဖန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ခြင်းဟူသော အနုပ္ပါဒနိရောဓ သဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိ၏ဟု သိမြင်ကြကုန်၏- လောဟု မေးတော်မူ၏။

အရှင်ဘုရား . . . သိမြင်ကြပါကုန်၏ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။ (မ-၁-၃၂၆။)

ဤသုတ္တန်တွင် သံသရာ၏ ဖြစ်စဉ်ဟူသော အနုလောမပစ္စယာကာရခေါ်သည့် အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံသရာ၏ ချုပ်စဉ် ဟူသော ပဋိလောမပစ္စယာကာရခေါ်သည့် ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်ကိုလည်းကောင်း ဘုရားရှင်သည် ဆက်လက်ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။

ဤဒေသနာတော်များနှင့် အညီ — ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ = အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ဟူသည်-

၁။ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဩဠာရိက သုခမ ဟိန ပဏီတ ဒူရ သန္တိကဟူသော (၁၁) မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်နေသော အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံယူရာ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ငါ-ငါဟာ-ဟု စွဲယူရာဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားကိုလည်း အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်ဟူသည့် ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။ အသမ္မောဟပဋိဝေဓသဘောအားဖြင့် ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်သော အရိယမဂ္ဂပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။

၂။ ရှေးကမ္မဘဝကို ထူထောင်ခဲ့စဉ် အတိတ်ဘဝက ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော သမုဒယသစ္စာ အမည်ရသည့် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန် ပဋိသန္ဓေ ခန္ဓာငါးပါးအစရှိသော အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ပုံ သမုဒယ သဘောကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်တွင် ပြုစုပျိုးထောင်လိုက်သော သမုဒယသစ္စာအမည်ရသည့် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ ကံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအကြောင်းတရားတို့ကြောင့် အနာဂတ် ပဋိသန္ဓေ ခန္ဓာငါးပါးအစရှိသော အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ပုံ သမုဒယသဘော- ကိုလည်းကောင်း အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်ဟူသည့် ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။ အသမ္မောဟပဋိဝေဓ သဘောအားဖြင့် ထိုးထွင်း သိမြင်တတ်သော အရိယမဂ္ဂပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။

(ပစ္စယတော ဥဒယဒဿနတည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၇-ကြည့်ပါ။)

၃။ အကြောင်း သမုဒယသစ္စာနှင့်တကွသော အကျိုး ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့ကို လက္ခဏာယာဉ်တင်ကာ ဝိပ- သနာရှုပွား သုံးသပ်လိုက်သောအခါ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ယင်း ဒုက္ခသစ္စာတရား သမုဒယသစ္စာ တရားတည်းဟူသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းသင်္ခါရတရားတို့၏ အနိစ္စ သဘော ဒုက္ခသဘော အနတ္တသဘောတို့ကိုလည်းကောင်း အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်ဟူသည့် ဝိပဿနာပညာ နှင့်လည်း သိမြင်၏။ အသမ္မောဟပဋိဝေဓ သဘောအားဖြင့် ထိုးထွင်း သိမြင်တတ်သော အရိယမဂ္ဂ- ပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။ (သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်မှု ဇာတိဒုက္ခနှင့် ပျက်မှု မရဏဒုက္ခကို ထိုးထွင်း သိမြင်ခြင်း ကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်ခြင်းပင်တည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၇။)

- ၄။ အကြောင်း သမုဒယသစ္စာတရားတို့၏ အရဟတ္တမဂ်ကြောင့် နောင်တစ်ဖန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းဟူသော အနုပ္ပါဒနိရောဓ သဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းသောအခါ အကျိုးဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံသော အခါ၌နောင်တစ်ဖန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်း ဟူသော အနုပ္ပါဒနိရောဓ သဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းပုံကိုလည်း အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်ဟူသည့် ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။ အသမ္မောဟပဋိဝေဓ သဘောအားဖြင့် ထိုးထွင်း သိမြင်တတ်သော အရိယမဂ္ဂပညာနှင့်လည်း သိမြင်၏။ (ပစ္စယတော ဝယဒဿနဉာဏ်တည်း။ လောကီနိရောဓသစ္စာကို သိသောဉာဏ်တည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၇။)
- ၅။ ပဋိဝိပဿနာဟူသည့် ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိပဿနာရှုနိုင်သောအခါ ယင်းရှု နေသော ဝိပဿနာဇောတွင် အကျိုးဝင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဦးဆောင်သည့် - သမ္မာဒိဋ္ဌိ (= ဝိပဿနာ ဉာဏ်), သမ္မာသင်္ကပ္ပ (= ဝိတက်), သမ္မာဝါယာမ (= ဝီရိယ), သမ္မာသတိ, သမ္မာသမာဓိ (= ဧကဂ္ဂတာ) ဟူသည့် လောကီမဂ္ဂသစ္စာတရားတို့ကိုလည်း အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်ဟူသော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်လည်း သိမြင်၏။ အသမ္မောဟပဋိဝေဓသဘောအားဖြင့် ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်သော အရိယမဂ်ပညာဖြင့်လည်း သိမြင်၏။ (သင်္ခါရတို့၏ ဥဒယဝယသဘောကို မသိအောင်ဖုံးလွှမ်းထားသည့် မောဟကို ယင်းလောကီမဂ္ဂင် တရားတို့က တဒင်္ဂအားဖြင့် ပယ်ရှားနိုင်သောကြောင့် မဂ္ဂသစ္စာ ဟူသော အမည်ကို ရရှိသည်။ လောကီ မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၇-၂၆၈။)
- ၆။ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့၏ အဆုံး၌ အရိယမဂ်ဉာဏ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ် အမည်ရသော ယင်းအရိယမဂ်ပညာဖြင့် အသင်္ခတဓာတ် အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော နိရောဓသစ္စာ တရားတော်မြတ်ကိုလည်း သိမြင်၏။ (လောကုတ္တရာ နိရောဓသစ္စာတည်း။ အာရမ္မဏပဋိဝေဓတည်း။)
- ၇။ ယင်း အရိယမဂ်နှင့်ယှဉ်သော မဂ္ဂင်တရားကိုယ် (၈)ပါးကား မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ အရိယမဂ်ပညာသည် အသမ္မောဟပဋိဝေဓသဘောအားဖြင့် ယင်းမဂ္ဂသစ္စာတရားကိုလည်းသိမြင်၏။ (လောကုတ္တရာ မဂ္ဂသစ္စာ တည်း။ အသမ္မောဟပဋိဝေဓတည်း။)

ဤသို့လျှင် အတ္တပစ္စက္ခဉာဏ်ဟူသော ဝိပဿနာပညာ အရိယမဂ်ပညာဟူသော ပညာစက္ခုရှိကြကုန်သော သူတို့သည် အရိယမဂ်၏ရှေးအဖို့၌ ဝိပဿနာပညာစက္ခုဖြင့် အရိယမဂ်ခဏ၌ အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်သော စတုသစ္စဓမ္မကို သိမြင်ကြကုန်၏။ ယင်းသို့ သိမြင်ခြင်းကိုပင် - ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ = အရှိကို အရှိအတိုင်း မြင်၏ - ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤ ရှင်းလင်းချက်များနှင့်အညီ ဘူတ အရ၌ - ပစ္စုပ္ပန်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်ကုန်သော ကမ္မဘဝကို ထူထောင်စဉ် ရှေးအတိတ်ဘဝ၌ ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်သော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် ဦးဆောင်သည့် ကိလေသဝဋ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရ ကံဟူသော ကမ္မဝဋ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ, ယင်းကိလေသဝဋ် ကမ္မဝဋ်တို့၏ စွဲမှီရာ ဝိပါကဝဋ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့လည်း ပါဝင်ကြ၏။ ယင်းအတိတ်အကြောင်းတရားများကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ ကြကုန်သော ပစ္စုပ္ပန် ဝိပါကဝဋ် အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့လည်း ပါဝင်ကြ၏။ နောင်အနာဂတ်အတွက် ပစ္စုပ္ပန် တွင် ပြုစုပျိုးထောင်နေသော အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် ဦးဆောင်သည့် ကိလေသဝဋ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ, သင်္ခါရ ကံတည်းဟူသော ကမ္မဝဋ် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့လည်း ပါဝင်ကြ၏။ ယင်း ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသဝဋ် ကမ္မဝဋ်တို့ကြောင့် နောင်အနာဂတ်တွင် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာမည့် အနာဂတ်ပဋိသန္ဓေ ခန္ဓာငါးပါး အစရှိသော ဝိပါကဝဋ် ဥပါဒါန- က္ခန္ဓာတို့လည်း ပါဝင်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ယင်း အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါးအတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော အကြောင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အကျိုးဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို သဘာဝလက္ခဏာသို့ဆိုက်အောင်လည်းကောင်း၊ ယင်းခန္ဓာငါးပါးတွင် အကျိုးဝင်သော ပရမတ္ထဓာတ်သား အသီးအသီး၏ သဘာဝလက္ခဏာနှင့်တကွ ရသ ပစ္စုပ္ပန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို လည်းကောင်း ဝိပဿနာပညာစက္ခု အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် သိမြင်ခြင်းကိုလည်း - အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ ဟု ဆိုရ၏။

တစ်ဖန် ယင်းကိလေသဝဋ်ကမ္မဝဋ်တည်းဟူသော အကြောင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှားရှိနေခြင်းကြောင့် အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာပုံကိုလည်းကောင်း၊ ယင်း အကြောင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အရဟတ္တမဂ်ကြောင့် အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းကြောင့် အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန် စံသောအခါ၌ အနုပ္ပါဒနိရောဓသဘောအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း ဝိပဿနာပညာ စက္ခု အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် သိမြင်ခြင်းကိုလည်း - အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ - ဟု ဆိုရ၏။

တစ်ဖန် ယင်း အကြောင်းဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အကျိုးဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ ဒုက္ခအခြင်းအရာ အနတ္တအခြင်းအရာကို ဝိပဿနာပညာစက္ခု အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် သိမြင်ခြင်းကိုလည်း - အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ - ဟု ဆိုရ၏။

တစ်ဖန် ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသည့် ဝိပဿနာမနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်နာမ်တရားစုကို လည်းကောင်း၊ ယင်း ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသော ဝိပဿနာမနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်နာမ်တရားစု၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ ဒုက္ခအခြင်းအရာ အနတ္တအခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း ဝိပဿနာပညာစက္ခု အရိယမဂ္ဂ- ပညာစက္ခုဖြင့် သိမြင်ခြင်းကိုလည်း - အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ - ဟု ဆိုရ၏။

တစ်ဖန် — လောကုတ္တရာ နိရောဓသစ္စာဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကြီးကို အာရမ္မဏပဋိဝေဓ သဘောအားဖြင့် အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် သိမြင်ခြင်းကိုလည်း - အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ - ဟု ဆိုရ၏။ အလားတူပင် လောကုတ္တရာ အရိယမဂ္ဂသစ္စာကို အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် အသမ္မောဟပဋိဝေဓသဘောအားဖြင့် သိမြင်ခြင်းကိုလည်း — အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ ဟု ဆိုရ၏။

ထို့ကြောင့် - ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ = အရှိကို အရှိအတိုင်း သိမြင်၏ - ဟူသော ဤ ဒေသနာတော်- သည် ပညတ်ပရမတ် မခွဲဘဲ ပညတ်ပရမတ် မကွဲဘဲ အကြောင်းဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အကျိုးဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် မဆိုက်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန် သက်သက်ကိုသာ ရှုချင်သလို ရှုရန် ညွှန်ကြားနေသော ဒေသနာ- တော်ကား မဟုတ်။ ကာလသုံးပါး အတွင်း၌ တည်ရှိသော အကြောင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အကျိုး ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ အပေါင်းကိုသာ သဘာဝလက္ခဏာနှင့် သာမညလက္ခဏာသို့ ဆိုက်အောင် နိရောဓသစ္စာ နိဗ္ဗာန်တရားတော် မြတ်ကြီးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်တိုင်အောင် ဝိပဿနာပညာစက္ခု အရိယမဂ္ဂပညာစက္ခုဖြင့် မြင်အောင် ရှုရန် ညွှန်ကြားတော်မူသော ဒေသနာတော်သာ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်သားနာယူလေရာသည်။

သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ကြီးများ

အသင် ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် ဘုရား အစရှိသော အရိယာတကာ သူတော်စွာတို့ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် စံပျော်ရာဖြစ်သော အငြိမ်းကြီးငြိမ်း၍ အအေးကြီးအေးတော်မူသည့် မဟာအသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန် တရားတော်မြတ်ကို မြင်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ရောက်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ သိလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်- မှောက် ထွင်းဖောက်လိုသည် ဖြစ်အံ့၊ မျက်မှောက်ပြုလိုသည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို မြင်ရေး ရောက်ရေး သိရေး ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ထွင်းဖောက်နိုင်ရေး မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရေးအတွက် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်သည့် စွမ်းအင် အပြည့်အဝရှိသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကျင့်စဉ်တရားတည်းဟူသော လမ်းကြောင်းအတိုင်း မတိမ်းမစောင်းစေဘဲ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း လျှောက်သွားရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လျှောက်သွားရာ၌ အသင် ယောဂီသူတော်ကောင်း၏ သွားနေသည့် လမ်းကြောင်းကို တိမ်းစောင်း၍ မသွားစေရန် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်၍ လမ်းညွှန်ပေးနေသည့် အသင် ယောဂီသူတော်ကောင်းကိုယ်တိုင် ရိုသေကျိုးနွံစွာ ဦးထိပ်ရွက် ပန်- ဆင်လျက် ကျောက်ထီးတန္တူကဲ့သို့ အလေးဂရု ပြုရမည့် **ဝိနယလေးပါး** အမည်ရသည့် သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ကြီး လေးမျိုး ရှိပေသည်။ ယင်းလေးမျိုးတို့ကား -

- ၁။ သုတ္တ၊
- ၂။ သုတ္တာနုလောမ၊
- ၃။ အာစရိယဝါဒ၊
- ၄။ အတ္တနောမတိတို့ ဖြစ်ကြ၏။

၁။ သုတ္တ

သုတ္တံ နာမ တိဿော သင်္ဂီတိယော အာရုဋ္ဌာနိ တိဏိ ပိဋကနိ။ (ဒီ-ဋ္ဌ-၂-၁၅၈။)

သုတ္တ - အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်မြတ်ကြီး ဦးစီး၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ငါးရာတို့ ပထမအကြိမ် တင်အပ်သော ပဉ္စသတိကသင်္ဂီယနာ၊ အရှင်မဟာယသ မထေရ်မြတ်ကြီး အကျိုးဆောင်လျက် ရဟန္တာ အရှင်မြတ် (၇၀၀)တို့ ဒုတိယအကြိမ် တင်အပ်သော သတ္တသတိကသင်္ဂီယနာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိ- ပုတ္တတိဿ မထေရ်မြတ်ကြီး ဦးစီး၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ် (၁၀၀၀)တို့ တတိယအကြိမ် တင်အပ်သော သဟဿိကသင်္ဂီယနာဟု တရားဝင် သင်္ဂီယနာသုံးတန်သို့ တင်ထားအပ်သော သုတ်-ဝိနည်း-အဘိဓမ္မာ ဟူသော ပိဋကသုံးပုံသည် **သုတ္တ** မည်ပေသည်။ သုတ္တ အမည် ရရှိခြင်း၏ အကြောင်းကား ဤသို့တည်း။

ဘုရားရှင်သည် သုတ္တန်ပိဋက အဝင်အပါ ဖြစ်သော ထိုပိဋကသုံးပုံ၌ မိမိ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ လူ-နတ်-နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာဟူသော အကျိုးစီးပွား အမျိုးမျိုးကို ရစေနိုင် ရောက်စေနိုင်သော ကျင့်စဉ် အမျိုးမျိုး လုပ်ငန်းစဉ် အရပ်ရပ်တို့ကို ကောင်းစွာ ချမှတ်ထားတော်မူ၏။ ဟောကြားထားတော်မူ၏။ ကျွတ်ထိုက် သသူ နတ် လူ ဗြဟ္မာ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါတို့၏ အဇ္ဈာသယဓာတ် အလိုအကြိုက် စရိုက်နှင့် လျော်စွာ နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောကြားထားတော်မူ၏။ သို့အတွက် ပိဋကသုံးပုံသည် သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွား အမျိုးမျိုးကို ထင်ရှားပြတတ်သောကြောင့် **သုတ္တ** အမည်ရပေသည်။

ကောက်ပင်သည် စပါးတည်း ဟူသော အသီးကို သီးစေတတ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပိဋက သုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကားတော်သည် လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာ့ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတည်းဟူသော အသီး အမျိုး- မျိုးကို သီးစေတတ် ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်း **သုတ္တ** အမည်ရပေသည်။

နွားမသည် နို့ရည်ကို သွန်ချသကဲ့သို့ ပိဋကသုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကားတော်သည် လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာ့ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတည်းဟူသော အကျိုးစီးပွား အမျိုးမျိုးတို့ကို သွန်ချတတ်သော- ကြောင့်လည်း **သုတ္တ** အမည်ရပေသည်။

ဤပိဋကသုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကားတော်သည် လူ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာတည်း ဟူသော အကျိုးစီးပွား အမျိုးမျိုးတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့်၊ ထိုအကျိုးစီးပွား အမျိုးမျိုး တို့ကို ရရာကြောင်း ကောင်းမြတ်မှန်ကန်သည့် ကျင့်စဉ် အရပ်ရပ်တို့ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်- တတ်သောကြောင့်လည်း **သုတ္တ** ဟူသော အမည်ကို ရရှိပြန်ပေသည်။

လက်သွားတို့သည် သစ်ကို ရွှေရာ၌ လွှတိုက်ရာ၌ အသုံးပြုသော ထိုထို သစ်တို့ကို တိုင်းတာကြောင်း ဖြစ်သော တမျဉ်းကြိုး (= တာမျဉ်းကြိုး) သည် သုတ္တ မည်၏။ သစ်တုံးတစ်ခုကို အလိုရှိသည့် ပုံစံအမျိုးမျိုးကို ရရှိအောင် ရုပ်လုံးဖော်ရာ၌ ထို တမျဉ်းကြိုးသည် သို့မဟုတ် ထိုတမျဉ်းကြိုးဖြင့် တိုင်းတာထားအပ်သော မျဉ်း- ကြောင်းသည် လိုရင်းပမာဏ ဖြစ်၏။ ထိုမျဉ်းကြောင်းအတိုင်း သစ်ကို ခွဲစိတ် ဖြတ်တောက်ခဲ့သော် အလိုရှိရာ ပုံစံအတိုင်း အလိုရှိရာ သစ်ကို ရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤ ဥပမာအတူပင် ဤ ပိဋကသုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကားတော်သည်လည်း “နိဗ္ဗာန်သို့ ဤလမ်းက သွားရသည်” - ဟု နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာ လမ်းကြောင်းကို ညွှန်ကြားပြသပေးနေသော တရားတော်များ ဖြစ်သဖြင့် လက်သမားတို့ အသုံးပြုသည့် တမျဉ်းကြိုးနှင့် တူသော- ကြောင့်လည်း **သုတ္တ** ဟူသော အမည်ကို ရရှိပြန်ပေသည်။ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ဓမ္မ အဓမ္မ စသည်ဖြင့် ဝိဝါဒဖြစ်ခဲ့သော် တရားဆုံးဖြတ်သော ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ လိုရင်းပမာဏ အလေးထား ရမည့် အမှားအမှန်ကို တိုင်းတာကြည့်ရမည့် ပေကြိုးကား ထိုသုတ္တ အမည်ရသော ပိဋက သုံးပုံပင် ဖြစ်သည်။

ချည်ကြိုးဖြင့် သီကုံးထားအပ်ကုန်သော ပန်းတို့ကို လေသည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်အောင် ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျဲသွားအောင် မဖြန့်ကြဲနိုင်သကဲ့သို့ အလားတူပင် ဤပိဋကသုံးပုံတည်းဟူသော တရားတော်မြတ်ဖြင့် သီကုံး ထားအပ်ကုန်သော လူ နတ် နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သော ချမ်းသာတည်းဟူသော အကျိုးစီးပွား အမျိုးမျိုးကို ရစေ ရောက်စေနိုင်သည့် စွမ်းအင်သတ္တိ စုံညီပြည့်ဝလျက်ရှိသော ကျင့်စဉ်အမျိုးမျိုး လုပ်ငန်းရပ် အဖုံဖုံတို့ကို မိစ္ဆာ ဝါဒတည်းဟူသော လေပြင်းမုန်တိုင်းသည် ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျဲသွားအောင် မဖြန့်ကြဲအပ် မဖြန့်ကြဲနိုင် မဖျက်ဆီးအပ် မဖျက်ဆီးနိုင်ရကား ပန်းကို သီကုံးထားအပ်သော ချည်ကြိုးနှင့် တူသော အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း **သုတ္တ** ဟူသော အမည်ကို ရရှိပြန်လေသည်။ (ဒီ-ဋ္ဌ-၁-၁၈။)

ဘုရားကို ပယ်နေသူ

တတ္ထ သုတ္တံ အပ္ပဋိဗာဟိယံ၊ တံ ပဋိဗာဟန္တေန ဗုဒ္ဓေါပပဋိဗာဟိတော ဟောတိ။ (ဒီ-ဋ္ဌ-၂-၁၅၈။)

ဤအဋ္ဌကထာ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့တည်း။ ထိုသုတ္တစသော ဝိနယ (၄)ပါးတို့အနက် တစ်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်က တင်ပြကိုးကားလာသော စကားသည် တရားဝင် သင်္ဂါယနာကြီး သုံးတန်၌ သင်္ဂါယနာတင်ထားအပ်သည့် ပိဋက သုံးပုံတည်းဟူသော သုတ္တစကား ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုစကားကို မပယ်မြစ်အပ်၊ ထို သုတ္တစကားတော် = ပိဋကတော်ကို ပယ်လျှင် ပယ်မြစ်လျှင် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကိုပင် ပယ်သည် ပယ်မြစ်အပ်သည် မည်လေတော့၏။ ဤကား ဆိုလိုရင်းတည်း။

ဤအထက်ပါ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန်ကို ဖွင့်ဆိုနေသော သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၏ စကားတော်မှာ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ လမ်းမှန်ကို ရှာဖွေနေသော သို့မဟုတ် နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ မဂ္ဂင်လမ်းမကြီးပေါ်၌ လျှောက်သွား နေသော အသင် ယောဂီသူတော်ကောင်းအဖို့ အလေးဂရု ပြု၍ ဦးထိပ်ထက်၌ သံမှိုနှက်သကဲ့သို့ စွဲနေအောင် ရိုသေလေးမြတ်စွာ မှတ်သားနာယူရမည့် စကားတော်ပင် ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်သွားရာ လမ်းမှန်ကို ရှာဖွေရာ၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာ မဂ္ဂင်လမ်းမကြီးပေါ်သို့ တက်၍ လျှောက်သွားရာ၌လည်းကောင်း မဂ္ဂက္ခာယီ အမည်ရတော်မူသော အကောင်းဆုံးသော ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်အား မပယ်မိဖို့ရန် အထူး သတိ ပြုရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဘုရားရှင်တို့၏ စကားတော်ဟူသည်

ယဉ္ဇ ဘိက္ခဝေ ရတ္တိံ တထာဂတော အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ ယဉ္ဇ ရတ္တိံ အနုပါဒိသေ-
သာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ယံ ဧတသ္မိံ အန္တရေ ဘာသတိ လပတိ နိဒ္ဒိသတိ၊ သဗ္ဗံ တံ တထေဝ
ဟောတိ နော အညထာ။ တသ္မာ “တထာဂတော”တိ ဝုစ္စတိ။ (အံ-၁-၃၃၂ - လောကသုတ္တန်။)

= ရဟန်းတို့ အကြင် ညဉ့်၌လည်း တထာဂတ အမည်ရတော်မူသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည် အတု မရှိသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိ ဉာဏ်တော်မြတ်ကို ထိုးထွင်း သိမြင်တော်မူ၏။ အကြင် ညဉ့်၌လည်း ခန္ဓာ (၅)ပါးတို့၏ နောင်တစ်ဖန် မဖြစ်သော ချုပ်ငြိမ်းခြင်းဟု ခေါ်ဆို- အပ်သော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ညဉ့်တို့၏ အတွင်း၌ အကြင်တရား စကားတော်ကို ပြောဆိုတော်မူ၏၊ မိန့်မြွက်တော်မူ၏၊ ညွှန်ကြားတော်မူ၏။ ထိုအလုံးစုံသော တရားစကားတော် သည် ပြောဆိုသည့်အတိုင်း မိန့်မြွက်သည့်အတိုင်း ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း မှန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။ မမှန် ဟူသော အခြားတစ်မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း မည်သည် မရှိသည်သာတည်း။ ထိုကြောင့် သင်တို့ ဆရာ ငါဘုရားကို တထာဂတဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ပေသည်။ (အံ-၁-၃၃၂။)

အထက်ပါ ပါဠိတော်အရ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်ကို ရတော်မူသည့် ညဉ့်မှစ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော် မူသည့် ညဉ့်အထိ (၄၅)ဝါအတွင်း၌ ဘုရားရှင်၏ ဟောကြားပြသ ဆိုဆုံးမတော်မူအပ်သော တရားစကားဟူသမျှ သည်ကား ဟောကြားပြသ ဆိုဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း အမှန်ချည်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် မမှန်ဟူသော အခြား တစ်မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း ဖြစ်ရိုးဓမ္မတာ မရှိသောကြောင့် ဘုရားရှင်၏ သုတ္တအမည်ရတော် မူသည့် တရားတော်များကို အသင် ယောဂီသူတော်ကောင်း အနေဖြင့် လက်မခံလိုဘဲ ပယ်လှန်လိုသည် ဖြစ်အံ့။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတို့ ကာလပတ်လုံး ပါရမီ (၁၀)ပါး အပြား (၃၀)တို့ကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးတော် မူပြီးမှ ရရှိလာသည့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်ဖြင့် ခွဲခြား စိတ်ဖြာ၍ ဟောကြားထားတော်မူသည့် တရားတော် များကို ပယ်ရှားလိုသော အသင် ယောဂီသူတော်ကောင်း၏ သန္တာန်၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်နှင့် တူညီနေ- သော ဉာဏ်မျိုးသော်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ထက် သာလွန်သည့် ဉာဏ်မျိုးသော်လည်းကောင်း ရရှိထားပြီးဖြစ်ဖို့ လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ သို့မှသာလျှင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ စင်ပြိုင်သာသနာ တစ်ရပ်ကို ထူထောင်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်မြတ်ထက် သာလွန်သော ဉာဏ်မျိုးသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် နှင့် တူညီသော ဉာဏ်မျိုးသည်လည်းကောင်း ဤသာသနာတော်တွင်း၌ကား ရှိနိုင်သည့်အရာ မဟုတ်ကြောင်းကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က နာမည်ကျော် ဥပကကြီးအား ဟောကြားထားတော်မူပြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ကြီးများ

န မေ အာစရိယော အတ္ထိ၊ သဒိသော မေ န ဝိဇ္ဇတိ။
သဒေဝကသ္မိံ လောကသ္မိံ၊ နတ္ထိ မေ ပဋိပုဂ္ဂလော။
အဟံ ဟိ အရဟာ လောကေ၊ အဟံ သတ္တာ အနုတ္တရော။
ဧကောမိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သီတိဘူတောသ္မိ နိဗ္ဗုတော။ (မ-၁-၂၂၇။)

= ဥပက . . . ငါအား သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရရှိရေးအတွက် သွန်သင်ပြသ ဆိုဆုံးမသည့် ဆရာဟူ၍ မရှိ၊ ငါနှင့် တူသောသူ မရှိ။ နတ်နှင့်တကွသော တစ်လောကလုံး၌ ငါအား ဖက်ပြိုင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မရှိ။

ငါသည် လောက၌ ရဟန္တာတည်း၊ ငါသည် အတုမရှိသောသူတည်း၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာတည်း။ ငါ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိသော တစ်ဆူတည်းသော ဘုရား တည်း။ ကိလေသာမီး ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းမြေ့စွာ နေရပေ၏။ (မ-၁-၂၂၇။)

တစ်ဖန် အောက်ပါ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်ကို ဖတ်ရှုကြည့်ပါဦး။

အဒ္ဓေဇ္ဈဝစနာ ဗုဒ္ဓါ၊ အမောဃဝစနာ ဇိနာ။
ဝိတထံ နတ္ထိ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝါမဟံ။
ယထာ ခိတ္တံ နဘေ လေဉ္ဇူ၊ ဓုဝံ ပတတိ ဘူမိယံ။
တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ။
ယထာပိ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ မရဏံ ဓုဝသဿတံ။
တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ။
ယထာ ရတ္တိက္ခယေ ပတ္တေ၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ ဓုဝံ။
တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ။
ယထာ နိက္ခန္တသယနဿ၊ သီဟဿ နဒနံ ဓုဝံ။
တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ။
ယထာ အာပန္နသတ္တာနံ၊ ဘာရမာရောပနံ ဓုဝံ။
တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ။ (ဗုဒ္ဓဝံသ-၃၀၆ - စသည်)

= ဘုရားရှင်တို့ မည်သည် စကားနှစ်ခွ ဆိုတော်မူရိုး မရှိကြကုန်။ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တို့သည် အနက်မမှီး အချည်းနှီးသော စကားရှိတော် မမူကြကုန်။ ဘုရားရှင်တို့၏ ချွတ်ယွင်းသော စကားဟူသည် မရှိနိုင် သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ငါသည် မချွတ်ဧကန် ဘုရားဖြစ်ရပေတော့အံ့။

ကောင်းကင်၌ ပစ်လွှင့်အပ်သော ခဲသည် မချွတ်ဧကန် မြေ၌ ကျရသကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ဘုရားမြတ် တို့၏ စကားတော်ဟူသည် မလွဲဧကန် အမြဲ မှန်၏။

ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား - အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းသည် မလွဲဧကန် အမြဲ မှန်သည် ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်ဟူသည် မလွဲဧကန် အမြဲ မှန်၏။

ညဉ့်၏ ကုန်ဆုံးခြင်းသည် ရောက်ရှိလာလတ်သော် နေ၏ ထွက်ပေါ်လာခြင်းသည် မြီသကဲ့သို့ ထို့အတူ သာလျှင် ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်ဟူသည် မလွဲဧကန် အမြဲ မှန်၏။

ညအခါ အိပ်စက်ရာ ရွှေဂူမှ ထွက်ခဲ့ပြီးသော ကေသရာခြင်္သေ့၏ မြည်ဟောက်ခြင်း = ဟိန်းဟောက်ခြင်း သည် မြိသကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်ဟူသည် မလွဲဧကန် အမြဲ မှန်၏။

မိမိ၏ ဝမ်းကြာတိုက်ဝယ် ရောက်ရှိပြီးသော ကိုယ်ဝန်သားငယ်ရှိသော ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးတို့၏ ကိုယ်ဝန်ကို ချရခြင်း = မွေးဖွားရခြင်းသည် မြိသကဲ့သို့ ထို့အတူသာလျှင် ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်ဟူသည် မလွဲဧကန် အမြဲ မှန်၏။

ဤစကားတော်တို့ကား သုမေဓာရှင်ရသေ့၏ နိယတဗျာဒိတ်ခန်းဝယ် လာရှိသော ဘုရားရှင်၏ ဟောကြား ထားတော်မူချက်များပင် ဖြစ်ကြ၏။

၂။ သုတ္တာနုလောမ

သုတ္တာနုလောမံ နာမ အနုလောမကပ္ပိယံ။ (ဒီ-ဋ္ဌ-၂-၁၅၈။)

သုတ္တာနုလောမ ဟူသည် ဝိနည်းဒေသနာတော်၌ လာရှိသော ဝိနည်း မဟာပဒေသ (၄)ပါးနှင့် သုတ္တန် ဒေသနာတော်၌ လာရှိသော သုတ္တန်မဟာပဒေသ (၄)ပါးတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဝိနည်း မဟာပဒေသ (၄)ပါးကား ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော် ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက (၃၄၈-၃၄၉။)၌ လာရှိ၏။ သုတ္တန်မဟာပဒေသ (၄)ပါးကား သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော် မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန် (ဒီ-၂-၁၀၂-၁၀၃-၁၀၄။)တို့၌ လာရှိ၏။

ဝိနည်းမဟာပဒေသတရား လေးပါး

၁။ ရဟန်းတို့ . . . အကြင် အရာဝတ္ထုကို ငါဘုရားသည် “ဤအရာဝတ္ထုသည် မအပ်”ဟု မပယ်မြစ်အပ်၊ ထို အရာဝတ္ထုသည် ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် ညှိနှိုင်း၍ ကြည့်သော် မအပ်စပ်သည့်ဘက်သို့ ညီလျော်လျက် အပ်စပ် သည့်ဘက်ကို တားမြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအရာဝတ္ထုသည် သင်ချစ်သားတို့အဖို့ရာ မအပ်စပ်။

၂။ ရဟန်းတို့ . . . အကြင် အရာဝတ္ထုကို ငါဘုရားသည် “ဤအရာဝတ္ထုသည် မအပ်”ဟု မပယ်မြစ်အပ်၊ ထို အရာဝတ္ထုသည် ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် ညှိနှိုင်း၍ ကြည့်သော် အပ်စပ်သည့်ဘက်သို့ ညီလျော်လျက် မအပ်စပ် သည့်ဘက်ကို တားမြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအရာဝတ္ထုသည် သင်ချစ်သားတို့အဖို့ရာ အပ်စပ်၏။

၃။ ရဟန်းတို့ . . . အကြင် အရာဝတ္ထုကို ငါဘုရားသည် “ ဤအရာဝတ္ထုသည် အပ်စပ်၏”ဟု ခွင့်မပြုအပ်၊ ထို ခွင့်မပြုအပ်သော အရာဝတ္ထုသည် ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် ညှိနှိုင်း၍ ကြည့်သော် မအပ်စပ်သည့်ဘက်သို့ ညီလျော်လျက် အပ်စပ်သည့်ဘက်ကို တားမြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအရာဝတ္ထုသည် သင်ချစ်သားတို့အဖို့ရာ မအပ်စပ်။

၄။ ရဟန်းတို့ . . . အကြင် အရာဝတ္ထုကို ငါဘုရားသည် “ ဤအရာဝတ္ထုသည် အပ်စပ်၏”ဟု ခွင့်မပြုအပ်၊ ထို ခွင့်မပြုအပ်သော အရာဝတ္ထုသည် ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် ညှိနှိုင်း၍ ကြည့်သော် အပ်စပ်သည့်ဘက်သို့ ညီလျော်လျက် မအပ်စပ်သည့်ဘက်ကို တားမြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအရာဝတ္ထုသည် သင်ချစ်သားတို့အဖို့ရာ အပ်စပ်၏။
(ဝိ-၃-၃၄၈-၃၄၉။)

ဤကား ဝိနည်းဒေသနာတော်၌ ဟောကြားထားတော်မူအပ်သော မဟာပဒေသ အမည်ရသည့် ဥပဒေသ ကြီး လေးချက်ပင် ဖြစ်သည်။ “ဤအမှုသည် ရဟန်းတို့အား အပ်စပ်၏၊ ဤအမှုသည် ရဟန်းတို့အား မအပ်စပ်” ဟူ၍ အပ်မှု မအပ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆုံးဖြတ်ဖွယ် အခွင့်ကြိုကြိုက်လာလျှင် အထက်ပါ ဝိနည်းဒေသနာတော်၌ လာရှိသော ဝိနည်းမဟာပဒေသတည်းဟူသော ဝိနည်းဥပဒေသကြီး (၄)မျိုးတို့ဖြင့် နှိုင်းချိန်၍ ဆုံးဖြတ်ရမည်။

ကောင်းသော ည တစ်ညပိုင်း - သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ကြီးများ

ထို ဝိနည်းမဟာပဒေသ (၄)ပါးတို့ဖြင့် နှိုင်းချိန်ဆင်ခြင် ကြည့်ရှုခဲ့သော် အပ်စပ်သည့်ဘက်သို့ ညီလျော်သော အမှုကိုမှ “ဤအမှုသည် အပ်စပ်၏”ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ထိုသို့ ဝိနည်းမဟာပဒေသ (၄)ပါးတို့ဖြင့် နှိုင်းချိန်ဆင်ခြင် ကြည့်ရှုခဲ့သော် မအပ်စပ်သည့်ဘက်သို့ ညီလျော်နေသော အမှုမျိုး ဖြစ်ခဲ့လျှင် “ဤအမှုသည် မအပ်စပ်”ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရ၏။

ဤအရာ၌ ဓမ္မသင်္ဂါဟကမထေရ် အမည်ရတော်မူကြကုန်သော သင်္ဂါယနာမထေရ်မြတ်ကြီးတို့၏ ဝိနည်း မဟာပဒေသတရား (၄)ပါးတို့နှင့်အညီ နည်းယူ၍ ဆုံးဖြတ်ထားအပ်ကုန်သော ဖြတ်ထုံးတို့တွင် ဖြတ်ထုံး အနည်းငယ်ကို သဘောပေါက်စေရန် ကောက်နုတ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗံ ဖလရသံ ဌပေတွာ ဓညဖလရသံ။ (ဝိ-၃-၃၄၄။)

= ရဟန်းတို့ . . . စပါးသီးအရည်ကို (= စပါးသီးဖြင့် ပြုလုပ်စီမံထားအပ်သော ဖျော်ရည်ကို) ထား၍ အလုံးစုံသော အသီးအရည်ကို (= အလုံးစုံသော သစ်သီးဖြင့် ပြုလုပ်စီမံထားသော ဖျော်ရည်ကို) ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော်တွင် ဘုရားရှင်သည် စပါး (၇)မျိုးဖြင့် ပြုလုပ်စီမံထားသော ဖျော်ရည်ကို မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ရဟန်းတို့အား မအပ်ဟု သောက်သုံးမှုကို ပယ်မြစ်ထားတော်မူ၏။

ထန်းသီး အုန်းသီး အိမ်ပိနွဲ့သီး တောင်ပိနွဲ့သီး ဗူးသီး ဖရုံသီး သခွားငပြုတ် သခွားငကြောင် သခွားငဆစ် ဟူသော သီးကြီး (၉)မျိုးနှင့် ပဲအမျိုးမျိုးတို့သည် စပါးနှင့် အလားတူ၏။ ယင်းသီးကြီး (၉)မျိုးနှင့် ပဲအမျိုးမျိုးကို ဝိနည်းပါဠိတော်၌ ရဟန်းတို့အား ဖျော်ရည်ပြုလုပ်စီမံ၍ မွန်းလွဲပိုင်း၌ သုံးစွဲရန် မအပ်ဟု တိုက်ရိုက် မပယ်မြစ် အပ်သော်လည်း မအပ်ဟု တိုက်ရိုက်ပယ်မြစ်ထားအပ်သော စပါး (၇)မျိုးနှင့် ဆီလျော်နေ၏။ သို့အတွက် မွန်းလွဲပိုင်း၌ ယင်းသီးကြီး (၉)မျိုးနှင့် ပဲအမျိုးမျိုးကိုလည်း ဖျော်ရည်ပြုလုပ်စီမံ၍ ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်ရန် မအပ်။

(ဝိ-ဋ္ဌ-၃-၃၈၄-၃၈၅။)

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌ ပါနာနိ အဗ္ဗပါနံ ဇမ္ဗူပါနံ စောစပါနံ မောစပါနံ မဇ္ဇကပါနံ မုဒ္ဒိကပါနံ သာလူကပါနံ ဖာရုသကပါနံ။ (ဝိ-၃-၃၄၄။)

= ရဟန်းတို့ . . . သရက်သီးအဖျော် သပြေသီးအဖျော် တောငှက်ပျောသီးအဖျော် အိမ်ငှက်ပျောသီးအဖျော် သစ်မည်စည်သီးအဖျော် သပြက်သီးအဖျော် ကြာစွယ်အဖျော် ဖက်သက်တရော်သီးအဖျော် ဤ (၈)မျိုးသော အဖျော်တို့ကို (မွန်းလွဲပိုင်း၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းထင်ရှားရှိခဲ့သော် ရဟန်းတို့သောက်သုံးရန် ငါဘုရား) ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ဝိ-၃-၃၄၄။)

ဤအထက်ပါ အဖျော် (၈)မျိုးကား ဘုရားရှင် တိုက်ရိုက်ခွင့်ပြုထားတော်မူသော အဖျော်များ ဖြစ်ကြ၏။ သီးကြီး (၉)မျိုး၊ စပါး (၇)မျိုး၊ ပဲအမျိုးမျိုးတို့မှ ကြွင်းသော ကြိမ်သီး၊ ရှောက်သီး (ကျွဲကောသီး၊) သီးသီး၊ ကြုံသီး စသော သစ်သီးကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်စီမံထားအပ်သော (ရေအေးနှင့် ဖျော်စပ်ထားသော) အဖျော် အမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း အဖျော် (၈)မျိုးနှင့် အလားတူကြ၏။ ထိုအဖျော်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဘုရားရှင်သည် တိုက်ရိုက် ခွင့်ပြုထားတော် မမူအပ်သော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် အဖျော်အမျိုးမျိုးတို့သည် ဘုရားရှင် တိုက်ရိုက် ခွင့်ပြုထားတော်မူအပ်သည့် အပ်စပ်သည့် အဖျော် (၈)မျိုးတို့နှင့် ဆီလျော်နေကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းတို့အား မွန်းလွဲပိုင်း၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဟူသော ပိပါသ အကြောင်းတရား ထင်ရှားရှိခဲ့သော် သောက်သုံးခြင်းငှာ အပ်ကုန်၏။ (ဝိ-ဋ္ဌ-၃-၃၈၅။)